

НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ **Крагујевачке**

Година VI, Број 262

Излазе четвртком

Цена **70** дин.

www.kragujevacke.rs

12. јун 2014. године

ISSN 1821-1550

9 771821 155019

АКАДЕМЦИ ТРАЖЕ СУСПЕНЗИЈУ „БОЛОЊЕ“

Калем који се није примио

ДА ЛИ ЂЕ ПЕНЗИЈЕ МОРАТИ
ДА СЕ СМАЊЕ

Непопуларне мере и
социјална правда

ДЕПОНИЈА ПЕПЕЛА У
ЧУМИЋУ

Затрпавање клизишта
или уносан бизнис

НОВЕ ПОСЛЕДИЦЕ
ПОПЛАВА

Земља прогутала пут у
Вињишту

НОВА КОЛЕКЦИЈА НАКИТА
СЛАВОЉУБА ГАЛИЋА ЂАНИЈА

Уметност
инспирисана вером

СТРАНА 7

СТРАНА 10

СТРАНА 11

СТРАНА 20

Dvosobni stanovi i stanovi na 5. i 6. spratu za samo 833 evra/m² + PDV.

SAMO 833 €/m² +PDV

GRATIS - вагантно место

SMALLVILLE
Kragujevac

Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО

ВАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

AUSPUH SERVIS
PRODAJA I UGRADNJA
ORIGINALNIH
IZDUVNIH СИСТЕМА

IMASAF
KellerAuto

M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž
mir u kući

ReFill M

Karadordeva 51, www.refill.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 60

OLYMPIC TRAVEL
034/33 57 37
www.olympic.rs
SPECIJALNE ПОНУДЕ
JEDAN ПЛАЋА,
ДВОЈЕ ПУТУЈУ!!!

Куд који, мили моји

Пројекат УРС-а је пропао!

То је суд који се могао донети још оне изборне мартовске недеље, у касним вечерњим сатима, када је било јасно да је ова политичка групација остала испод цензура са улазак у Скупштину Србије, што ће рећи - одлази у ванпарламентарну зону или политички аут. Међутим, када речју пропаст своју позицију опишу сами „урсовци”, онда то значи да је закопана свака нада или покушај за продолжетак живота, јер би све то било налик на шминкање мртвца.

Јавно признање да УРС одлази на партијски отпад прошле недеље изрекли су и његови крагујевачки оснивачи, врло важна карика од иницирана до формулисана програмских начела и организована „рада на терену”, и то у двострукоту узлоzi. „Заједно за Шумадију” је приступио обнављању истоимене регионалне странке, а на прошлонедељној седници градске Скупштине пријављена је нова одборничка група, опет под истим именом ЗЗШ. Пре тога је, подсетимо, заменик градоначелника Небојша Здравковић издвојио своју групу одборника, назвали су се „Покрет за наш град”, а то су, уствари, чланови некадашње странке Г17 плус, која је са „Заједно” постала конститутивни део Уједињених региона Србије.

Тако се, дакле, једни враћају на старе позиције, други траже нову форму (видеће се да ли и садржат) свог организовања и деловања, а све говори да се УРС растроји по шаблону „куд који, мили моји”. Међутим, док разградња странке после изборног дебакла траје, изостају одговори зашто је „пукла” партијска творевина која је настала са великим амбицијама и програмским начелима за које се чинило да ће наћи укорењење у политичком и друштвеној миљеју Србије.

Неки су склони тврђама да је главни узрок томе повлачење шефа УРС-а Млађана Динкића. Ако је тако, онда је то доказ више да је и ова странка била лидерска, са доминантном улогом и утицајем једног човека, што међу српским политичким партијама не да није изузетак - већ је скоро правило. Уосталом, Динкићево „пензионисање” можда није био очекивани, али јесте частан чин: није успео да освоји ни један мандат у Скупштини, значи поражен је и најбоље јавно признање тога је - оставка.

И ма колико се чинило да је Динкићево повлачење изазвало урушавање

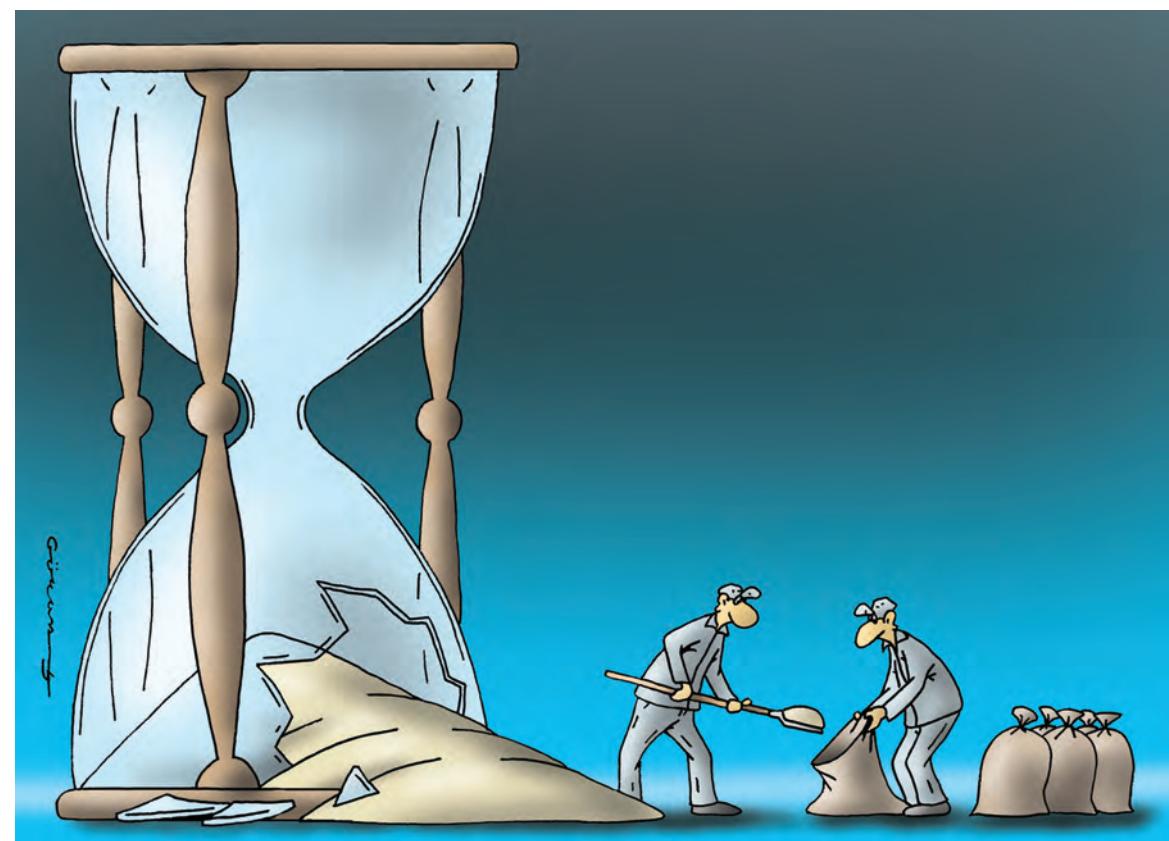
странке, то је ипак опсена. Тачније - само последица. Узроке не треба тражити у посленизборним дешавањима, већ у претходном двогодишњем раду странке, њеном политичком позиционирању и начину деловања, што су грађани на последњим изборима и те како умели да оцене.

Кључне грешке у корацима УРС је направио после мајских парламентарних избора 2012. године када је прихватио позив напредњака и социјалиста да буде део нове владајуће коалиције. И није круцијална грешка сам улазак у власт (јер су суштина постојање политичких партија и јесте борба за власт), већ начин како су се у тој власти показали. Е, ту се УРС, а пре свега његов лидер Млађан Динкић, показао као недоследан, јер је прихватајући „правила игре” већих и моћнијих партнера у Влади одступио од циљева и начела странке којима се легитимисао у јавности и на којима је 2012. године успео да добије више од пет посто гласова.

Наиме, Уједињени региони настали су окупљањем мањих локалних и регионалних странака, удружења и појединача са политичком платформом децентрализације политичког система Србије, а то у једноставном преводу значи више власти за локалне заједнице и више права у одлучивању о свему, понајпре о трошењу дела јавних прихода. Међутим, учешћем у власти од формирања Владе јуна 2012. до добијања „шут карте” из ње, Уједињени региони, а посебно Млађан Динкић као министар финансија и привреде, показали су једно сасвим другачије, контра лице. Најуверљивији доказ за то је промена пропорције расподеле пореза на зараде, на уштрб општина и градова, а у корист државе, као и укидање низа тзв. паракликалних намета, чиме су опет „закинуте” само локалне самоуправе. Влада се тада хвалила да растерећује привреду, али је то радила врло „селективно”, да утање само локални буџети.

„Децентрализатор” Динкић тако се ставио у функцију једне баш високо централизоване политике, за шта на потоњим изборима и није могао да очекује „признања”. Приде, знала се „душа” урсових гласача, којима свакако није било по вољи партнериство са напредњацима и социјалистима.

И, тако, УРС одлази у историју, а колико ће бити успешна реинкарнација „Заједно за Шумадију” (уз најаву „стварања алтернативе за Србију”) знаће се кад буде јасно којим путем изнова креће. Између враћања на старо и налажења места у очигледно изменjenim политичким околностима јесте балансирање које тражи много вештине. Као код хода по жици над провалијом.

Карикатура: Горан Миленковић

Коме су неопходне касарне

Војска Србије наставља да продаје касарне, читаве војне комплексе, полигоне, разне грађевине широм Србије. Лист „Политика” прашле суботе објавио је оглас на целој страни врло „густог” текста у коме се под тридесетак ставки траже купци за све и свашта, али врло вредно, јер су дате и цене, наравно почетне.

Оглас је расписала Републичка дирекција за имовину „ради отуђења непокретности које нису неопходне за функционисање Војске Србије”. Рецимо, на првом месту је касарна „Танаско Рајић” у Чачку са 52 објекта и преко 26 хектара земљишта, па је ту још један војни комплекс („Липница”), такође из Чачка, па „непокретности” у Суботици, Вршцу, Београду, Новом Саду, Пожаревцу, Краљеву, Ужицу, Пироту, Алексинцу...

Понуђено је на продају све као „јединствене целине”, а подједнако могу да се надмећу (ценама) физичка и правна лица, уз обавезно полагање депозита итд.

Пада у очи, међутим, да у понуди опет нема ни једне од три кра-

тујевачке касарне, једна је у Дивошину, друга „Радомир Путник“ (изнад позоришта према Ердоглији) и трећа „Милан Благојевић“ (између Великог парка и Ердоглијског потока), приде Дом војске и војна болница. Судећи према ономе како је оглас насловољен, можда би се могло закључити да су ти војни комплекси и објекти и данас неопходни за функционисање Војске Србије. Или је по среди нешто друго, ко ће знати шта цртају и плањирају војне власти у Београду.

По ономе што се „голим оком” да видети, поменуте касарне сада не служе баш ничему, осим бујању корова и ниског растиња, с разви-

јеном фауном глодара и гмизаваца. У урбанистичком смислу то су нефункционалне „рупе” од неколико десетина хектара у збиру, с којима град не може апсолутно ништа - јер је газда неко други.

Треба ли подсећати да је за десет хектара касарне „Радомир Путник“ градска управа одавно заинтересована, обављена је сила преписка са војним властима, али до сада без ефекта. Својевремено је стигла понуда за продају по цени од 30.000 евра за ар!

Гледано са стране, човек би могао да закључи да град Крагујевац и Војска Србије не припадају истој држави.

**energetski efikasna
stolarija**

SUNCE

**AKCIJA!
PVC prozori u
dekorima drveta
po sniženim cenama**

aplikacija za obračun
uštede energije i novca

suncemarinkovic.com 034/ 330 870

Житопродукт

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по производничким ценама

Произвођачке цене,
гарантовани квалитет
белог, лиснатог,
печеног, замрзнутог
пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима:
ТЦ Аеродром, Мала пијаца,
код улаза у Житопродукт,
у кругу Заставе,
у Улици Драгослава Срејовића 5

ЗАВРШНИ РАЧУН БУЏЕТА ГРАДА

Ужижи

Штедња дала резултате и биће настављена

Градска каса је у прошлој години направила значајан искорак, јер су укупне неизмирене обавезе, заједно са кредитима, умањене за 1,3 милијарде динара у односу на 2012. годину. Ипак, има дуговања према корисницима, па и према комуналним предузећима, која ће се захваљујући краткорочном кредиту умањивати, најављује члан Градског већа професор Петар Веселиновић

Пише Милош Пантић

Jош у октобру прошле године видело се да ће приход градског буџета бити мањи од планираног, па је ребалансом умањен за читаву милијарду динара и за то-лики износ направљен је план штедње. Изгледа да је тај план дао резултате, јер завршни рачун буџета за 2013. годину, усвојен прошлог петка на Скупштини града, показује да су управо за тај износ умањене неизмирене обавезе градског буџета.

Наиме, према подацима за 2012. годину градска каса је на њеном крају имала укупне неизмирене обавезе према корисницима и по основу кредита 5,4 милијарде динара, док је укупни неизмиренни дуг на крају 2013. године износио 4,19 милијарди динара. То је умањење дуга градске касе за целих 1,21 милијарди динара.

По речима д-ра Петра Веселиновића, члана Градског већа за финансије, град је смањио задужење за дугорочне кредите током прошле године са 15,3 на 12,9 милиона евра (без камате), што је сма-

њење за око 2,4 милиона евра. То практично значи да током минуле године град није узео ни динара дугорочних кредита намењених капиталним инвестицијама.

■ И даље велики дуг

С друге стране умањен је и дуг града према корисницима буџета и то за целих милијарду динара, што даје разлику од 1,2 милијар-

де мањег дуга у односу на 2012. годину.

Др Веселиновић истиче да је велика и позитивна промена што је градски буџет за прошлу годину, са приходом од 6,08 милијарди динара, остварен са 70,9 посто у односу на план. То је велики помак јер је 2012. године проценат остварења био само 57 одсто од планираног. То све говори да се планирање прихода и потрошње градске касе постепено уводи у реалне оквире.

На питање како је градска каса успела да уштеди милијарду динара (нешто преко девет милиона евра) др Веселиновић одговара да је највећа уштеда остварена смањењем субвенција одређеним невладиним организацијама (НВО), смањењем трошкова за службена путовања, који су готово преполовљени, смањењем репрезентације и расхода за возни парк, као и умањењем одређених износа давања намењених спортским организацијама. Ипак, бројке показују да су, упркос овим позитивним помацима

у наредном периоду план је да се појачају издвајања за социјална давања, друштвену бригу о деци и категорије угрожене кризом. Ипак, бројке показују да су, упркос овим позитивним помацима

ма, неизмирене дуговања корисницима буџета у овом тренутку и даље веома велика и износе 2,7 милијарди динара.

- Свакако да је овоме доприне-ло у великој мери смањење трансферних средстава од државе у прошлој години, као и смањење пореза на зараде, што је у збиру умањило приходе буџета за око 700 милиона динара у односу на годину раније, а у односу на године пре тога још и више. Додатне тешкоће представљају ненаплатива потраживања града од такозваних предузећа у реструктуирању, која износе око 2,5 милијарди динара, од чега је само дуг Војне фабрике око две милијарде динара, објашњава др Веселиновић.

■ Плаћање комуналним предузећима

Колико умањење дуга градског буџета јесте добра вест, толико тешкоће у раду комуналних јавних предузећа које су видљиве на сваком кораку због штрајка „Чистоће“ и „Зеленила“ говоре да проблема у текућем финансирању корисника и те како има. На питање колико стање градског буџета има везе са актуелним проблемима и штрајковима у комуналним фир-

мама, др Веселиновић каже да тренутно стање градске касе у значајној мери утиче на комуналну привреду.

- При томе морају да се имају у виду две ствари. То су значајна финансијска недисциплина, односно немогућност наплате потраживања од крајњих корисника, и друго, чињеница да свако сваком дугује, држава граду, грађани комуналним предузећима, а онда и град, такође, и поред значајно повећане реализације буџета, још увек има значајна дуговања јавним комуналним предузећима, каже др Веселиновић.

Реч је о средствима која се у виду дотација и субвенција дају комуналним фирмама из буџета града пошто оне саме не могу доволно да зараде од своје делатности да би се издржале. Др Веселиновић каже да су ове дотације потребне, али да се комунална предузећа не могу у највећој мери ослањати на средства из градског буџета, већ да постоји један део где се менаџмент тих фирми мора више ангажовати на обезбеђивању средстава, а то се пре свега односи на појачану наплату потраживања.

Пошто се корисницима буџета много дугује, а међу њима и комуналцима, град је узео краткорочни кредит за обезбеђење текуће ликвидности од 260 милиона динара. Та средства су легла на рачун града, а позајмљена су од Комерцијалне банке са каматом од 9,11 одсто и роком враћања до краја ове године. Ова финансијска „инјекција“ биће од велике помоћи да се дугови према корисницима умање, а међу њима и према комуналним предузећима и то у другој половини године, каже др Веселиновић.

Он најављује да ће на јесен због тога што су приходи града и даље мањи од планираних поново доћи до ребаланса градског буџета и то би донело ново умањење прихода, што на другој страни повлачи наставак мера штедње до краја године. Те мере биће планиране у областима где је реално да буду остварене, и то не линеарно по свим областима и за све кориснике, већ на основу процене стручних служби, наводи др Веселиновић.

Са друге стране, граду остаје на располагању зелено светло Министарства финансија да се додатно задужи дугорочним кредитима од 350 милиона динара. Та средства су намењена за капиталне инвестиције и могла би да буду употребљена за изградњу рефлектора на Градском стадиону, на пример, или за наставак радова на изградњи и реконструкцији градских улица. Да ли ће се и уколико мери ови кредити узимати још није одлучено у врху градске власти, па би, по свему судећи, неке од ових инвестиција могле да сачекају неко боље време.

Како поједине опозиционе странке у Скупштини града, неке више, неке мање, актуелне тешкоће у функционисању градског буџета виде на тај начин да предвиђају скори колапс у функционисању виталних градских служби, односно јавних предузећа, члан Градског већа за финансије одговара да треба имати у виду да ми живимо у држави где је на делу полуколоапс пуних 25 година и да се то одражава и на локалу.

- Свакако да би побољшање целикупне економске ситуације у земљи условило и побољшање стања на локалном нивоу. Али, оно што предстоји градској власти у Крагујевцу јесте да, уз једну рационалнију потрошњу и храбрији улазак у јавно приватно партнерство, дође до побољшања финансирања свих служби, а самим тим и јавних комуналних предузећа, закључује др Веселиновић.

Петар Веселиновић: Град је узео краткорочни кредит за обезбеђење текуће ликвидности од 260 милиона динара, та средства су „легла“ на рачун града, и биће значајна финансијска инјекција да се дугови према корисницима умање, а међу њима и дугови према комуналним предузећима

МЕРЕ РАЦИОНАЛИЗАЦИЈЕ У ЈАВНОМ СЕКТОРУ ГРАДА

Општа штедња плус нови начин

Програмом консолидације јавних и комуналних предузећа и мерама штедње требало би да се смањи јавна потрошња и подстакну нове инвестиције кроз партнерство јавног и приватног сектора. Мере се односе на локалну самоуправу, као и на сва предузећа чији је оснивач град

Пише Гордана Божић

однама нагомилавани проблеми у јавно комуналним предузећима, који се огледају, пре свега, у мањку послла и паре, као и последице запошљавања и негативне селекције кадрова, довеле су их до ивице колапса. Иако је безбрз пута указивано на све теже услове пословања, написане су и многе студије, дакле, све је већ виђено, али није било политичке воље да се начине први резови. А како и да је буде када конкретне мере подразумевају као једини начин опстанка повлачење политике из функционисања ових предузећа, деполитизацију функција и заустављање страначког запошљавања, што ниједна локална самоуправа у Србији није спремна да спроведе до краја.

Када се томе дода општа бесприча у држави, тешка наплативост потраживања, чување социјалног мира кроз политику повлашћених цена комуналних услуга, јасно је да нико, ма какав да је фи-

нансијски експерт, не би могао да спречи ово што се сада дешава. Пуцање по свим шавовима у комуналном сектору било је очекивано, само што се уз велике напоре локалних самоуправа пролонгирало, или пошто су и локални буџети испрашњени, сви који су се на њих „качили“ остали су празних цепова.

Зато је и доношење мера за консолидацију предузећа чији је оснивач град, које су усвојене на последњој скупштинској седници, покушај да се, не у пет до дванаест, него у дванаест и пет, успоре кола која петом брзином иду низбрдо у читавом јавном сектору. Све оно о чему се раније говорило – смањење броја запослених, штедња, ефикаснија наплата потраживања и, поврх свега, укучивање приватног сектора, који би кроз партнерство јавног и приватног инвестирао у комуналну привреду – садржано је у мерама са којима су се сагласили одборници у градском парламенту. Нова правила важиће не само за предузећа чији је оснивач град, него и за градску управу и све њене органе, посебне и стручне службе.

■ Комунална предузећа пред колапсом

Ситуација у којој су се нашла готово сва јавно комунална предузећа у Србији, не само крагујевачка, а има их 350 у 154 локалне самоуправе и запошљавају 50 хиљада људи, није се десила преко ноћи. Свака власт ухлебила је своје, партијске кадрове у нека од њих, а они најистакнутији награђивани су највишим функцијама. Постало је правило да се после сваких избора нови спискови за запошљавање прослеђују из седишта победничких странака новопостављеним директорима у ЈКП на реализацију.

У Крагујевцу се међу 13 директора у неформалним разговорима помиње име само једне

ПОСЛЕДЊЕ ЗАСЕДАЊЕ КРАГУЈЕВАЧКЕ ГРАДСКЕ СКУПШТИНЕ

АНАЛИЗА СТАЊА ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА

Тржиште диктира услове

Директори јавних предузећа Предузеће за изградњу града, Градска стамбена агенција, Дирекција за урбанизам, Јавно стамбено предузеће и Спортски центар „Младост“ у року од шест месеци треба да ураде детаљну анализу рада и функционисања ових предузећа, са посебним освртом на трошковну страну обављања претежне делатности за коју су основане. Такође, анализа мора да садржи и трошковну страну других делатности, које обављају, а које су довеле до новог запошљавања. Неопходно је да достављене анализе садрже и постојеће ефекте и даљу оправданост обављања појединачних делатности из делокруга њихове надлежности. Извештај и анализа треба да садржи што објективнију процену њихове тренутне позиције на тржишту, трошкове функционисања са постојећим бројем радника, а све како би се тачно и рационално проценио њихово статус и положај на тржишту.

директорке која ни по цену напуштања функције није хтела да се повинује овом неписаном правилу. Мада, руку на срце, није само то био разлог оваквог стања. Многима су нови радници били неопходни, али не у администрацији, где су најчешће упошљавани, него обављање послова на терену.

То су потврдили сви директори овдашњих комуналних предузећа на састанку који је пре два месеца, под ознаком „хитно“, сазвао Социјално економски савет града, а по водом тешког стања у комуналној привреди. Главна тема и тада је било финансијско и материјално послоњавање комуналних предузећа, а закључено је да је неопходно „хитно предузимање мера за консолидацију укупног стања и решавање нагомиланих проблема“. Констатовано је тада, као и сада, да је стање алармантно, а поче-

ли су и штрајкови („Чистоћа“ и „Зеленило“) због кашњења у исплати зарада.

У готово безизлазној ситуацији нашла су се и ЈКП „Градска гробља“. Велика кредитна задуженост (око 29 милиона динара), обавезе према добављачима (преко 30 милиона), неплаћени порези и доприноси са запослене. Са друге стране, потраживања (65 милиона динара) у највећој мери спорна и ненаплатива, јер датирају од пре десет и више година, због чега је 20 милиона динара отшло низ ветар. Прошла пословна година завршила је са губитком од 70 милиона динара.

Тадашњи директор Милун Петковић признао је да од 123 запослених 50 њих ради у администрацији, као и да ће морати да се ослободи вишкова и да направи но-

ли систематизацију радних места. Ове идеје, међутим, није стигао да реализује пошто је прошлог петка подне оставку, а на његово место постављен је в.д. Јован Рвовић, дипломирани економиста који је на ову функцију дошао из Градске стамбене агенције, где је био запослен на одређено време на пословима стручног сарадника за економске послове. Многи га памте и као некадашњег директора „Аутосаобраћаја“, а био је и члан комисије за именовање директора у ЈКП. Иначе је члан странке „Заједно за Шумадију“.

На ивици ликвидности је и „Чистоћа“. Осим преко бројних радника, ово предузеће има проблем због огромних дугова, али и великих потраживања која углавном не успева да наплати. Финансијска ситуација прилично је тешка, а преузимање 117 радника „Нискоградње“, за које нема довољно посла, а коштају „Чистоћи“ 5,5 милиона динара месечно, дотукло је ово предузеће до ногу. Иако су потраживања већа од дуговања, наплата преко СОН-а све слабије функционише. Грађани дuguju 250 милиона динара за одвожење смећа, што је износ јед-

„ Небојша Васиљевић: Комуналним предузећима одобрене су и делатности које нису основне, па је и по том основу дошло до новог запошљавања, што је усвојило велике трошкове. Испоставило се да те нове делатности нису исплативе на тржишту и зато је упућен предлог да јавна комунална предузећа морају да буду базирана на основној делатности

УЗДРЖАНА ОПОЗИЦИЈА

Сумња у спровођење одлуке

Како се и очекивало, расправа о стању у јавном градском сектору изазвала је највише полемика у редовима опозиције. Напредњаци су били „најватренiji“, мада много мање него што је то иначе уобичајено у оваквим приликама (?). Предложене мере окарктерисали су као начелно добре, али закаснеле.

- Ми уопште не постављамо питање да ли је ова одлука добра, јер она је добра, али сумњамо у то како ће да буде спроведена. Мере планирају смањење свих трошкова и увећање прихода, пре свега од пореза. Логично је било и до сада да сви трошкови буду минимални. Зашто није тако и са-

да? Реч је о новцу свих грађана и трошкови увек треба да буду минимални. Ми нећемо гласати за ове мере јер немамо поверења у вас да ћете их спровести како треба, рекао је лидер крагујевачких напредњака Радомир Николић.

Социјалисти су, такође, били уздржани, а њихов шеф одборничке групе Мирослав Клачар је рекао да овај документ само потврђује све оно на шта је он указивао.

- Имам резерву према овом материјалу и ми као одборничка група нисмо сигурни у потенцијале, спремност и способност да се овај пакет мера реализује. Изражавам сумњу да ћемо имати гору ситуацију, рекао је Клачар.

Демократе нису претерано учествовале у расправи. Исказали су сумњу у реализацију ових мера и били су уздржани приликом гласања.

НАПРЕДЊАЦИ И СОЦИЈАЛИСТИ ИЗРАЖАВАЈУ СУМЊЕ У ЕФИКАСНОСТ МЕРА:
РАДОМИР НИКОЛИЋ И МИРОСЛАВ КЛАЧАР

организовања

РАЗМЕШТАЊЕМ РАДНИКА „НИСКОГРАДЊЕ” ОПТЕРЕЋЕНА ЈЕ „ЧИСТОЋА” И ЈАВНО СТАМБЕНО ПРЕДУЗЕЋЕ

ногодишњих бруто зарада свих запослених у предузећу. На једвите јаде заустављен је штрајк који је претио да читав град претвори у депонију смећа, а за исплату заосталих зарада ушло се у ново кредитно задужење. На ивици ликвидности је и „Зеленило”, а због неисплаћених зарада обављају само минимум процеса рада, који прети да пређе у генерални штрајк.

У нешто бољој ситуацији је „Паркинг сервис”, чије функционисање је пореметила казна за ПДВ која је достигла 80 милиона динара, па је за плаћање ове обавезе узет кредит, који ће ове године у потпуности бити исплаћен. И овде има преко бројних радника, потраживања су 36 милиона динара, али пословодство тврди да њихово пословање није угрожено.

Иако су најредовније плате у „Градским тржницама” и „Водоводу”, у првом су оне смањене, док је у другом предузећу последњи пут исплаћен само део зараде.

Јавна градска предузећа, такође, муче муку са ликвидношћу. Ненаплаћена потраживања, велика дуговања, вишак запослених, генерални је проблем њиховог пословања. У Дирекцији за урбанизам касни исплата зарада, што свакако најбоље говори о финансијској ситуацији. Тешко је и у Јавном стамбеном предузећу, које контролише систем обједињене наплате. Као и сва друга градска предузећа, и оно

кубури са вишком радника. Додатно их је оптеретило 60 хигијеничара који су прешли из Градске управе, а потом и 40 из „Нискоградње”. За њих посла, једноставно, нема, а сви морају да приме плате. У околностима када има толико фiktivnih radnih места, која коштају а не доносе никакву зараду, готово је немогуће опстати.

■ Штедња и у Градској управи

Више је него очигледно да је болест комуналног сектора дијагностикована, само је питање да ли је лечење почело на време и да ли болест може да буде излечена или се пацијент само одржава у животу?

Терапија је преписана на последњој скупштинској седници, а примена почиње одмах. Узимаће је дозирano како Градска управа, која такође кубури са парама у буџету, вишком запослених и има тешкоте са плаћањима, тако и градска предузећа, под условом да их не омета у пословању. Циљ је, објаснио је Небојша Васиљевић, члан Градског већа за инвестиције и предлагач пакета мера, да се јавна потрошња сведе у минималне оке, јер све анализе и процене везане за стање економије, ликвидности и инвестиција јасно указују да треба извршити интервенције које су везане за буџетску потрошњу.

Мере су свеобухватне, нагласио је Васиљевић, доста тога је већ у неким анализама рађено и ова одлука није донета ад хок, него је припремана у дужем временском периоду.

Основни рецепт односи се на смањење трошкова где год је то могуће, а препоручује се код коришћења угостићких и услуга превоза, службених телефона и

службених картица за мобилне телефоне, као и за презентацију и службених путовања у земљи и иностранству. Скресаће се и трошкови за финансирање свечаности, манифестија, скупова, јубилеја. Затим, код супермаркета и суперцентрова, узимаће се код коришћења угостићких и услуга превоза, службених телефона и

службених картица за мобилне телефоне, као и за презентацију и службених путовања у земљи и иностранству. Скресаће се и трошкови за финансирање свечаности, манифестија, скупова, јубилеја. Затим, код супермаркета и суперцентрова, узимаће се код коришћења угостићких и услуга превоза, службених телефона и

ЈЕДНО ОДРЕШЕЊА ЗА КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЋА ТРАЖИЋЕ СЕ У ПАРТНЕРСТВУ ЈАВНОГ И ПРИВАТНОГ СЕКТОРА

КАКО ЋЕ СЕ РЕШИТИ ВИШАК ЗАПОСЛЕНИХ У ГРАДСКОЈ АДМИНИСТРАЦИЈИ

ДОДАТНИ ПРИХОДИ ОД ГРАДСКОГ ГРАЂЕВИНСКОГ ЗЕМЉИШТА

Подстицај градње стамбених и пословних објеката

За повећање прихода и побољшање услова привређивања неопходно је ставити у функцију грађевинско земљиште, кроз усвајање одлука којима би се пружила помоћ грађевинској индустрији, на тај начин што би се створила могућност да град Крагујевац на свом грађевинском земљишту омогути инвеститору изградњу стамбеног, стамбено-пословног или пословног простора, као и индустријских, складишних хала, производних комплекса. Тиме би се додатно остварили буџетски приходи, а у ситуацији отежаних тржишних услова пословања, плаћање грађевинским предузећима за ове услуге заменило би се уступањем стамбеног, пословног или другог изграђеног простора.

Осим тога, у циљу формирања управе на менаџерским принципима, која, ако је стручна, ефикасна и способна, требало би да са мањим бројем запослених обави све послове који су јој поверени. Због тога ће начелници градских управа и руководиоци посебних и стручних служби морати да, у року од четири месеца, предложе нову организацију рада. Уколико она буде подразумевала смањење броја запослених, предложиће и начин за решавање преко бројних у смислу планирања средстава за исплату отпремнина за оне који испуњавају један од услова за пензију, као и упућивања једног броја запослених у зависности од њихове квалификационе структуре на рад у друге органе града, предузећа или установа или планирањем подстицајних средстава за са-мозапошљавање.

У наредна четири месеца градоначелник и Градско веће треба да преиспитају све важеће одлуке о исплати средстава из буџета и, уколико буде потребно, предложиће измене и смањења ових трошкова.

Такође, и Градска управа за финансије добила је четири месеца да попише сва доспела, а неизмирена дуговања и да утврди приоритете и могуће рокове за њихово измирење. Управа за имовину добила је задатак да достави информације о укупном пословном простору који је дат на коришћење, као и онај који користе разне скупштинске службе, за шта се плаћа поприлична закупнина.

АМАНДМАНИ ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ СРБИЈЕ

За спорт не више од пет посто буџета

Одборнички клуб Демократске странке Србије одржао је конференцију за новинаре у току скупштинског заседања. Они сматрају да је једна од најзначајнијих одлука о консолидовању градског буџета и јавних финансија града Крагујевца, да су у претходном периоду тражили да се она донесе и задовољни су што се овакав предлог коначно нашао на дневном реду.

- Можда је касно, али је ово задњи тренутак у коме морамо сви да реагујемо. Очекујемо да предложени рокови буду испоштовани, а ми ћемо активно учествовати у спровођењу одлуке и у контролисању датих рокова од 30, 60 и 90 дана. ДСС сматра да је крајње време да се консолидује буџет града Крагујевца и да се јавни сектор, односно јавно комунална предузећа доведу на тај ниво да могу редовно својим радницима да исплаћају плате, рекао је Предраг Цајевић, на конференцији за новине који је и члан Градског већа из редова ДСС.

У програм мера штедње утврђена су и два амандмана које је предложио ДСС. Један се односи на одлазак у пензију запослених у јавном сектору који су испунили законске услове, док други дефинише улагање у спорт и лимитирање давања на пет одсто од оствареног буџета.

Приеиспитаће се и досадашња улагања у спорт и спортске манифестације, а предвиђено је да се убудуће првенствено улаже у школски спорт и програме који ће подстичати децу и омладину да се што масовније укључује у спортске активности. У делу сениорског спорта, финансијску помоћ града могли би очекивати клубови са најбољим резултатима или они који традиционално или дуги низ година Крагујевац чине препознатљивим у спорском свету.

Заправо, није циљ само рационализација потрошње, него је осnovни циљ подизање нивоа комуналних услуга, довођење приватних инвеститора и њихово инвестиирање у одређене комуналне делатности.

На тај начин се напушта традиционални концепт да за сваку комуналну делатност постоји посебно предузеће. Тржиште, инвестиције и улагања, врло јасно указују да локалне самоуправе морају да уђу у фазу јавног приватног партнерства.

ПОСЕБАН АПЕЛ НЕБОЈШЕ ВАСИЉЕВИЋА

И грађани треба да смање захтеве

Образлажујући предложене мере Небојша Васиљевић је са скупштинске говорнице скренуо пажњу и грађанима, упозоравајући да градска Скупштина јесте отворена кућа, али не у том смислу да када год неко дође испостави захтев новчане природе.

- Ми смо, рецимо, направили затворени базен и уложили 500 милиона динара. Знам да сви пливачки клубови наплаћују чланарину, али истовремено траже средства из буџета. Са друге стране, Спортском центру „Парк“ ништа не плаћају. Мислим да је крајње време да сви имамо један нормалнији однос према томе, рекао је Васиљевић. Он је додао да фиксни месечни трошак базена за струју, воду и гас износи два милиона динара и да то мора да се плати. Зато треба да буде јасно да су мере штедње уперене против свих. И грађани морају да смање своје захтеве, као и локална администрација.

Васиљевић је нагласио да предвиђене мере на трошковној страни, што се тиче јавне потрошње, као и у приходној страни треба да додведу до равнотеже у буџету.

Ово је најважнија одлука коју доносимо у овом сазиву, рекао је шеф одборничке групе ЗЗШ Бојан Стојадиновић. Она је болна за запослене у јавним предузећима, као и за менаџмент, али њени усвајањем изгубиће се политичка привилегија у јавном сектору. Стојадиновић верује да политичари више неће моći да користе све благодети јавног сектора, а једино у шта верују сви који су били у прилици да тога дана одлучују да је јавни сектор таквом стању да овакво стање више не може да поднесе.

САОПШТЕЊЕ СИНДИКАТА „МЕТАЛ СИСТЕМА”

Руководство перфидно уништава фабрику

Данас када је упосленост врло ниска, а прва наредна исплата већ умањење зараде у потпуности неизвесна, Самостални синдикат „Метал системи“ још једном јавно указује на даље неодрживо стање у предузећу у реструктуирању и позива Министарство привреде и Надзорни одбор да предузму мере и смене актуелно руководство пре него што радници својим поступањима онемогуће његов даљи рад.

Самостални синдикат од почетка аунционисања предузећа у већински државној својини упозорава на поступке руководства који су очигледна претња очувању фабрике. Сматрамо да све време руководство води фирму по принципу „нек траје, док траје“ и да су перфидни и злонамерни поезији руководства инструменти од стране неких центара моћи и интересних група заинтересованих само за преузимање имовине предузећа, а као последицу имају да се фабрика разгради, а радници остану без радних места.

Рад руководства у претходном периоду карактерисало је спровођење партијских и пријатељских запошљавања, инвестиционе одлуке које нису комплетирале процес производње већ јачале бирократски апарат уз обилато коришћење државних средстава, спровођење организационих и других припрема за цепање фабрике и будућу дириговану приватизацију познатим појединцима, ненаменско трошење државних субвенција итд.

Најновија сазнања до којих је синдикат дошао говоре да је руководство појединим подобним и њима блиским радницима (њих око 15, међу којима и секретарица и возач директора), а који нису чланови нашег синдиката, у тајности исплаћивали целокупан износ заосталих зарада, док је преостале раднике позивало да се уздрже од подношења тужби, уз објашњење да ће на тај начин сачувати фабрику. Овакво понашање за последицу има да радници, који се осећају обманути и преварени од стране руководства, масовно подносе тужбе за принудну наплату својих неисплаћених зарада. Ова догађања у скоро будућности прете да предузеће доведу у потпуни колапс.

Бахатост руководства у последње време искazuје се и кроз претње отказом појединим запосленима који нису на линији руководства. На захтев Синдиката да се одмах престане са оваквим понашањем, одговора нема, а поједи-не радње злостављања и мобинга се настављају.

Иако је ово руководство на чelu предузећа већ више од три године, акт о систематизација радних места на постоји, а коначна плата запосленима одређује се путем „стимулација“ које одређују руководиоци.

Сва ова догађања могу се разумети у светлу чињенице да се целију најузе руководство „Метал систем“ изјаснило за одлазак по социјалном програму још пред крај прошле године.

Наравно да је овакво понашање и било очекивано од људи који су у фабрику доведени по интересно-политичким критеријумима. Претходно неки од њих су користили државни социјални програм, неки имају своја приватна предузећа, а директор је дошао са тржишта рада, као незапослено лице, након пропasti његове приватне фирме.

Производња у предузећу, након почетног замаха (2011. год.), не-престано се налази у паду. Државна помоћ, која се огледала у субвенцијама које су до септембра 2013. године биле редовне, обезврежена је лошим намерама.

Сматрамо да пословање предузећа треба да истраже и надлежни државни органи.

Милош Танасковић, председник Самосталног синдиката „Метал система“

П.С. Након овој, стишио је ново саопштење у коме се наводи да је Самостални синдикат, „збио сијуције у предузећу и одсуству реализације надлежних институција“, до-нео одлуку да 11. јуна стиши у штрајк упозорења шако шако ће на један сат објавиши ради. Синдикат се поново обратио Министарству привреде и Надзорном одбору предузећа са захтевом да смене руководство фирмe које сматрају одговорним за сијај у предузећу. Наводи се, шако ће, да је Синдикат српстан и за радикализацију пропушта.

КОРУПЦИЈА У ПОЛИЦИЈСКИМ РЕДОВИМА

Ухапшено шесторо саобраћајаца из Кнића

Захваљујући довитљивости полицијских руководиоца „пала“ је шесточлана група саобраћајаца који су узимали новац од возача да им не би писали прекршајне пријаве за учињене прекршаје

За двојицу припадника саобраћаја из полицијске управе Кнић који су, по свему судећи, од учесника у саобраћају у дужем периоду узимали новац да им не би писали прекршајне пријаве 4. јун био је малерозан јер су тог дана похапшени. Недуго потом још четворо њихових колега након саслушања завршили су у истражној јединици Окружног затвора такође због корупцијског понашања. Операцију хапшења спровели су припадници унутрашње контроле Центра Крагујевац у сарадњи са Управом криминалистичке полиције МУП-а и овдашњом Полицијском управом.

Примали су на руке од 500 динара до педесетак евра, у зависности од тежине прекршаја, а акција хапше-

(24) полија је поднела кривичне пријаве под сумњом да су примали мито. У Вишем суду они су саслушани и након тога одређен им је приговор до 30 дана, како у даљем поступку не би могли да утичу на сведоке. Они се терете да су од почетка априла до почетка јуна ове године вршећи своју службену дужност од више почињиоца саобраћајних прекршаја узимали новац у различитим износима како према њима не би предузели законом прописане мере, каже се у званичном полицијском саопштењу.

Примали су на руке од 500 динара до педесетак евра, у зависности од тежине прекршаја, а акција хапше-

ња саобраћајаца није изведена на суси-мице, него плански у садејству Управе криминалистичке полиције МУП-а, Полицијске управе Крагујевац, или и грађана који су пријавили унутрашњи контроли да им полицијаци узимају новац. Како незванично сазнајемо, прилично су чврсти докази против читаве групе, која није ни слутила да су дужи период под надзором својих контролора.

Иако је у неким медијима објављено да је читава операција хапшења спроведена тако што је један од инспектора из Београда намерно кренуо увече пут Кнића без везаног појаса и са угашеним светлима да би осујетио њихових незаконит рад, хапшење је имало сасвим другачији ток. Не одговара истини да је патрола саобраћајне полиције зауставила „специјалца“ и почела да пише казну, те да их је он, да би их умolio да му опрости прекршај, дао обележену новчаници од 50 евра и тако их подмитио да га пусте. Није истина ни то да је својим возилом наставио да

ље и да је одмах за њим стигла интервентна јединица која је претресла саобраћајце и тако их на лицу места ухватила са обележеном новчаницом. Истина је да је после узимања мита од једног обичног грађанина дотични возач био поново заустављен и испричао колико је новца дао да би га полицијаци пустили без казне.

Ухапшени полицијаци су били у чуду зашто их хапсе, али су у истрази рекли да то раде и остала колеге, па је тако приведено укупно њих шесторо, међу којима је и једна припадница лепшег пола. Да се не би погрешно разумело, остали нису похапшени зато што су их потказале колеге, него, како незванично сазнајемо, зато што су већ дужи период под будним оком контролора.

Саслушање је трајало 5. јуна од изјутра до близу поноћи. Како сазнајемо од извора близског истрази, један од њих је и раније долазио у скоб с законом, али из сасвим других разлога, док се други полицијаци из Кнића још увек налази на издржа-

НЕДОСТАЈУ СЕЗОНСКИ РАДНИЦИ:
ЉИЉАНА ТИРНАНИЋ,
ДИРЕКТОРКА

сезонских радника. Упућени су на обраћање Комисији Владе, коју је оформило Министарство финансија. Међутим, иако се добрano „загазило“ у јун, комисијског „отпоздрава“ нема.

- Скоро свакодневно позивамо телефоном, али нисмо добили одговор, односно дозволу да ангажујемо на тим пословима, проблем је што не можемо узети сезонске раднике. Пред сваку сезону морамо да ангажујемо по 40 људи на пословима кошћења и грабуљања траве, али ове године то не можемо. Поменута уредба ограничава број радника на одређено време на 10 процената од броја стално запослених радника. Како нас у „Зеленилу“ има 79, тај проценат нам није довољан, а иначе, већ имамо осморо радника на одређено време, објашњава Тирнанић.

Према њеним речима, „Зеленило“

се још 5. фебруара, планирајући

пролећне обавезе, обратило граду,

потом и Министарству за државну у-

праву и локалну самоуправу, не би

ли се изнешао начин за ангажовање

вању затворске казне због фалсификовања папира. Тако је ову акцију „преживео“ само један саобраћајац из Кнића. Овим хапшењем практично је Управа у Книћу осталла без саобраћајног полицијаца. То је значило да начелник крагујевачке полиције Горан Живковић брзопотезно мора да преусмери људе из других целина да би покрили подручје Кнића до коначног судског епилога.

- То подручје сада покрива саобраћајна полицијска испостава из Крагујевца 24 сата и на тај начин се проблем превазилази док се не створе околности да се на подручју Кнића успостави нормалан режим рада, каже Горан Живковић.

Он даље наводи да су против осумњичених поднете кривичне пријаве, потребно је сачекати одлуку надлежних правосудних органа, а став ПУ Крагујевцу је да ће се и даље радићи на сузбијању евентуалне корупције у полицији, као и осталих кривичних дела. Уколико се открију таки случајеви, нико неће бити заштићен од одговорности.

Иначе, осумњичени полицијаци из Кнића истог дана су сuspendовани с посла.

Е. ЈОВАНОВИЋ

И ПОРЕД ШТРАЈКА, ТРАВА СЕ У ГРАДУ КОСИ

ДРУГИ ПИШУ: ДА ЛИ ЂЕ ПЕНЗИЈЕ МОРАТИ ДА СЕ СМАЊЕ

Непопуларне мере и социјална правда

ХОЋЕЛИ ПОД УДАР ДОБИ И ПРИМАЊА ПЕНЗИОНЕРА

Уштеде на платама и пензијама вероватно ће морати да се реализују у два корака. У првом кораку биће неопходно номинално смањење током 2014. године, које неће моћи да буде мање од 10 одсто, што би донело уштеде од нешто испод два одсто БДП на годишњем нивоу, а то представља 40 одсто од потребних уштеда на ове две позиције

Aко је судити према ставовима економске струке, оштро одбијање премијера Вучића да се у овом моменту разговора о евентуалном опорезивању пензија више је политичка него социјално одговорна одлука. Јер струка, па чак и они који су склонији зачињавању економских поступака приличном количином социјалне одговорности, нема одговор на следеће питање: По чему је угроженији пензионер који сваког месеца има сигуран приход од 100.000 динара од било ког запосленог са истом висином прихода?

Таквих пензионера је у Србији данас, додуше, свега око 2.000. Рационалан одговор нема ни питање: Зашто је данас више угрожено нешто више од 150.000 пензионера који примају месечне износе изнад просечне зараде од, рецимо, 139.000 људи који раде у здравству за плату испод републичког просека?

■ Порез за све изнад просека

Како у Србији, бар за сада, пензије нису социјална, већ економска категорија, јасно је, слажу се економисти, да при покушају проналaska начина за смањење рекордног дефицита, власти не треба да гледају на категорије корисника буџета, већ на износе који они добијају.

Др Милојко Арсић:

Укољико се не примени смањење ни опорезивање пензија, то би захтевало да се плате у јавном сектору смање за око 25 одсто, што не би било социјално прихватљиво

ОПОРЕЗИВАЊЕ ПЕНЗИЈА

Ни ПУПС није био против

У време када се прошле године разматрало опорезивање плате у јавном сектору и пензија, а што је, ипак, окончано увођењем солидарног пореза за све запослене у државној служби који имају примања од 60.000 динара, ПУПС је подржавао предлоге да се, у исто време, опорезују и пензије у месечним износима преко 60.000 динара. Од тога се, упркос подршци (како се тада говорило) највећим коначарима смањења пензија и пензионе реформе, ипак одустало.

А. Ј.

динара, уколико се примењује стопа од десет одсто", објашњава проф. Арсић.

Уштеде на платама и пензијама вероватно ће, сматра проф. Арсић, морати да се реализују у два корака. У првом кораку биће неопходно номинално смањење плате и пензија током 2014. године, које неће моћи да буде мање од 10 одсто. Смањење плате и пензија за десет одсто донело би уштеде од нешто испод два одсто БДП на годишњем нивоу, што представља 40 одсто од потребних уштеда на ове две позиције.

„Уколико је смањење пензија не законито, или ако је политички не прихватљиво, тада би се могло приступити алтернативно мери, која се често примењује у свету, а то је опорезивање пензија. Ако би се пензије опорезовале на исти начин као и зараде запослених, то би држави донело додатне приходе, односно смањило расходе од око 0,6 одсто БДП. Уколико се тако не примени смањење ни опорезивање пензија, то би захтевало да се плате у јавном сектору смање за око 25 одсто. Оцењује се да толико смањење плате не би било социјално прихватљиво, као и да би било дестимултивно за функционисање јавног сектора - довело би до додатног погоршања стручности запослених, смањење зарада, подстакло би ситну корупцију и слично", закључује проф. Арсић.

■ Фатална одлука из 2008.

И професор Љубомир Маџар верује да, уколико се већ од јула ове године, осим на плате опорезивање не примени и на пензије, неће бити ни неопходног ефекта смањења буџетског дефицита.

„Буџету Србије потребне су велике уштеде, па ће Влада ускоро, мада не у првом налету, морати да задире и у пензије, али и у зараде које су близу минималца", тврди проф. Маџар и додаје да је јасно да данас велики број корисника буџета има ниска примања, али да они у маси чине огромну ставку која прети да спори толико важну фискалну консолидацију.

Влада, сматра проф. Маџар, инсистираје на тврђњама да неће додатно умањавати пензије, жели да покаже да разуме проблеме народа.

Фискални савет је још прошлог лета, када се први пут помињала могућност да дође до смањивања зарада свих оних који живе од буџета, инсистирао на томе да се на исти начин третирају и примања запослених и пензије.

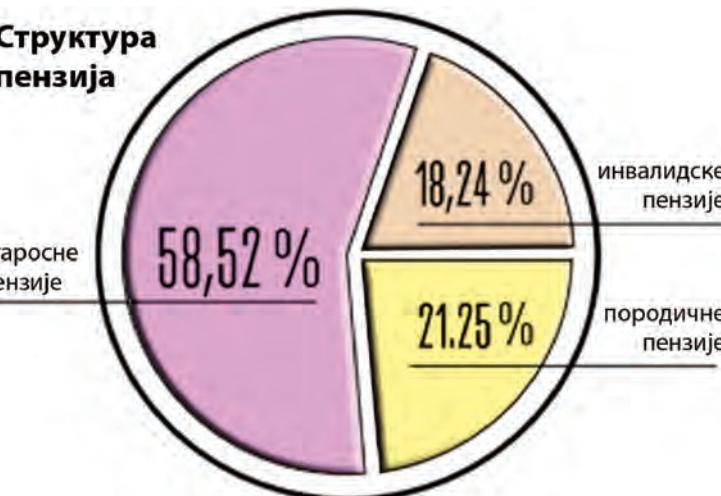
Никола Алтипармаков, члан Фискалног савета, сигуран је, каже, да се систем јавних финансија не може уравнотежити без задирања у две највеће ставке - пензије и плате у јавном сектору.

„Решавање тог огромног социо-економског изазова, кроз структурне реформе пензионог система и јавног сектора, захтеваће велике напоре наредних година. Приватна предузетија, једноставно, не могу да издрже овако велики терет финансирања плате, али ни пензија и то се негативно одражава на конкурентост наше привреде", тврди Алтипармаков.

Алтипармаков подсећа да је одрживост пензионог и читавог фискалног система трајно уздрмала одлука тадашње владе да се током 2008. године два пута увећају пензије и то за укупно 21 одсто. Цех плаћамо сада.

„Толико повећање пензије у току једне године и то уз редовна усклађивања за стопу инфлације из корена би уздрмalo и пензијски систем Немачке, а не Србије", закључује члан Фискалног савета.

Гордана БУЛАТОВИЋ, мајазин „Нова економија"

- » У Србији има 1.727.508 пензионера
- » Просечна пензија је 24.178 динара
- » до 13.221 динара пензију има 148.000 грађана
- » 600.000 пензионера има примања изнад просечне пензије
- » 150.000 пензионера има примања изнад просечне плате
- » 2.000 пензионера има примања преко 100.000 динара

„Смањење фискалног дефицита могуће је реализовати штедњом, повећањем пореза или комбинацијом ових мера. С обзиром на то да јавна потрошња износи око 45 одсто БДП, што је високо за земљу на нивоу развијености Србије, неопходно је да се највећи део фискалне консолидације оствари смањењем расхода, односно штедњом.

Смањење расхода за око пет процентних поена БДП-а у наредне три године могуће је само ако се остваре значајне уштеде на најкрупнијим позицијама расхода, а то су пла-

те и пензије. Ове две позиције расхода су иначе предметизиониране у односу на економске могућности земље - Србија за пензије троши преко 13 одсто БДП, док друге земље на сличном нивоу развијености троше око 10 одсто БДП. Слично, и у случају зарада, Србија троши за око два одсто БДП више од земља на сличном нивоу развијености", констатује професор Економског факултета Милојко Арсић.

Према његовом мишљењу, неопходно је опорезовати све зараде и пензије преко просечних.

„Наравно, не треба опорезовати читав износ пензије, већ само разлику између, рецимо, 20.000 динара као неопорезиви лимит и износа пензије. Тиме би, на пример, пензионер који прима 25.000 динара плаћао порез од 500

Никола Алтипармаков:

Одрживост пензионог и читавог фискалног система трајно уздрмала одлука тадашње владе да се током 2008. године два пута увећају пензије и то за укупно 21 одсто. Цех плаћамо сада.

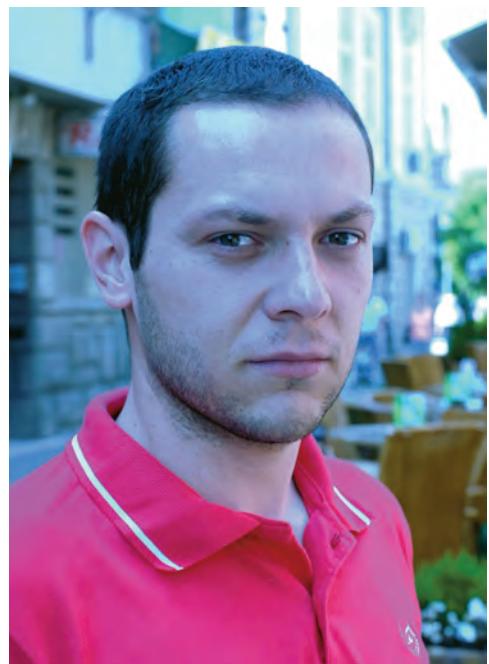
АКАДЕМЦИ ЖЕЛЕ СУСПЕНЗИЈУ БОЛОЊСКЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Калем који се није примио

„Болоња“ је, сматрају у „Студентском фронту“, практично накалемљена на стари систем, па је високо школство у Србији постало хибрид у коме више нико не може да се снађе. Студије се разликују од факултета до факултета, неки професори бојкотују нови начин рада, школарине су превисоке, а академци преоптерећени. Зато су покренули петицију за укидање „Болоње“ и успели да прикупе 30.000 потписа

Iредставници организације „Студентски фронт“ прошле недеље су Министарству уручили петицију за суспензију примене Болоњске декларације. Иако је њихова првобитна идеја била да прикупе 10.000 потписника, укидање је подржало готово три пута више студената са свих српских универзитета.

Недоследна имплементација овог начина студирања од факултета до факултета, преоптерећеност студената, чињеница да се студирање свело на неку врсту курса, само су неки од аргумента које чланови ове организације наводе као разлог за враћање на старо.

ЈОВАН ВЕЛИЧКОВИЋ, СТУДЕНТ ПРАВА,
ПОВЕРЕНИК „СТУДЕНТСКОГ ФРОНТА“
ЗА КРАГУЈЕВАЦ

Да су академци нездовољни Болоњом показало је и истраживање које су пре неколико година спровели студенти Факултета политичких наука. Чак две трећине од 2.500 анкетираних тада су се изјаснили као противници начина на који је нови систем усвајен у српско образовање.

■ Произвољно тумачење

Тек сваки трећи анкетирани студент сматрао је да на факултету стиче адекватна знања. Треба, међутим, рећи и да су испитаници углавном били задовољни бројем испитних рокова и информисањем о својим обавезама, али је свеукупна оцена примене Болоњског процеса на скали од један до пет оцењена са 2,51. Чак половина испитника је на скали заокружила највише оцене - један или два.

Ово истраживање показало је и да академцима највише смета што факултети својевољно и неуједначено примењују и тумаче Болоњску декларацију, а то је, по мишљењу „Студентског фронта“ један од главних разлога зашто је треба суспендовать.

- Болоња је практично накалемљена на класичан систем, па смо, кад се све узме у обзор, на крају добили неки хибрид старат и новог у коме више мало ко може да се снађе. Студијски програми истих факултета разликују се од универзитета до универзитета. И у оквиру самих факултета није усвојен јединствен систем па на исто високо-

школској установи имамо и студије које трају четири плус једну годину и оне које се спроводе по систему три плус две, каже Јован Величковић, студент овдашњег Правног факултета и повереник „Студентског фронта“ за Крагујевац.

По његовим речима, посебна је прича то што неки професори практично бојкотују Болоњу.

- Јасни критеријуми оцењивања

практично не постоје. Неки професори вреднују присуство на

предавањима, посебично вежби, активност на часовима, колоквијуме, израду семинарских радова, док други све то траже, али не узимају у обзор приликом оцењивања. Мало где је случај да се активношћу током године и знањем показаним на колоквијумима може заслужити оцена. Професори систем бодовања обично подесе тако да неколико поена недостаје да би се добила шестица, те је излазак на усмени део испита неминован.

Чињеница је и да сам систем оцењивања није праведан, нити оцена у крајњем скору показује шта студент зна, чак и када се бодовање примењује. Речимо, неко ко је ангажовањем током године прикупио максималан број бодова, а на испиту покаже мало знања добија шестицу. Са друге стране, студент који је прикупио тридесетак поена, а заблестила на испиту добија исту оцену. На послетку, све иде у корист њихове штете, каже наш саговорник.

Европски систем преноса бодова, који по Болоњској конвенцији представља укупно оптерећење студената, подешен је тако да један семестар максималног ангажовања носи 30 поена. Постоји и тачна номенклатура по којој се одређује колико који предмет бодова носи. На пример, онај код кога недељно постоји свега два часа предавања бодује се са два поена. Уколико уз та два часа иде и четири часа вежби укупан скор ће бити пет. Највише бодова носе предмети који имају три часа предавања и два вежби – осам поена.

■ Систем који игнорише 14 земља

Испитни поени имају, по речима нашег саговорника, свој еквивалент у броју страница у уџбенику које студент треба да савлада. По болоњским стандардима један поен једнак је градиву које обухвата 30 до 50 страница.

- Ово, практично, значи да испит који носи осам поена треба да прати уџбеник од максимално 400 страница. То код нас није случај јер и даље имамо преобимне уџбенике од 800-900 страница, каже Величковић.

Обавезно присуство на предавањима и вежбама такође у великој мери оптерећују студенте, а некима практично и онемогућавају студирање.

- Економска ситуација је таква да није мало број студената који морају да раде да би се школовали, а превисоке школарине су само део тог проблема. На жалост, предавања и вежбе одузимају већи део времена, ако уз то радите тако се додги да изгубите годину, па морате да плаћате обнову и тако улазите у врзину коло.

Бесплатно образовање је такође нешто за шта се залажемо, јер сматрамо да знање није роба и да се новцем не може измерити. Ако се мери, зашто је онда један правни факултет скупљи од другог, или вреднији од неког машин-

ШТА ЈЕ БОЛОЊСКА ДЕКЛАРАЦИЈА

Јединствен европски систем

Болоњска декларација потписана је 1999. године од стране министара неколико европских земаља задужених за високо образовање. Њеним потписивањем отпочео је процес креирања јединственог европског система универзитетске наставе и истраживања до 2010. године, уз истовремено признањавање и задржавање разноликости националних специфичности.

Идеја је била стварање флексибилнијег и ефикаснијег система високог образовања Европе, који би био компетитиван и на глобалном светском тржишту знања.

До данас, Болоњску декларацију потписало је преко 40 земаља Европе. У Скупштини Републике Србије је 2005. године усвојен је нови Закон о високом образовању усаглашен с принципима болоњског процеса.

Најважније мере овог процеса биле су увођење Европског система преноса бодова (ЕСПБ или на енглеском ECTS), усвајање нове структуре студија, коју чине три циклуса, промовисање мобилности студената и наставника и усвајање система упоредивих диплома.

школској установи имамо и студије које трају четири плус једну годину и оне које се спроводе по систему три плус две, каже Јован Величковић, студент овдашњег Правног факултета и повереник „Студентског фронта“ за Крагујевац.

По његовим речима, посебна је прича то што неки професори практично бојкотују Болоњу.

- Јасни критеријуми оцењивања

практично не постоје. Неки професори вреднују присуство на

официјалан рад на пројектима у које су наши студенти некада били укључени током целе године.

Љиљана Максимовић, деканка Економског факултета:

- О другим факултетима заиста не могу да говорим. Ми смо се од момента када је почела имплементација овог система у Србији трудили да што више испратимо промене и уподобимо наше студијске програме. Студентима је омогућено да се кроз колоквијуме ослободе дела испита, али то никако не значи да на усменом делу неће добити и које питање из градива које су већ „положили“, јер је наш циљ да одређена базична знања усвоје трајно. То је нешто што се њима већ првог дана предочава.

МИШЉЕЊЕ ПРОФЕСОРА

Има предности, али и мана

Владимир Поломац, доцент на Филолошком уметничком факултету:

- Апсурдано је говорити о суспендовању Болоњске декларације. У питању је скуп препорука који државама ипак оставља да саме уреде свој систем како би био што компатibilнији са декларацијом. Илузорно је, међутим, веровати да ће постојати јединствен систем студирања у свим земљама, па и на свим факултетима у једној земљи, пошто је основна идеја сваког универзитета аутономија. Сваки наставник има право да дефинише свој предмет и начин оцењивања.

Чињеница је, ипак, да је примена Болоњске декларације изазвала мали „хаос“ јер су варијације повећане од факултета до факултета. Проблем у Србији је што држава не инсистира на суштини, већ на форми процеса. На неки начин, Болоња је већ укинута самом идејом да овдашњи студенти имају пет-шест рокова за полагање испита, а не свега два или три, јер више рокова стимулише „лутију“ на испитима. Укинута је и непоштовањем

препорука о условима рада и још много чим. Ми, практично, имамо систем који се формално позива на Болоњску декларацију, али је суштински не применењује.

Весна Мандић, професорка на Факултету инжењерских наука:

- Овакав систем студирања је за студенте знатно лакши јер већег дела својих обавеза могу да се ослободе и пре испитног рока. Од професора, са друге стране, захтева много више напора, али се лично трудим да увек будујем труд и активност студената. Мањкавост Болоње је чињеница да су се студенти претворили у скупљаче „бодова“. Практично се академцима даје могућност да „протрче“ кроз градиво не удобљујући се у суштину, односно да кроз квантитативне показатеље, присуству на предавањима, семинарским радовима и колоквијумима, задовоље форму. Проблем је, наиме, што су некада двосеместрални предмети скраћени на један семестар. Тиме нам је онемогућен

чињеница је, ипак, да је примена Болоњске декларације никако не треба заборавити да је она студентима, захваљујући другачијој организацији студирања, донела знатно већу пролазност на испитима.

ТЕКСТ ПЕТИЦИЈЕ

Пет кључних циљева

Студентска организација "Студентски фронт" покреће анти-боловску кампању - за бесплатно образовање, под називом: "10.000 против Болоње".

У склопу те кампање налази и ова петиција, која за циљ има прикупљање 10.000 потписа од студената са свих факултета/високих школа широм Србије, а која ће бити предата Министарству просвете 31. маја ове године.

Кампања "10.000 против Болоње" и ова петиција имају следеће ЗАХТЕВЕ И ЦИЉЕВЕ:

- 1) Сuspendију примене Боловске декларације;
- 2) Справођење РЕФЕРЕНДУМА о бесплатном образовању;
- 3) Реформу система студенстског представништва, што обухвата:
  - увођење студенстских зборова уместо парламената,
  - увођење делегатског система (јавно бирање и сменјивање делегата на зборовима).
- 4) Измену правилника о регистрацији студенстских организација на факултетима
- 5) Справођење свих реформи, уз сарадњу и сагласност студената делегираних од стране зборова.

ског, пита се наш саговорник. Када је 2005. године у Србији званично почела имплементација декларације потписане четири године раније у Болоњи, један од кључних аргумента био је да ће њеном применом бити поспешена мобилност студената.

- То се није додатило. Наши студенти данас иду у иностранство на вишемесечне или једногодишње боравке, слушају тамо неке програме, али им се рад тамо на нашим факултетима једноставно не признаје. Њих по повратку чекају све обавезе које су оставили пре поласка.

Поставља се питање зашто је онда примена Боловског система тако битна. Треба подсетити да се на престижним универзитетима, попут, рецимо, Кембрица, она уопште не примењује. Не спроводи се ни у још 14 европских земаља, да апсурд буде већи не примењује се ни на универзитету у Болоњи, тврди Величковић.

"Студентски фронт" је уместо планираних 10.000 потписа за свега неколико дана успео да прикупи близу 30.000. Министарству просвете су, да се о њиховим захтевима изјасни, ипак дали далеко дужи рок. Дан када очекују одговор је 20. септембар.

Марија ОБРЕНОВИЋ

ДЕБАТА О КВАЛИТЕТУ УЦБЕНИКА

Нетолеранција и стереотипи

Родно неосетљив језик, нетолеранција према различитости, потпуно игнорисање мањинских група, нису реткост у српским уџбеницима, сматрају учесници дискусије коју су организовале „Грађанске иницијативе”

Iо усвајањем нормама рачуна се да су умно заосвајала деца она чији је IQ испод 70. Према бројним истишивањима, скоро у свакој земљи има два до три одсто умно заосвајале деце. Умна заосвајалост може бити различитој стапени. Разликују се три умно заосвајале особе: деца или морони, имбецили и идиоти. Ова реченица може се прочитати у уџбенику „Психологије” за средњошколце.

Није проблем што је сама класификација, стара преко пола века, одавно превазиђена, већ још и више што је по данашњим стандардима овакав начин квалификована деце са сметњама у развоју, најближе речено, увредљив. На жалост, ово није једини пример дискриминације у српским уџбеницима. Родно неосе-

тљив језик, нетолеранција према различитости, или, што је још израженије, потпуно игнорисање мањинских група, такође нису редак случај. Управо ово је била тема јавне дебате под називом "Квалитет уџбеника", коју је у понедељак у Скупштини града Крагујевца уприличила невладина организација „Грађанске иницијативе”.

Закон о основама система образовања и васпитања, Закон о уџбеницима и другим наставним средствима, Закон о забрани дискриминације, уз читав низ препорука, представљају правни оквир којим се било какав вид дискриминације изричити брани.

По речима Александре Беговић из Завода за унапређење образовања и васпитања, стандарди за процену квалитета уџбеника донети су 2011. године. Њима се, поред тога

У УЏБЕНИЦИМА ЧЕСТА ДИСКРИМИНАЦИЈА

што морају бити усаглашени са плановима и програмима, „писмени“ и примерени деци у педагошко-психолошком смислу, посебно проценују и јесу ли етични.

- Да би уџбеник био одобрен најпре мора да прође нашу комисију у којој седи један универзитетски професор и двоје наставника са више од осам година радног искуства. Након тога се упућује на процену Националном просветном савету, а тек онда добија „потпис“ министра просвете.

Оно што су комисије уочиле је да неки уџбеници садрже 90 одсто мушких имена и они су, наравно, одбјејни. Неки подржавају стереотипе, попут ног мама кува - тата чита новине, и доживели су исту судбину, каже Александра Беговић.

Посебан извештај повериеника за заштиту равноправности, међутим, наводи да је у области образовања дискриминација најизраженија. Преврло три године Министарству просвете препоручено је да се из уџбеника избаце садржаји који подстичу стереотипе и дискриминацију, али је још увек мало тога учињено.

- Да би неко препознао стереотипе и дискриминацију мора да буде једукован шта је то и на које се начине се може вршити. На пример, у већини наших уџбеника породица је приказана као мама, тата и двојетроје деце. У њима нема породица у којима се о деци брине један родитељ, хранитељских породица, а камоли гај заједница. Нема ту ни деце са сметњама у развоју, нема било које мањинске групе. Све је то дискриминација. Наши уџбеници, једноставно, нису толерантни према било коме које другачији, каже Којана Бекир из Канцеларије повериенице за равноправност полова.

По њеним речима, Закон о основама

система образовања и васпитања из 2009. године је у једном од чланова помену да ће ближи критеријуми за препознавање шта је дискриминација у школи, на који начин се врши, бити донети за две године.

- Стигla је 2011. година, а никакав сличан пропис није донет. Изменама закона рок је продужен за годину дана. Од истека тог рока прошло је две године, а критеријуми и даље не постоје, каже наша саговорница.

Учесници прошлогонедељне расправе дотакли су се и чињенице да се у уџбеницима и радним свескама не користи родно сензибилан језик, нити се достигнућа жена вреднују на адекватан начин, чак се, напротив, и „подгревају“ стереотипи.

- Врло мало се води рачуна да неки принципи друштвеног живота постану и део школског живота. Практично да нема уџбеника који доследно спроводи принципе родне равноправности. Не размишља се много о томе да је једном усвојене предрасуде и стереотипе тешко касније променити. Резултати једног истраживања, урађеног пре три године, говоре да тек сваки трећи наставник са својим ученицима говори о теми стереотипа у погледу полних улога. У нашим уџбеницима жене су, на жалост, често приказане као емоционално нестабилне особе које пренаглашено реагују, док су мушки карактера њихова супротност, каже Наташа Бузацић, представница Педагошког друштва.

Игнорисање овог проблема, по мишљењу наших саговорника, доводи до тога да млади касније имају изражене дискриминаторске ставове и предрасуде, што ни за једно друштво свакако није добро.

М. ОБРЕНОВИЋ

ПРОМЕНЕ У ОБРАЗОВАЊУ

Потребне јавне дискусије

Јавна дебата „Квалитет уџбеника”, коју је уприличила невладина организација „Грађанске иницијативе”, део је шире иницијативе за реформу образовања. Жеља ове организације је да окупи широк фронт стручњака који би се залагали за промене у образовању и већи партципацији грађана на доношењу стратешких докумената.

- Сведоци смо да је Министарство просвете у прошлеком периоду било врло затворено. Све одлуке доношене су у уском кругу, а готова документа презентована јавности без неке претходне дебате у којој би учешће узели сви који то желе. То је нешто што, пре свега, желимо да променимо, каже Бојана Селаковић из „Грађанских иницијатива”.

Током претходних месеци „Грађанске иницијативе” су организовале низ јавних дебати по градовима Србије. Рани развој деце, насиље, образовне политичке биле су само неке од тема панел дискусија које су окупљале наставнике, директоре школа, локалне функционере, родитеље, представнике ѡачаких парламената и све заинтересоване.

БОЈАНА СЕЛАКОВИЋ

АНА МАКСИМОВИЋ, УЧЕНИЦА ШКОЛЕ „ЖИВАДИНКА ДИВАЦ”

Бронзана међу најбољима у Србији

Мала матуранткиња најбоље је пласирана Крагујевчанка на недавно одржаном Републичком такмичењу из српског језика и језичке културе у Тршићу

Матуранткиња Основне школе „Живадинка Дивац“ Ана Максимовић ових дана, заједно са дојучарашњим другарима из разреда, припрема се за полагање завршног испита. Ној је, додуше, мало лакше него њима јер ће јој тест из српског језика сигурно представљати „мачији каšаљ“. Ова четрнаестогодишња девојчица је, наиме, пре десетак дана овација примила место на Републичком такмичењу из српског језика и језичке културе у Тршићу.

Најпрестижније ѡачко такмичење, који се одржава у оквиру Вуковог сабора, и даље је задржало високе критеријуме, а ове године окупило је 90 њених вршићака и још 70 ученика седмог разреда. Да би се за њега при-

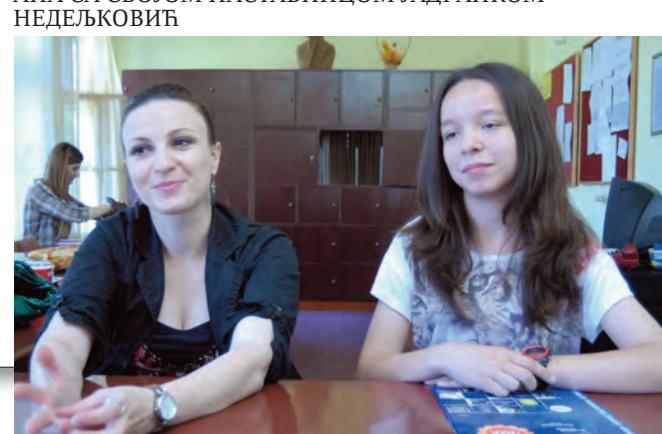
премила Ана је у протеклих неколико месеци извежбала на хиљаде задатака.

- Да би стигла до Тршића Ана је морала да прође локално и окружно такмичење. Само дођи на ову смотру је већ успех. Оно је специфично и по томе што тражи врло висок ниво знања, које превазилази градиво основне школе, па је неопходна посебна припрема, као же Јадранка Недељковић, Анина наставница српског језика.

Ученици, који је за српски језик и књижевност већ у низима разредима показала изузетно интересовање и таленат, ипак на самом такмичењу није баш лако.

- Питања су састављена тако да свако тражи најмање два-три минута размишљања, јер на први поглед није јасно шта се захтева. Оно што је на мене, ипак, оставило највећи утисак је организација. Све изгледа врло свечано попут школских такмичења које гледамо у филмовима, каже Ана.

АНА СА СВОЈОМ НАСТАВНИЦОМ ЈАДРАНКОМ НЕДЕЉКОВИЋ

како су се спојиле када сам њено одељење преузела у петом разреду. Већ након првог писменог задатка рекла сам јој и да има изузетан таленат за писање. Оно што је од свега можда најбитније је да се ради о девојчици која је изузетан друг. Током читавог периода припрема имала је подршку својих друуга из разреда, прича наставница.

Да је успех није покварио најбоље говори чињеница да са поносом истиче како ју је у трци за ѡачко генерације претекао најбољи друг из разреда.

- Иако ми припреме одузимају много времена, волим да се дружим, гледам филмове и читам. Највише од свега волим да возим бицикли. Пре неколико година ме пад са бицикла коштао наступа на такмичењу, али није ми жао, прича Ана.

Јупка девојчица, поред материњег, воли и стране језике. Такмичила се ове године и на општинској смотри из енглеског, а од немачког је одустала, пошто је полагање теста било истог дана. Своју љубав и знање намерава и даље да негује, нада се да ће то од следеће године чинити као ученица језичког смера у Првој крагујевачкој гимназији.

М. О.

ОСАН БИЗНИС

ће по ободима, објашњава Снежана Бојовић, општински еколошки инспектор.

Тиме је, по њој, решено питање безбедности, а што се тиче штетности материјала који се налазе у самом отпаду, добили смо од ње више него занимљив одговор.

- Пепео који се налази на тој локацији у Чумићу у нашем правилнику категорише се као неопасан отпад и ми само тако можемо да га третирамо. Што се тиче бунара ко-

се њихов отпад налази на некој приватној локацији, јер га они одвоze за то да две прописане локације, у цементару у Поповац и у депонију коју им је обезбедио град у Опорници.

На наше питање како зна да је отпад у Чумићу довожен из „Енергетике“ инспекторка Бојовић одговорила је да јој је то рекао син власничка парцеле Саша Милисављевић, па се сада поставља питање на који је начин он илегално долазио до тог материјала, као и да ли ова инспекција врши анализе верујући на реч једној од страна у поступку.

- Веома смо опрезнни када је реч о одлагању отпада јер су велике казне. У својој евиденцији имамо податке о свим камионима који су из нашег предузећа упућене на ове две локације. У цементару се вози њиховим камионима, тако да ту није сигурно било пропушта. У Опорницу возе превозници које унајмијмо, а ако је евентуално са неким возвачем направљен интерни договор без нашег знања, грађани увек могу да нам пријаве. Што се нас тиче, ми смо сигурно све одрадили по прописима, истиче пи ар „Енергетике“, Милош Анђелковић.

Такође, сама категоризација пепела и шљаке као неопасног отпада је веома изненађујућа јер су направљене бројне студије које негативно говоре о утицају ових материјала на животну средину. Тако је на основу истраживања које је спровео Комитет за подземну експлоатацију закључено да фракције пепела могу имати јак деградирајући утицај на околину, посебно у периоду јаких ветрова, када се разносе по окolini што може довести до нарушувања здравља становништва. Као негативни утицаји наводе се загађење ваздуха, површинских и подземних вода, па све до пољoprivредних производа.

На основу чега се онда овај материјал карактерише као неопасан отпад, што је по њеним речима у овом случају „Застава Енергетика“. Утврдила је да ова фирма за ту врсту отпада има све прописане дозволе и извештаје које издаје надлежна лиценцирана кућа. Међутим, проблем је што у „Енергетици“ објашњавају да није могуће да

Биолеша ГЛИШИЋ

ковић, ученица одељења другог добра.

- Говорили смо о еколошким организацијама, о тржним центрима који су се изградили у последњих неколико година у Крагујевцу, имамо хамер где смо приказали Крагујевац некада и сад, где се може видети шта се све изменило, спремили смо неке упитнике, али и статистичке податке. Око тржних центара има много паркинга, а мало зелених површина, па је и то посао невладиних еколошких организација, сматра ученица Невена Павловић.

Одељење другог седам, са раздним старешином Божком Васовићем, купило је црвенолисни јасен и засадило испред школе.

- Договорили смо се да се сваке године сликамо испред дрвета и да видимо како јасен расте и напредује и како они одрастају уз дрво, каже професор Васовић.

Идеја је да свака генерација матураната убудуће купује и сади своје дрво, како би у додгледно време имали читаву шуму испред школе.

Ученици ове школе који су учествовали на интерном конкурсу за ликовне и литерарне радове на тему заштите животне средине нарађени су књигама за прва три места у обе категорије.

Е. ЈОВАНОВИЋ

ица Зечевић, професорка географије.

Док се једна група ћака бавила практичним делом, дотле су други проучавали слово закона у делу за брана и казни за еколошку недисциплину, која иде и до три милиона динара за велике загађиваче.

- Проучавајући европски и српски романтизам, пронашли смо песме где је метафора представљала природу, насликали смо један рад са две песме, „Лаку ноћ“ и „Лорелай“, каже Јелица Милој-

МЕСТО ГДЕ ЈЕ ПРЕСЕЧЕН ПУТ И ГДЕ ЈЕ БИЛА ТАБЛА ДА ПОЧИЊЕ
СЕЛО ВИЊИШТЕ

НОВЕ ПОСЛЕДИЦЕ ПОПЛАВА

Земља прогутала пут у Вињишту

Пут који је преко Грошнице спајао Вињиште са градом у потпуној је блокади већ неколико недеља. Грађани истичу да су одсечени од света, јер им се најближа продавница и лекар налазе на седам километара, а на стази коју су просекли кроз шуму појавиле су се змије

Pупе на путу змије у шуми - тако се најкаре може описати избор који се мештанима Вињишта нуди од када су недавне велике кише неподготвлене клизише. Додуше, грађани су сложни да ситација већ годинама није сјајна, али овако нешто не памте ни они који у овом насељу живе више од пола века. Неки се сећају да су кравама и коњским запрограма туда преносили робу, а сада не могу да прођу ни пешице.

И заиста, на месту где је некада био пут, који је преко Грошнице спајао Вињиште са Крагујевцем, сада су кратери дубоки више од једног метра. Део некадашњег асфалта одронио се и толико пропао у земљу да је немогуће попети се, а о проласку моторним возилом више нико и не размишља. Било је и ентузијаста који су у прво време покушавали да прескачући рупе дођу у подножје брда, али када је старија госпођа упала у једну и једва сачувала живу главу, мештани су просекли пут кроз шуму да би стигли до најближе прдавнице или аутобуске станице.

- Моји унуци иду у школу у Грошници и ја их испраћам свако јутро и дочекујем свако вече. Обју опанке док не прођемо кроз ово bla-

МЛАДИ ИДУ КРОЗ ШУМУ, ЈА НЕ СМЕМ:
МЕШТАНКА МИЛЕНА ПАНТОВИЋ

то, онда се преизују и тако сваки дан. Најближа продавница нам је сада на седам километара, не можемо код доктора, ни за лекове, одсечени смо од света. Да неко умре не би могли ни до гробља да га пренесено, прича револтирана мештанска.

Млађи нараштајусрећни су што се школска и факултетска година ближији крају, па неће морати сваког дана да иду у град, јер је једини могућност да иду обилазницом, која је дужа седам километара или кроз шуму, где су већ неколико пута уочене змије. Они који их се не плаше посекли су високо растине и тако направили стазу, али због великог блата прети им опасност да се оклизну и упадну у јарак дубок око пет метара.

- За лекове нисам отишају јер немам како. Када је била мала пукотина двојица младића су ми помогли да прескочим, сад је све пропало. Видим млади иду кроз шуму, ја не смем, јер сам први пут за 77 година видела змију и морала сам да је убијем. Најгоре ми је за хлеб, не могу сваког дана неког да молим да ми купује или да зовем децу да обилазницом долазе из Крагујевца, прича мештанска Милена Пантовић.

Проблеми у овом насељу постоје још од марта 2011. године, када је грађевински отпад из касарне у Грошници и Фабрике аутомобила превожен до депоније у овом делу града. Прошло је на хиљаде камиона тежине и до 45 тона. Међутим, занимљиво је да је највећи део материјала, по речима мештана, овде истоваран на дивље, јер је тек у децембру 2011. Скупштина града донела одлуку о формирању депоније грађевинског отпада, која је почела са радом у мају 2012. године.

- Камиони провозника „Елита коп“, „Језеро лејк“, „Нискоградња“ и „Неимар“ уништили су асфалт и све канале поред пута. Скори 30 пу-

ВЕЛИКИ КАМИОНИ ВЕЋ СУ БИЛИ УНИШТИЛИ ПУТ:
ДРАГАН МИТРОВИЋ,
ЧЛАН САВЕТА МЗ

НАЈВЕЋА ПУКОТИНА НА ПУТУ

та смо проблем пријављивали комуналној и саобраћајној полицији, јер камиони нису имали цираде, па је материјал испадао. Сваке године по пет-шест месеци немамо пут, а онда дођу, раније из „Нискоградње“, сада из „Чистоће“, проспу два кубика материјала и мало зарадњају да можемо да прођемо путничким возилима. Градски аутобус више не саобраћа, па деца иду у школу путем који је дужи шест километара, објашњава Драган Митровић, члан Савета месне заједнице.

У одељењу за превентивну заштиту од елементарних и других непогоди истичу да су упознати са проблемом мештана Вињишта, који одавно постоји.

- Очигледно да наши напори да привремено насиљамо и санирамо пут нису успели. Новонастале околности додатно су усложиле проблем. Град и надлежна служба су још прошле године расписали први тендери за одабир предузећа за извођење геомеханичких радова и израду пројектне документације за санацију. Фирма „БХР“ из Београда, која је изабрана на тендери, требало би до 15. јуна да достави комплетну документацију и пројекат да би се кренуло у избор најповољнијег извођача радова, објашњава Драго Радовановић, начелник Одељења.

Иако грађани овај случај повезују са клизиштем у Улици Милана Ракића, ситуација је битно различита, јер су у тој улици били угрожени стамбени објекти. Такође, у случају Вињишта постоји и алтернативни пут којим се мештани могу служити, иако је он дужи од овог који је угрожен клизиштем.

По проценама стручњака, санација пута у Вињишту неће захтевати много послова и времена, али се са радовима не може започети до комплетирања документације и избора извођача радова. То би, у најбољем случају, могло да буде почетком септембра, тако да ће мештани Вињишта највероватније цело лето остати одсечени од града.

В. ГЛИШИЋ

ПРОФЕСОР ПЕТАР СТЕФАНОВИЋ НА КОНФЕРЕНЦИЈИ У СИБИРУ О ЗАПОШЉАВАЊУ МЛАДИХ

Проблем светски, добра искуства драгоцене

Борба против незапослености младих постаје императив многих земаља. У далеком руском граду Новосибирску одржана је протекле недеље међународна конференција под називом „Млади у 21. веку - од школе и професионалне оријентације до запошљавања”, чији је организатор био новосибирски Центар за развој професионалне каријере младих и руско Министарство рада и запошљавања.

На конференцији се чуло да је тржиште рада немилосрдно и број незапослених младих из године у годину драстично расте и не показује никакву тенденцију бодљитка. Најтежа ситуација са незапосленошћу младих је у Шпанији, преко 50 посто, следи Грчка, а онда су одмах ту и земље Балкана, Босна и Херцеговина, Македонија, Црна Гора, Хрватска. Слична стопа незапослености младих је и у Србији, а њих две трећине никада није имало посао. Велики број ових људи у Србији, чекајући на листи за запошљавање, постепено губи знања и стечене квалификације, а и мотивацију да се запосли и буде активан члан друштва.

Позив за учешће на овој конференцији је добио и Центар за каријерно вођење и саветовања Политехничке школе из Крагујевца који је основан пре неколико година кроз неколико пројекта и финансијску подршку Министарства омладине и спорта Републике Србије и Националне службе за запошљавање. Центар има основни циљ да ученике још у раној фази школовања припреми за све захтевније тржиште радне

ПЕТАР СТЕФАНОВИЋ И МИНИСТАР РАДА ИГОР ШМИТ НА КОНФЕРЕНЦИЈИ У НОВОСИБИРСКУ

снаге. Доласком „Фијата” у град потреба за рано припремање ученика за свет рада постала је још израженија. У Политехничкој школи је 25 професора обучено за овај додатни рад са младима, а контакт са социјалним партнерима и послодавцима постао је свакодневни облик рада школе.

О томе и искуствима у досадашњем раду Центра за каријерни развој ученика Политехничке школе на конференцији у Сибиру говорио је руководилац тима за Неформално образовање и каријерни развој ученика проф. Петар

Стефановић. Он је, иначе, са колегама из тима пре неколико година био и иницијатор успостављања сарадње са Центром за каријерни развој младих из Новосибирска, који је један од најбољих центара овог типа у Руској Федерацији, а има успешну сарадњу са сличним институцијама у многим земљама широм Европе.

Подсетимо, професор Петар Стефановић годинама се залаже за нешто што се у свету много користи, а то је активност под називом „народна дипломатија”. То је уверење да сваки човек, независно

од власти и политичких структура, може понешто самоницијативно и корисно да уради за своју земљу, а првенствено за град и регион у коме живи. Тако је било и овога пута. Стефановић је на конференцији, али и на ТВ Новосибирск, представио неколико успешних породичних фирми из Крагујевца које имају велику извозну шансу у Руској Федерацији. То су „Сунце Маринковић”, којем је сурога сибирска клима велика пословна шанса, затим „Биолед”, „Орион” и млекара „Куч”, с тим што је „Куч” већ на руском тржи-

шту, а његови производи су веома цејени код руских грађана. Све ово представља и могућност запошљавања наших свршених ученика, како овде, радећи производе за огромно руско тржиште, тако и на пословима у самој Русији.

После представљања рада Кардијерног центра у Политехничкој школи остварен је и сусрет са министром рада и запошљавања Новосибирске области Игором Шмитом. Он је изразио жељу за успостављање сарадње између Новосибирске области и Шума-

дије. Такође је показао спремност да се помогне становништву које је страдало од поплава у Србији, иако је тих дана и у области Алтajskog kraja дошло до великих поплава.

**Dozvoljeni minus
sa 0% kamate
do kraja godine**

**Prava podrška
kada najviše treba**

AIK Banka
domaća i jaka

Kontakt centar: 011 785 99 99, www.aikbanka.rs

КОНТРОЛА ХРАНЕ НА ГРАДСКИМ ТРЖНИЦАМА

Увек је потребан и опрез купаца

У пилетини пронађена бактерија ешерихија коли, сухомеснати производи, као и воће и поврће исправни, али је савет стручњака да се лети ипак посебна пажња обрати на месо и изнутрице, млечне производе и свежину пољопривредних производа који се продају на пијацама

Iојачане контроле пољопривредних производа, због недавних поплава, почеле су и у Крагујевцу, па са једну такву „Градске тржнице“, у сарадњи са Институтом за заштиту здравља, обавиле 29. маја на пијацама „Центар“ и „Аеродром“. Контролисали су свеже пилеће месо, сухомеснате производе, а квалитет воћа и поврћа проверен је и на кванташу.

Резултати су показали да су узорци сухомеснатих производа узети од четири продавца на задовољавајућем нивоу и исправни за конзумирање, док је анализа пилећег меса (два узорка) указала на постојање

ПИЛЕТИНА ЈЕ ЛАКО КВАРЉИВА, ПОСЕБНО ЛЕТИ

бактерије ешерихија коли. То је био разлог да се продавцима пилећег меса и изнутрица забрани даљи рад на пијацама, а на тезге се могу вратити тек када буду донели потврде Института за јавно здравље да су им производи исправни, каже Лерка Јовановић, дипломирани хемичар, у „Тржницама“ задужена за контролу исправности хране на пијацама, додајући да се једном од продаваца пилетине дозволило и да уради додатну контролу меса у јагодинском Институту, с обзиром да је он до сада тамо радио анализе.

Иначе, свеже пилеће месо има рок трајања од само 72 сата, колико и јунеће и свињско, који се не продају на пијаци. Исти случај је и са изнутрицама, али са њима посебно описано треба поступати, јер су још више подложне кварењу.

ПОВРЋЕ ЗДРАВСТВЕНО ИСПРАВНО

После анализа „Градских тржница“, затражена је физичко-хемијска контрола пољопривредних производа и од стране Пољопривредне инспекције, која је на кванташу контролисала кромпир, а на Аеродрому кромпир и јагоде и сви узорци су били исправни. Иначе, продавци не могу пољопривредне производе продајати без потврде из својих месних заједница да нису из подручја која су била поплављена водом. За месец дана у плану је још једна контрола пољопривредних производа, свежег пилећег меса и сухомеснатих производа.

Наши саговорници додаје и да је и на свима нама да проценимо шта је добро, од кога куповати, да не би требало да мењамо продавце од којих стално купујемо производе, да бирамо свеже воће и поврће... Она напомиње да њиховом контролом нису обухвачени продавци који ванпијачно продају своју робу. Са њима тешко и они излазе на крај, стално зову инспекцију и пријављују ванпијачну продају, али су ти продавци упорни, пре ће да плате казну него да закупе пијачно место. Међу њима и продаваца пилећег меса.

Иначе, сваки продавац мора да има регистровано домаћинство, санитарну книжицу, а ко продаје млечне производе регистрован млечни објекат и то решење издаје ветеринарска инспекција након контроле

ТЕРЕТ ЗА „ТРЖНИЦЕ“

Скупе анализе

Ове анализе не раде се тако често, а главни узрок је цена. По једном узорку је то око 15.000 динара када се тестира присуство тешких метала и пестицида у поврћу, што је за ово јавно предузеће велика цифра, јер се самофинансирају. Раније је „ускакао“ град у помоћ са 700.000 динара, али беспарица је учинило своје, па те помоћи више нема.

Зато се анализе врше по методи случајног узорка и не узимају се све количине од једног продавца или уколико се посумња да нешто органолептички није исправно. Онда хемичарка из „Тржница“ наложи продавцу да се однесе парче меса које одреди на стручну проверу у Институт, ради сваке сигурности.

објекта. Сваки продавац мора да има и потврду о здравственој исправности производа. Јака се, на пример, обавезно контролишу једном месечно и морају поседовати декларацију, а њихови продавци и санитарне книжице. Сухомеснати производи морају имати декларацију о здравственој исправности

Продавци воћа и поврћа из увоза морају да поседују порекло робе, а увезено поврће и потврду о исправности и количини коју доносе, као и самостални производи, којих, најкашт, има мало, иако им се нуде неке повластице. „Градске тржнице“, иначе нису задужене за квалитет меса који се продаје у продавницама унутар простора Тржнице, јер се ту ради о самосталној делатности, али су дужне да редовно проверавају чистоћу на тезгама, поготову тамо где се продају осетљиве намирнице. У расхладним витринама температура не сме да пређе пети подеок, а оне се чисте посебним средствима.

E. ЈОВАНОВИЋ

ПРОДУЖЕН РОК ЗА РАСЕЉАВАЊЕ КОЛОНАЦА

Компликована процедура одлаже пресељење

До одлагања је дошло јер је новим Законом о јавној својини предвиђена процедура другачија и знатно компликованија у односу на претходни период, речено је на седници Градског већа

Власници 42 стана у баракама у Старој радничкој колонији, у последњем блоку испод Хиподрома, још увек чекају на пресељење у нову зграду, које је било најављено за мај.

На седници Градског већа која је одржана прошле недеље речено је да је до одлагања дошло јер је новим Законом о јавној својини предвиђена процедура другачија и знатно компликованија у односу на претходни период.

Према најавам градских званичника расељавање би могло да буде завршено у јулу, али је претходно неопходно да се уради елаборат о економској оправданости и користи коју би град могао да има продајом парцеле на којој се налазе бараке.

Према речима Дејана Искреновића, секретар Секретаријата за имовину, већ је формирана петочлана комисија која треба да уради елаборат који ће у уводном делу обрадити економски аспект претходног расељавања колонаца и оправданост инвестирања града у ово расељавање. Осим тога, комисија ће се бавити и оствареним приходима од продатих локација („Нелту“, „Плану“, „Глобалу“), као и расходима за

ЛОКАЦИЈА НА КОЈОЈ СУ ЈОШ БАРАКЕ БИЋЕ ПОНУЂЕНА НА ПРОДАЈУ

расељавање, како би се утврдила финансијска добит града и тиме отвориле све сумње како је градски буџет, наводно, оштећен због расподеле нових становака колонцима. Задатак комисије је да, након званичне процене, прецизно утврди каква је могућност продаје локације од 1,3 хектара где се налазе преостале бараке и која је у власништву града. Исто тако, неопходно је тачно дефинисати колики су капацитети градње на тој локацији и ја-

НОВА ЗГРАДА ЈОШ ЧЕКА УСЕЉЕЊЕ КОЛОНАЦА

сна процена о приходима града од расељавања. Сви ови подаци и процене треба да докажу економску исплативост од расељавања.

Искреновић напомиње да на овој последњој локацији нису били решени имовинско правни односи и да власници становака нису укњижили своје непокретности, па је Секретаријат за имовину прикупио сву документацију и проследио катастру на књижеве. Спорни су једино станови двоје власника који нису доступни служби Секретаријата, али се не одустаје од њиховог проналажења.

- У међувремену град ће расписати јавни позив за куповину престалих становака у баракама на којима ће требало да се јаве сви станари и истакну своје захтеве. Све ово прописује нова процедура како би се окончalo расељавање у ламеле које су завршene још пре пет месеци. Након тога иде рушење и продаја ове локације за коју већ постоји интересовање инвеститора, каже Искреновић и додаје да се мора испоштовати законска процедура која је сада таква и треба да докаже да је корист обострана и да је и у интересу града и станара у Колонији.

На седници Градског већа је речено да се очекује да ће процес расељавања бити завршен до краја јула ове године. Г. Б.

МЕДИНИЦИНСКИ АДРЕСАР

www.parodont.rs

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONT

Prav. Mr. sci.
SIMPĆ Dr. MOMČILO
specijalista za bolesti usta i zuba

Popravka zuba
Ultrazvučno uklanjanje
naslagu sa zuba
Beljenje zuba po Beyond sistemu
Vađenje zuba
Ordinacija: Miloja Pavlovića 10/I-3
Tel: 034/333-506, 034/388-700; Fax: 034/36-04-36
Mobilni: 063/631-486; e-mail: parodont@eunet.rs

www.beo-lab.rs

beo-lab laboratorijske

SVE LABORATORIJSKE ANALIZE NA JEDNOM MESTU

Ilica Pastera 24, 34000 Kragujevac
Tel: 034 205 901
e-mail: lab.kragujevac@beolab.rs

www.fizioandric.com

Andrić
Ambulanta
FIZIOTERAPIJA

* Trauma * Manuelna terapija
* Reuma * Celulit
* Neurologija * Vakusak

TC Šumadija, Miloja Pavlovića 9
Telefoni: 361-203, 063 605-447
E-mail: andrickg@gmail.com

www.ambulantajokovic.rs

INTERNISTIČKA AMBULANTA
JOKOVIĆ

ULTRAZVUČNA DIJAGNOSTIKA
ENDOSKOPSKA DIJAGNOSTIKA
HOLTER EKG-a I PRITISKA
ERGOMETRIJA
PREGLEDI SPECIJALISTA

Ulica Glavna 132, Tel: 331 691
E-mail: vesnay@eunet.rs

AUDIO LAB
Za vaš bolji sluh.

SLUŠNI APARATI
034 562 120
Karadjordeva 47, 34000 Kragujevac
www.audiolab.co.rs

SPECIJALISTIČKA – OKOLOŠKA ORDINACIJA
JOVANOVIĆ

BOLESTI DOJKE
ONKOLOGIJA
TIROIDNA ŽLEZDA
ULTRAZVUK
KOLOR DOPPLER

34000 Kragujevac, Ul. Glavna 124
034/338-461, 063/434-14-93

WWW.GINEKOLOGIJAPAVICEVIC.CO.RS

DR PAVIĆEVIĆ

GINEKOLOŠKO – AKUŠERSKA ORDINACIJA

Milovana Glišića 15
Tel/fax:
034 / 461 339
034 / 463 333
Mob: 063 / 619 436

ПОЧИЊЕ КУПАЛИШНА СЕЗОНА На базене у двоје

Поводом отварања овогодишње купалишне сезоне, у петак, једна карта важиће за две особе

У петак, 13. јуна, почињу са радом отворени базени Спортског центра „Парк“. Капије ће бити отворене сваког дана од 10.30 до 19 часова, цена карте износиће 200 динара, док сезонска пропусница, која ће важити током целог лета, кошта 4.000 динара, а једино на дан отварања, у петак, једна карта важиће за две особе.

Такође, у СЦ „Парк“ су и ове године одлучили да на граде најбоље ученике, па ће вуковци после завршеног осмог разреда, као и ученици свих година средње школе са просечном оценом пет моћи, уз фотокопију сведочанства, личну карту и фотографију да добију бесплатну сезонску карту.

Месечна пропусница за затворени базен износи 2.500 динара, док је годишња 20.000 динара. За децу млађу од седам година улаз је бесплатно. Пропусница за затворени базен важи и за отворени, али не и обрнуто.

Иначе, дошло је и до промене радног времена на затвореном базену, па је за грађане обезбеђено више термина.

А. Ј.

РАДНО ВРЕМЕ ЗАТВОРЕНОГ БАЗЕНА ТОКOM ЛЕТЊЕ СЕЗОНЕ

Понедељак - петак

06.00 - 9.30, улаз 200 динара
11.00 - 18.00, улаз 300 динара
21.00 - 00.00, улаз 350 динара

Субота и недеља

07.00 - 9.30, улаз 200 динара
11.00 - 18.00, улаз 300 динара
21.00 - 00.00, улаз 350 динара

УДРУЖЕЊЕ ТАКСИСТА „СИТАК“ ПИШЕ ГРАДОНАЧЕЛНИКУ

Ограничите број такси возила

Град само треба да поштује Закон о безбедности у друмском саобраћају. Локална самоуправа прописује ближе услове за обављање ове делатности, дефинише оптимално организовање ауто такси превоза. Зар то не значи одређивање оптималног броја возила на улицама као у Атини, Паризу или Загребу, пита Предраг Спасојевић из „СИТАК“-а

Iрошлог четвртка таксисти „СИТАК“-а (представљају се као Синдикат таксиста Крагујевца) на кружном шалтеру Скупштине града предали су старе захтеве градоначелнику Верољубу Стевановићу. Град, не одустају таксисти од тумачења, само треба да поштује Закон о безбедности у друмском саобраћају. Локална самоуправа прописује ближе услове за обављање ове делатности и дефинише оптимално организовање ауто такси превоза. Зар то не значи, кажу, одређивање оптималног броја возила на улицама као у Атини, Паризу или Загребу?

Захтеви су стари јер је различито тумачење наведене законске одредбе ста-ро четири године, колико и само удружење „СИТАК“. Незадовољни таксисти очекују да град пропише мере баш како га овлашћује закон, а градски чланици годинама поручују да би ограничење броја такси возила било потпуно супротно закону. У истој противставној равни као када би ограничили број трговина, пекара, кројачких радњи.

Ко је у праву?

- Ако град није овлашћен да одреди оптимални број такси возила, ја не знам да тумачим члан закона, наглашава представник „СИТАК“-а Предраг Спасојевић, тврдећи да су крагујевачки таксисти одлучили да се у наредном кораку, ако изостане реакција града, обрате држави.

ПРЕДРАГ СПАСОЈЕВИЋ НА ЧЕЛУ ЈЕДНОГ РАНИЈЕГ ПРОТЕСТА ТАКСИСТА

Већ годинама, тврди Спасојевић, на градским улицама влада потпуни хаос. Издато је око 800 такси дозвола за аутомобиле и око 500 текси легитимација за возаче, где је на први поглед уочљив несклад, а у свакодневном раду је бар 1.000 возила.

- Три или четири године причамо исту причу. Исправно такси возило је оно које има пријављеног возача, које је у складу са градском одлуком регистровано за ауто такси превоз путника. А, ми, легални таксисти управо због великог броја нелегалних не можемо да се паркирамо на званичним такси стајалиштима, револтиран је Спасојевић.

Како он каже, у претходном периоду предали су велики број скоро идентичних захтева Градском већу, а овога пута одлучили су да се обрате првом човеку града - градоначелнику.

- Можда није умесно да ми покрећемо причу о градском превозу. Штрајкује се у „Буловић транспорту“, „Ласта“ је финансијски моћније предузеће па „носи“ дуг града, али суштина је у томе да локална самоуправа градске превознике плаћа по гаженом километру, а не по броју превезених путника. Путнике им, свакако, отимају потпуно нелегални линијски таксисти. Хиљаде грађана свако-

дневно превезу од центра града до Аеродрома и обрнуто, то није никаква тајна. Они су, пре свега, нама нелојална конкуренција, међутим, како возе по цене аутобуске карте директна су конкуренција и градском превозу. Несхватљиво је да град ћути и не решава горући проблем, објашњава Спасојевић.

Уколико, међутим, и овога пута град одбаци захтеве „СИТАК“-а, наредни допис послаће на адресу премијера Владе Србије Александра Вучића. Нема то везе са политиком, него, како додаје Спасојевић, са функцијом.

- Обратићемо се, у ствари, држави са понудом да се свакога месеца у буџет слије пет милиона динара. Град, сматрамо, треба да ограничи број такси возила на пет стотина. С обзиром да порези и доприноси износе око 10.000 динара месечно, у ситуацији када сви таксисти раде легално држава ће приходовати пет милиона динара. Овако како је данас процењујемо да су приходи 200.000 динара, јер отприлике тек 20 наших колега редовно измирује порезе и доприносе. Ко је у праву, ми или град, нека одлучи држава. Уз подсећање да је европска норма два такси возила на 1.000 становника, закључује Спасојевић.

А. ЈОКИЋЕВИЋ

Културно-уметничко друштво „Лепеница“, које функционише у оквиру Удружења пензионера, освојило је прво место на недавно одржаном Сабору старог певања у Срба. У конкуренцији 41 мушки и 25 женских певачких група, Крагујевчани су гласовима такмичара проглашени за најуспешније учеснике Сабора, који је одржан у селу Сопатница у Републици Српској. Идеја Сабора је очување традиције и неких старих времена.

Сабор се састоји од такмичарског и ревијалног дела, у коме су се уметничка друштва из Србије, Црне Горе и Републике Српске представила песмама, играма и фолклором из својих крајева. Ово је други пут да КУД „Лепеница“ учествује на оваквој манифестацији, а иако је Сабор замишљен као дружење била је велика конкуренција и у мушким и у женским певачким групама.

- Такмичење је осмишљено тако да се пева само по једна песма а капело, па се мушка група представила изворном родољубивом песмом „Има једна земља мала“, која је посвећена Србији и старим српским великанима, од Немањића, на овамо. Даме су певале изворну песму „Нацњева се момче и девојче“, а солиста Јован Пантон-

КУД „ЛЕПЕНИЦА“ НАЈБОЉЕ НА САБОРУ ПЕВАЊА У СРБА

Игра и песма подмлађују душу

КУД „ЛЕПЕНИЦА“ НА САБОРУ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

вић изводио је „Гоцино коло“ на фрули, објашњава Рајко Новаковић, координатор друштва.

Он је ове године имао част да Сабор отвори свечаном здравицом, па је тако рецитовао, за ово доба прикладне, стихове Љубице Рущовића „Поздрав против деле куге“.

Иначе, ово културно-уметничко друштво основано је 2010. године и сада броји око 150 чланова. Њих 50 је стално активно, на проблема два пута недељно, али и на разним изложбама, саборима и такмичењима. У оквиру друштва постоји фолклорна, музичка, ликовна и група за домаћу радиност.

- Много значи што долазим и у Удружење и у КУД, јер се осећам као да сам са породицом. Сви су ми драги, од најстаријег члана који је 1929. до најмлађег, који је 50. годиште. КУД је лек за душу трећег доба. Пошто сам и кореограф, увек сmislimo лепе фризуре и тоалете, а народне ношње ши-

САОПШТЕЊЕ
ГРАДСКОГ ОДБОРА
ДЕМОКРАТСКЕ
СТРАНКЕ

И Вулинова Банка хране је - илаџијаш

Једно је сигурно, ову Владу и њене министре памтићемо по разним аферама, плађатима и преписаним докторским дисертацијама, док ћемо је у Крагујевцу засигурно памтићи по преписаним пројектима. Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Александар Вулин прошлог petka је у Крагујевцу сензионално представио већ постојећи пројекат „Банка хране“.

„Банку хране“ покренула је Демократска странка у Крагујевцу крајем 2009. године, потписујући тада меморандум о заједничком учешћу у реализацији пројекта са Студентским центром Крагујевац, Заводом за смештај одраслих лица „Мале Пчелице“, Геронтолошким центром и Здравствено потпорном организацијом Асоцијације студената Универзитета у Крагујевцу. Вишкове хране из кухиња поменутих установа, гардеробу, играчке за децу, које су активисти DC заједно са грађанима скупљали, сваке суботе носили су социјално угроженом становништву. Људима који живе у картон насељима, који чак не поседују ни личне карте.

Социјална и друштвена одговорност део су политике Демократске странке и зато ова акција никада nije медијски експонирана.

Када је 2011. године усвојен Закон о финансирању политичких активности где је политичким странкама забрањено да се баве хуманитарним радом, Градски одбор Демократске странке у Крагујевцу прекинуо је спровођење овог пројекта.

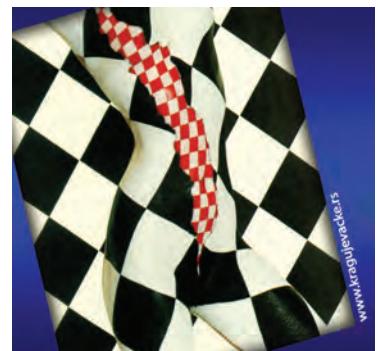
Исте године 20. маја грађани Крагујевца основали су удружење „Банка хране Крагујевац“ како би наставили овакав вид активности. Удружење је регистровано у Агенцији за привредне регистре са матичним бројем 28051395 и чија се делатност и статус може проверити на сајту.

С обзиром да је удружење активно и данас, желимо да поручимо министру Александру Вулину да нема потребе да чека да пројекат заживи у Крагујевцу како би га проширио по целој Србији.

јемо у групи домаће радиности, прича Душанка Савић, секретар и благајник КУД-а.

Чланови Удружења пензионера истичу да је оно веома активно на свим нивоима како би живот људима у трећем добу учинили што квалитетнијим. Тешко је све то финансијски покрти, јер не добијају средства из буџета, већ настоје да својим акцијама и програмима обезбеде потребан новац. Ипак, игра и песма је нешто што их оснажује и подмилају, а желели би да своје уметничко друштво омасове. Приликуза нову награду имаће већ 19. јуна, када се у Лесковцу одржава смотра фолклора Србије.

В. ГЛИШИЋ

СРУШИО СЕ ПЛАФОН ЗГРАДЕ У УЛИЦИ ЛОЛЕ РИБАРУ

Последице градње без дозволе

Иако је Грађевинска инспекција два пута утврдила да власник спратног дела куће изводи радове без дозволе, и наложила да их обустави, он је адаптацију довршио и сада се плафон обрушио на локале у приземљу. Власник локала изгубио спор на суду када је тужио комшију градитеља за ометање поседа

Упонедељак, 2. јуна, у „Златари Витошевић“, власника Златка Витошевића у Улици Лоле Рибара број 6, отпадне воде из спратног дела куће, чији је власник Ненад Весовић, изазвале су пад плафонских плоча у време када је локал био пун муштерија. Поред њих биле су присутне још Златкова супруга, кћерка и радница, али нико није повређен.

Плафон се провалио на два мања места, али је зато вода цурила у пуном млазу као да је славина била одврнута до краја, што је мобилним телефоном и овековечио Златко Витошевић, јер му ништа друго није ни преостало. Како је он власник два локала у приземљу, у делу где је златара таваница је још некако издржала, али није узео у обзир. Првостепену пресуду, коју доноси у питање, потврдио је Виши суд. Практич

НЕКАДАШЊИ ИЗГЛЕД ЗГРАДЕ, ПОГЛЕД ИЗ ДВОРИШТА

Он има легално уписано 55 квадрата и плус апартман од 16 квадратара, а на лицу места има изграђено можда више од 160 квадратара, каже Златко Витошевић, додајући да се тај простор издаје за дневни боравак и преноћиште. Иако је, како, на све то указао суд ништа од тога није узео у обзир. Првостепену пресуду, коју доноси у питање, потврдио је Виши суд. Практич

ПОСЛЕ РЕНОВИРАЊА – ЛИЦЕ ЗГРАДЕ СА УЛИЦЕ

са све рефлекторима, а вода коју су скупљали у кантама претила је да упропasti инвентар. Текла је и преко електро-инсталација због чега су оба локала остала без струје.

По Витошевићевој причи, ово се десило већ по трећи пут у релативно кратком периоду. То сада захтева поновну адаптацију целокупног пословног простора од 60 квадратара. Нажалост, то је брига само онога који је претрпео штету, судећи по реакцијама инспекцијских органа, којима је пријављен случај.

■ Инспекција наложила рушење

За два дана инспекцијске службе нису уđостојиле овог приватника да издају на лице места и сачине записнике, на основу којих би Витошевићи предузели следеће кораке. Додуше, изашла је Грађевинска инспекција када и новинарске екипе, али су исто тако одмах отишли уз коментар да они ту немају шта да констатују и власника упутили на суд.

- Ја сам већ платио казну од преко хиљаду евра што сам пријавио за нелегалну градњу комшије изнад, које су ме сада поплавиле. На суду је предмет био скоро три године и на крају су донели одлуку да сам крив и да Весовић не омета мој посед, а он је подигао нелегално приземље, спрат и поткровље и оптеретио инсталације, због чега сада вероватно пуцају.

шена, али објекат није порушен. Власници су уместо тога поднели захтев за легализацију.

■ Градња без дозволе

У образложену решења Грађевинске инспекције стоји да је 21. маја 2009. године утврђено да је Весовић порушио објекат, оставивши са-мо део кровне конструкције до улице Лоле Рибара. Весовић је тада изјавио да је решио имовинско правне односе и да ће поднети захтев за добијање одобрења за реконструкцију.

Градска инспекција за имовинске послове 3. октобра 2011. године известила је Витошевића да је по његовој пријави грађевински инспектор 27. јуна исте године утврдио да Весовић изводи радове на адаптацији просторија на спрату без решења којим се одобрава извођење радова, односно грађевинске дозволе. Сходно томе му је наложио да врати све у првобитно стање и све будуће радове обустави.

За евентуалне штете услед деформација на згради инспектор је Витошевића упутио на адресу Основног суда. И он је тужио свог комшију. Суд је донео решење да се одбија Витошевићева тужба против Весовића за ометање поседа, тако што је без одобрења надлежних органа и без његове сагласности започео градњу уз источну страну Витошевићеве зграде, затворио му пролаз у подрум и два прозора на истој страни. Зидањем поткровља захватио је и Витошевићев простор и налио бетонску плочу, наслонио је на његову зграду, чиме је угрозио безбедност више лица, стајало је у тужби коју суд није уважио.

Све те наводе Весовић је оспорио и суд је прихватио изјаве сведока који су тврдили да су радово започети још 2006. године, да се брзо радило на истом темељу и габаритима као и да је Витошевић био у све упућен, а да је објекат у целости завршен 2011. године, што је суд утврдио изласком на лице места. Суд је констатовао да је Витошевић могао да поднесе тужбу у време започињања радова, а не на крају, у завршној фази.

Витошевићев објекат је, иначе, стар 100 година и под заштитом је Завода за заштиту споменика културе, па се на њему не могу изводити никакви радови без додатног и специјалног одобрења те институције. Практично, због амбијенталне заштите била је потребна сагласност Завода за заштиту споменика културе и за једне и за друге.

Увидом у допис Завода за заштиту споменика културе суд је утврдио да су и објекти у Лоле Рибара и број 4 и 6 налазе под заштитом државе као део старог градског језгра Крагујевца. Али то, по оцени суда, није било од

ПРОПАДАЊЕ ПЛАФОНА У ЗЛАТАРИ „ВИТОШЕВИЋ“

утицаја, те Завод из свог делокуга рада може да преузме мере.

Иначе, пословни простор у Лоле Рибара број 6 Витошевић је купио пре 10 година и адаптирао га за пословни простор. Од темеља до плафона уградио је нову челичну конструкцију, на коју је после самоиницијативно Весовић наставио да зида своје здање.

Елизабета ЈОВАНОВИЋ

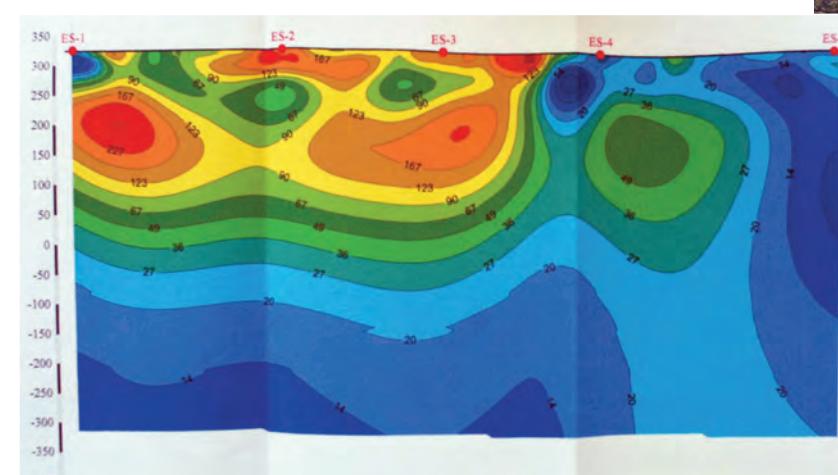
ИСТРАЖИВАЊЕ ТЕРМАЛНИХ ВОДА У БОРЧУ

Трећа срећа

Захваљујући залагању Предрага Ранчића, функционера општине Кнић, у подножју Борачког крша по трећи пут крећу истраживања која треба да утврде има ли термалних вода и каквог су квалитета, али је потребно обезбедити још средстава

Природне лепоте Шумадије не могу се набројати а да Борачки крш не буде на првом месту. За настанак овог „драгуља Шумадије“ везане су многе легенде. Јединствени природни феномен виђен је као „метеорит који је пао у сред гружанске равнице“, потом прича да је стену „Бог лопатом спустио да укруси Шумадију“, док је научно објашњење да је крш настало у завршној фази активности вулкана Рудник. Стручњаци Рударско-геолошког факултета из Београда испитивајуима су доказали ову претпоставку и најавали да се нешто топло „муља“ испод овог „драгуља“. За млађе стene Борачко-котленичког масива везан је низ појава термалних вода (Витановац, Горња Трепча, Сирча, Сврачковићи), а у атарима села Борач и Кнић истичу подземне воде температуре преко 20 степени Целзијусових.

- Држава Југославија је имала у свом програму истраживања и геофизичка испитивања за целу земљу, па и на ширем подручју Борачког крша са циљем откривања евентуалних потенцијала геотермалних вода. У име општине Кнић започео сам 1996. године административни поступак, добио прве дозволе и остварио сарадњу са Рударско-геолошким факултетом из Београда. Прво нам је дошао професор доктор Докмановић који је одмах организовао хидрогеолошка истраживања. Сви истражни радови су стали променом власти у нашој општини, али следећом трансформацијом власти у општини Кнић дошао сам на место менџера и покренуо поново 2000. године иницијативу за наставак ис-

ГЕОЕЛЕКТРИЧНИ ПРОФИЛ БОРАЧКОГ КРША И ПОТОКА

траживања. Прва фаза изведена је на основу уговора склопљеног између Министарства за рударство и енергетику и Рударско геолошког факултета из Београда као извођача радова, на основу сагласности СО Кнић, открива добру чувану тајну Предраг Ранчић, вршилац дужности директора Фонда за локалне и некатегорисане путеве и комуналну делатност на селу Општине Кнић.

■ Приче из прошлости

Приче сачуване из историјских извора упућују на то да у Борчу има термалних вода. Борачка река је у далекој прошлости била много већа него данас. У доба Рима није се могла прегазити, него само пребродити.

- Из тог доба остала су два римска бунара који носе исти назив и данас. Први се налази на северној страни крша између две куле, а други у потоку засеока Пачариз. На

планини Јешевац у месту „Црквина“ постојала је бања која је лечила разне заразне болести, кугу, маљарију, туберколозу... Према сачуваном народном предају Деспот Стефан Лазаревић је у њој лечио део своје војске од куге, у доба када је становништво Европе било преполовљено од ове пошasti, река нам је историчар Душан Божовић из овог села.

Трговац Милентије Марковић из Борча је 1927 године на изборима за народног посланика Демократске странке, по речима нашег саговорника, обећавао бирачима да „ако он добије мандат отворити Бању у планини Јешевац“.

- Познат је случај да су се неке жене из Кусовца после другог светског рата ту лечиле, пиле воде и даноноћно лежале поред извора и да су се излечиле од туберколозе! Леп природни амбијент у Борчу задржава лева притока Борачке реке, поток Бања. Овај поток није познат само по млакој води, која се у току зime „не мрзне“, већ и по томе што се у њеном кратком току у дужини од једног километра налази неколико живописних водопада који су смештени у еруптивном хидратском терену. Ретка је појава тако великог броја извора и водопада на осталим речицама и потоцима Шумадије. Данас каптаже са овог потока снабдевају пијаћом водом Топоницу, Борач, засеока Божовића у Польцима и Радмиловићи.

Таранску чесму на потоку Бања је 1930. године Хигијенски завод из Крагујевца заштитио, а испод ње изградио велика камена корита за купање у току сезоне.

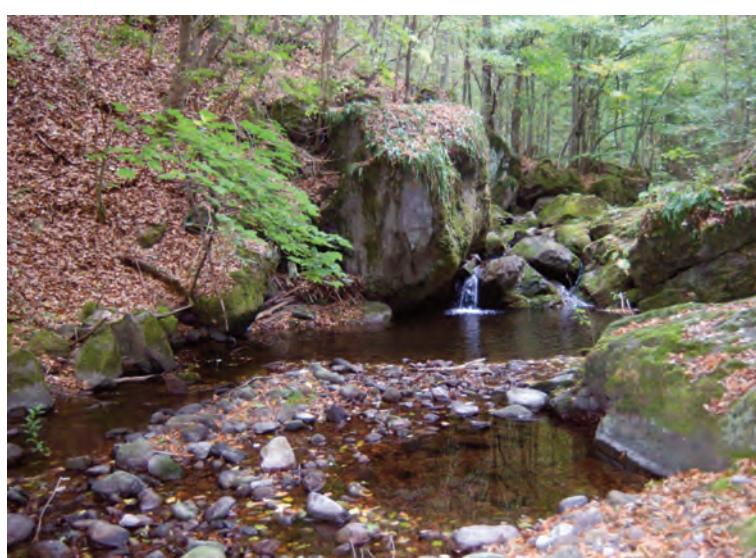
- Мени се чини да је Турски извор на Борачкој реци испод Голог брда у турско доба била велика бања. Ту се и да нас налази извор, а пронађени су остаци великог купалишта и пратећих објеката. По народном предају ту се налазила и турска чамија, преноси предања или и археолошка сведочења познати „археолог са плугом“ Душан Божовић.

■ Сагласност за истраживање

На основу првог извештаја о испитивањима простора Борачког крша стручњаци са Рударског факултета утврдили су да постоје термоминералне воде у кориту Борачке реке. Одређене су координате и завршено је картирање терена слива Борачке реке, која је обухватило и термометрију на одабраним деоницама површинских

ПРЕДРАГ РАНЧИЋ НА МЕСТУ БУДУЋЕ ИСТРАЖНЕ БУШОТИНЕ

БОРАЧКИ ПОТОК И БОРАЧКИ КРШ

ДУШАН БОЖОВИЋ ПОРЕД ТУРСКОГ БУНАРА

одређене зоне за пројектовање хидротермалних бушотина.

- Направљен је застој у пројекту због промена у држави, мада сам доводио заинтересоване инвеститоре из Београда и Војводине да уложу у бушотине и касније у експлоатацију, али економска ситуација у држави замрзла је мој пројекат „термалне воде“ до 2012. године. Променом власти поново долазим на место помоћника председника општине и обнављам сарадњу са Рударским факултетом.

Стручњаци долазе крајем 2012. године на локалитет и настављају другу фазу испитивања. Одређен је пројектни задатак, а пројекат је израдило Друштво за инжињеринг, консалтинг и пројектовање „Хидро гео еко инжењеринг“ у сарадњи са Рударско-геолошким факултетом у Београду. Имамо све потребне сагласности и истраживачко право као и право инвеститора да бисмо могли да настави да радимо. Камен темељац у пројекту је „истражна бушотина“. Од ње очекујемо пре свега квалитет воде за бањско рекреативне сврхе. Али, све зависи од резултата испитивања квалитета пронађене воде и како може да се експлоатише под контролом општине Кнић, процењује Предраг Ранчић.

По његовим речима, одређена је тачна микролокација бунара, тачне дубине и његови коначни конструкцијски елементи. У зони састава Дубоког и Грчког потока (утрина код шумарове куће), ископаће се 300 метара испрва истражна бушотина. Могу се очекивати и квалитетније воде на већим дубинама од 500 или 800 метара, а тестирања ће одредити квалитет воде и њену експлоатацију. За све активности потребна је политичка сагласност и инвеститори који су расположени и вољни да уложе капитал у истраживања, али и развој бањског, сеоског туризма. На колегијуму општине Кнић утврђени су приоритети искоришћења топле воде. Очекује су у најгорем случају вода за флаширање и бањски квалитет воде као у Трепчи. Мештани топлу воду могу користити за вештачке рибњаке или стакленике и пластенике, а оно што претекне, зна се - ту је Гружанско језеро.

Текст и фото: Милош ИГЊАТОВИЋ

НОВЕ ПТИЦЕ НА КРАГУЈЕВАЧКОМ НЕБУ

Невидљиве комшије

У последње време све су присутније нове врсте птица у граду и околини. Тек понеко је приметио поприлично велике голубове у нашим двориштима. По жицама и громовима појавила се и необично лепа птичица црвених или наранџастих груди, са блиставом белом туфном на глави

Када је пре неколико недеља за скупштинском говорницом једна овдашња одборница поставила питање ко преброжава птице у Крагујевцу већина је то дочекала са смехом. Убрзо су друштвене мреже биле преплављене овом необичном згомом, али се ретко ко запитао да ли заиста неко преброжава крагујевачке птице.

Одговор је, нажалост, не! Ипак, они који посматрају „увис“ кажу да је дошло до неких промена на крагујевачком небу. Наиме, у последње време све су присутније нове врсте птица у самом граду, али и окolini.

Голуба и врапца свако разазна, али ако се постави питање која је то врста голуба или врапца већина ће вас погледати бледо. Већина тешко разликује и неколико црних птица које су већ одавно пронашли место у граду, а то су гачац, врана, чавка, сврака...

Зато и не чуди што је тек понеко приметио поприлично велике голубове у нашим двориштима. По жицама и громовима појавила се и необично лепа птичица црвених

ГОЛУБОВИ ГРИВНАШИ

или наранџастих груди, са блиставом белом туфном на глави.

Јесу ли то нове врсте птица које су се настаниле у граду или их само раније нисмо примећивали? Шта је то погодовало да их сада има више? Одаље су дошли? Занимљиво, одговор на ова питања нисмо могли да добијемо у граду на Лепеници. Једноставно, ми орнитологе немамо. Чак ни на ПМФ-у!

■ Голуб гривнаш и обична црвенрепка

Ипак, на свако наше питање које смо упутили ка неколико орнитолошких удружења у Србији добили смо исти одговор: па, ви имате Милоша Радаковића, он најбоље познаје птице у Крагујевцу. И тако само дошли до Милоша, некадашњег крагујевачког студента биологије, који је тренутно запослен у

ЦРВЕНРЕПКА

Заводу за заштиту природе Србије у Београду као стручни сарадник - орнитолог у Одељењу за биодиверзитет, област фауна.

- У Србији се може видети око 360 врста птица. Некима од тих врста одговара и живот у граду, где најрадије бирају мирије просторе, попут паркова, спортских терена, па чак и

МИЛОШ РАДАКОВИЋ

Биографија нашег орнитолога

Милош Радаковић је рођен 1983. године у Краљеву, где је завршио основну и средњу школу. Студије биологије завршио у Крагујевцу, на ПМФ-у, Институту за биологију и еколођију и стекао звање дипломирани биолог. Од 2010. године на истом Институту је студент докторских студија биологије.

Активан је у бројним организацијама цивилног друштва у Србији и на Балкану у области заштите природе, животне средине и заштите биодиверзитета. Руководилац је бројних пројеката у наведеним областима, независни експерт за истраживање птица на студијама процене утицаја инфраструктурних објеката на природу, ментор на међународним истраживачким камповима студентима биологије, професор у школи на предмету биологија.

Од 2013. године ради у Заводу за заштиту природе Србије у Београду као стручни сарадник - орнитолог у Одељењу за биодиверзитет, област фауна.

градска гробља, а број птица повећава се од центра ка периферији града, објашњава Милош Радаковић и додаје да то што тек сад приметили неке нове врсте птица не значи да нису ту већ неко време.

Тако смо сазнали да је велики голуб уствари голуб гривнаш, а лепа птичица је обична црвенрепка. Мужjak обичне црвенрепке има црно лице и грло, белу очну пругу, сиво теме и леђа, те наранџасте груди са белом површином на крилу. Женка је смеђа, топлије обожена него женка црне црвенрепке.

- То су птице које се могу видети у Крагујевцу већ скоро десет година, само их је због бројности ретко које примећивао, каже Радаковић.

Голуб гривнаш је најкрупнији од наших голубова, а препознатаје се поред величине и по белим панелима на врату и крилима. Реч је о шумској врсти, која је тек последњих деценија продрла у људске насеобине и паркове. У Крагујевцу, према његовим проценама, има око 20 до 30 гнездећих парова ове врсте голуба.

- Ова птица колонизовала је велике паркове и површине са дosta дрвећа. Гнезде се већ неколико година уназад, а могу се пронаћи у Великом парку, Шумарцима или на ободу града. Исто се дешава и са обичном црвенрепком која колонизује градове, али се не зна из ког разлога је до тога дошло, каже наш саговорник.

Он претпоставља да би то могло бити због већег избора хране или пак угрожености њиховог станишта.

■ Долазе због хране

Такође, приметно је и све више ветрушки, али и чижака, који по речима Радаковића у Крагујевац долазе већ неколико деценија, али само зими да би се пре хранили.

Ветрушкама је природно станиште била клисура, а данас се могу видети на „Ипсилону“ и „Житопродукту“. То је терен који због обиља хране погодује овој птици.

- Са порастом броја људи у граду има све више отпада, а то значи да се повећава број глодара, волухарица и мишева. Населиле су „Ипсилон“ због близине хиподрома и Шумарице, где лако налазе свој плен, а код „Житопродукта“ због мишева који се окупљају око житарица и брашна. Ипак, у Крагујевцу нема већег броја гнездећих парова, као што је то случај у Београду, каже Радаковић.

Рушевине и напуштене зграде, иначе ругло града, идеална су места за гнездење разних врста птица. Врло често чак ни не приметимо нове комшије, а потврда тога је и зграда „Пека“ у самом центру града. Неколико десетина гнездада (сада без стана) птице су свиле на тој згради, која подсећа на њихово природно станиште.

ВЕТРУШКА И ЧИЖАК

СОКО И ЗЕБА

Ветрушка или *falco tinnunculus* омањи је соко дужег репа, препознатљив по честом лепршању у месту. Женка је претежно смеђа, а мужjak сиве главе и репа. Широко распрострањена је по отвореним теренима и польоприредним подручјима, а насељава и литице и насеља. Ветрушка је најбројнија и најшире распространења од свих дневних грабљивица у Србији.

Код чижака (*carduelis spinus*), који припада породици зеба, оба пола имају жуте површине при основи репа, те жути надрепак и пругу преко крила. Мужjak се познаје по црном темену, а женка по пругастим прљавобелим грудима. Настанују четинарске планинске шуме, нарочито са дosta смрче, у близини пашњака и камењара, а зими се у већим јатима могу пронаћи по долинама.

Према појединим истраживањима орнитолога, у нашој околини се гнезди око 60 врста птица, а током године борави и до стотину врста. Од мањих птица поред врабаца ту су веома сенице, плаве сенице, ласте, а од нешто већих косови, гугутке, свраке. Често се чује куцање детлића, па се они због тога лако и уоче, а ноћу хук сове, која се дававо смешила у поткровљу кућа.

Врабац је вероватно најраспрострањенија птица на планети, али се број врабаца у многим земљама смањује. Врапци су у последњих неколико година готово нестали. Припадају птицијој врсти која је највише повезана са човеком од кога зависи по питању станишта и исхране. Прави разлози нестајања врабаца из градских средина остају још нејасни, а научници сматрају да би узрок могла бити конкуренција других врста. Некада су врапци били господари паркова, а уместо њих то су постали свраке и вране којих сваке године има све више.

Није новина и да се већ неколико година јато патака сваког пролећа враћа на Шумаричко језеро, а толико су се одомаћиле да се не боји купача, ни педалина.

Мирољуб ЧЕР

ГНЕЗДА НА СИМСУ ЗГРАДЕ У ЦЕНТРУ ГРАДА

УПУТСВО ЗА ИДЕНТИФИКАЦИЈУ

Како препознати поједине врсте

Све оне који желе да се баве проучавањем птица Милош Радаковић упућује на сајт [птица.org](#). Реч је о порталу Лиге за орнитолошку акцију Србије, који на својим страницама има и веома практичан приручник за све које занимају птице. Између остalog, тај приручник даје и кратка упутства како да научите да разликујете поједине врсте.

Да бисте научили како разликовати који птици најважније је да процените величину птице.

Често је од помоћи када је поредите са другим врстама које добро познајете, посебно ако и њих посматрате у близини оне коју не познајете.

Да ли птица личи на неку врсту коју већ познајете? Какав је ваш први утисак? Кљун и ноге су посебно важни при одређивању врсте. Облик кљуна указује на начин исхране и помаже вам да птицу сместите у неку групу врста. Дужина и боја ногу, као и постојање или одсуство пловних кожица међу прстима су такође битни детаљи.

Наравно, и обојеност птице је веома важна за тачно одређивање врсте. Зато треба да забележи-

те што више детаља можете. Обратите пажњу на боју горњег дела тела (леђа и крила), доњег дела тела (груди и трбуха), те главе и репа. Важно је да научите и на каквим се местима поједине врсте виђају и могу очекивати. Неке врсте, попут обичног коса или зебе, су широко распрострањене и срећу се по различитим стаништима. Друге врсте птица траже врло одређена станишта и само се на таквим местима могу видети. Отуда је важно да научите какве птице можете очекивати на којим стаништима – не очекујте сурог орла у свом дворишту или великог детлића уред житног поља.

КОНКУРСИ

За избор најбоље фотографије

Центар за развој фотографије (ЦРФ) и Удружење новинара Србије (УНС) расписали су 16. конкурс за избор најбоље фотографије у домаћим медијима „Прес фото Србија 2014“.

Конкурс је отворен до 22. јуна, а на конкурс се могу слати само радови у дигиталној форми. Максимална величина фајла је 5 МБ.

Све фотографије морају имати на одређен начин попуњен фајл-инфо, јер ће се фотографије разврставати аутоматски. Најузећи ЦРФ-а налази се детаљно визуелно и текстуално упутство за попуњавање овог инфта.

Фотографије које имају неправилно попуњен фајл-инфо или којима назив фајла није шифриран, неће моћи да буду разврстане, стога неће ићи на жирирање.

Улазница 2014

Часопис „Улазница“ и библиотека „Жарко Зрењанин“ расписали су књижевни конкурс „Улазница 2014“ за необјављене приче, песме и есеје на којем право учешћа имају сви аутори који пишу на језицима бивших ју простора. Рок за предају радова је 15. септембар, радове треба слати на адресу: Градска народна библиотека „Жарко Зрењанин“, Трг слободе 2, 23000 Зрењанин, Србија, са назнаком: „За конкурс Улазница 2014“. Радови се не могу слати електронским путем.

Откупци или одштампани радови потписују се шифром, а решење шифре са личним подацима, адресом, бројем телефона и мејлом аутора шаље се у посебној коверти који се прилаже уз радове.

Очекује се да стигне највише до пет песама, три приче и три есеја. Дужина појединачне приче или есеја не може да прелази 15.000 словних места, укључујући и размаке. Рукописи се шаљу у три примерка.

Проглашење добитника и уређење награда обавиће се на завршној свечаности у Градској народној библиотеци „Жарко Зрењанин“, у Зрењанину, 12. децембра, а том приликом биће промовисан број „Улазице“ у којем ће бити објављени нарађени и похваљени радови.

Међународни салон стрипа

Студентски културни центар у Београду расписао је конкурс за 12. Међународни салон стрипа, који ће бити одржан од 25. до 28. септембра у Срећној галерији.

Право учешћа имају аутори свих узраса.

Кандидат рад на конкурс шаље поштом (рад ће бити прихваћен и у случају да га кандидат лично донесе). Аутор цртежа, као кандидат, може поднети само један рад у доброј копији (или оригиналу), обима од једне до четири табле, А3 или А4 формата.

Рад може бити дело више аутора (цртач, сценариста, колориста), с тим да цртач не може поднети на конкурс више од једног рада. Тема, жанр и ауторски приступ конкурсом нису задати. Рок за слање радова је 15. август, а више информација могуће је добити на сајту www.skrc.rs.

СЦЕНА ИЗ ПРЕДСТАВЕ

МИНИ ТУРНЕЈА КСТ-А

Београд, Приједор, Бања Лука

Књажевско-српски театар овог викенда креће на мини турнеју, представом „Преваранти у сукњама“, коју ће одиграти у Београду и два града Републике Српске.

Најпре, у петак 13. јуна, новим комадом (премијера 28. маја) гостују у Београдском драмском позоришту, а потом у суботу и недељу у Приједору и Бања Луци.

Комад „Преваранти у сукњи“ савременог америчког драмског писца Кена Лудвига, који је режирао глумац Милић Јовановић, уз супервизорство Небојша Брађића, говори о двојица незапослених енглеских глумача, Цеку и Леу.

Њих двојица покушавају да у Америци направе велике глумачке каријере играњем сцена из познатих Шекспирових драма. Кад већ

готово у потпуности одустану и од глумачких каријера и од живота, у неком часопису прочитају да извесна, стара и врло богата, госпођа из Јорка тражи свог изгубљеног нећака, који се као дете с мајком одселио у Енглеску и којег одонда није видела. Два пријатеља брзо смишљају план, који ће им променити животе и донети много новца. Одлуче да се старој богаташици представе као давно изгубљена родбина и тако преузму наследство. Но, ситуација се заплете када наши јунаци сазнају да гођа тражи нећаку, а не нећака. Једино решење је да се преобуку у жене.

Наравно, то само искомпликује ситуацију, јер се Лео загледа у Мег, живахну, духовиту и надасве привлачну нећаку старе госпође. Мег обожава позориште, а верена је с досадним пастором. И њен ће

с живот окренути наглавачке кад се упозна с „рођакама“.

Ово је, укратко, садржај лаке комедије америчког драматурга Кена Лудвига, код нас познатијег по комедији „Ти луди тенори“.

У представи играју глумци: Катарина Митровић (Мег), Душан Станикић (Лео), Ђорђе Симић (Цек), Дарија Нешић (Одри), Никола Милојевић (Данкан), Марина Перић (Флоренс), Здравко Малетић (Док) и Чедомир Штајн као Буч. Сарадници редитеља Милића Јовановића су Миливоје Штуловић (сценографија), Јелена Јањатовић (костимографија) и композитор Драгослав Танајковић.

Иначе, овом представом Књажевско-српски театар затвориће овогодишњу позоришну сезону у петак, 20. јуна.

М. Ч.

НОВИ „ЛИПАР“

Велике жене великог рата

Прошлог месеца из штампе је изашао нови број „Липара“ (52.), часописа за књижевност, језик, уметност и културу који издаје крајевачки Универзитет.

Нови број „отвара“ студија Тодора Подгорца „Научно дело и лик Леона Петражицког достојни даљег проучавања“, а у том делу часописа можете прочитати и рад Слободана Лазаревића „О семену за усев“ (наставак из претходног броја), Снежане Туцаковић „Књижевни и историјски лик принцеze Палаеологине“... или и, праву посласицу, за све сладокусце, „гурмане“ и љубитеље родносензијалисаних чланака и научних радова „Родне разлике у учтивости приликом исказивања захтева“ ауторица Миљане Стојковић, Данице Јеротијевић и Тијане Крстић, које на научно-истраживачки начин доказују, а на узорку ученика Високе школе пословних стручних студија у Лесковцу, како су жене у одређеним друштвеним ситуа-

цијама учтивије од мушкираца. Не пропустите!

Наравно, ни крупна и округла вејковна објетница од почетка Првог светског рата није остала родносензијализано необраћена, те у рубрици „Чланци“ нови „Липар“ доноси пригодан урадак Леле Вујошевић „Велике жене великог рата“, а у овом одељку универзитетског часописа можете прочитати још, између осталих, и радове Јелене Грујић „Власт и новац у комедијама Бранислава Нушића“, Софије Калеziћ-Ђуричковић „Романи Жарка Команића као колевке речи“ (аутора чије је драме своједобно често, радо и веома успешно играло наше позориште), инспиративну студију Катарине С. Румуш „Анализа односа Истока и Запада у роману ‘Зовем се црвено’ Орхана Памука“, наратолошки приступ „Буке и беса“ Петра Пешића...

Рубрика „Хронике“ доноси рад Милоша Спасовића и Драгана Вучковића „Говорити, писати и делати на француском језику“.

НОВЕ КЊИГЕ

Скривени рат

У сали ПМФ-а, ове недеље, представљена је књига „Скривени рат“, ауторке Наде Секулић. Дело се бави проблемима „невидљивости рата“ и учесницима ратних дејстава почетком деведесетих година прошлог века. Мада су учесници тог рата још увек живи, мада последице још увек трпе многе породице, док неки још увек ужијавају користи настале ратним профитељством, мада је садашња држава Србија подигнута на рушевинама тог рата, о њему се несразмерно мало говори, гробља на којима су сахрањене неидентификоване жртве су запуштена, а Србија до данас званично није ни била у рату.

Да ли то страшно време треба просто оставити иза нас и да ли је доволно што је оружје захтјало? Да ли је дослаком мира обезбеђена непријатељственост у спостављању нових друштвених уговора и устројства нових држава насталих распадом СФРЈ? Шта су далекосежне последице заборава рата и његових колатералних и директних жртава?

Књига „Скривени рат“ бави се невидљивошћу рата на три нивоа – један је теоријски, везан за анализу теорија модерног рата унутар којих се свесно занемарује разорност ратног искуства као фактора ратног дешавања и одлучивања о њему. У најбујвалнијем смислу, све теорије рата „употребљавају кодиран речник и еуфемизме када говоре о сатиријама и лешевима“. Други ниво анализе бави се идеолошком невидљивошћу протеклог рата у званичној политици Србије данас, с обзиром на попис погинулих учесника рата, као и с обзиром на званични однос државе према рату и према ратним војним инвалидима. Трећи ниво, бави се ратном траумом и немогућношћу да се она артикулише и инкорпорира у обичној језици мирнодопске културе. У том контексту, анализиране су животне приче и дубински интервјуји вођени са ратним војним инвалидима и породицама погинулих учесника рата везаних за распад СФРЈ у периоду 1991-95.

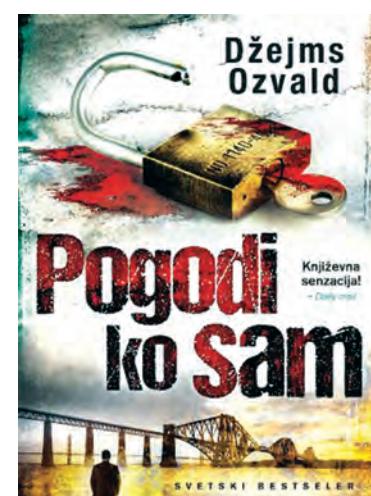
Књига је настала на основу самосталног петогодишњег истраживања у оквиру истраживачког пројекта „Актери друштвених промена у Србији данас“ Института за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду.

Нада Секулић је ванредна професорка на Одељењу за социологију Филозофског факултета у Београду, где предаје неколико предмета, међу којима и антропологију рата. Области њеног рада односе се на историју и теорију антропологије и студије рода.

ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО НАГРАДУЈЕ

Древно зло

Два најбржа читаоца „Крагујевачких“ биће и овог петка у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштво“. Реч је о књизи Џејмса Освалда „Погоди ко сам“.

Правдано ће бити задовољна када за мање од дводесет четири часа буде пронађен убица угледног градског бизнисмена. Починилац је пресудио сам себи и тако их поштедео истраге и суђења.

Међутим, монструозни чин, који се одиграо над сличном жртвом неколико дана касније, бациће потпуно ново светло на случај. Детектив Ентони Маклејн почиње да сумња у повезаност између ових убиства, са моубистава починилаца и ритуалног убиства девојке пронађене у подруму једне старе виле. Иста имена испливала су на површину, клупко се полако одмотава, али он не може да пронађе нити које их повезују. Док све дубље залази у мрачан сплет околности и доказа, доћи ће на праг самог решења, али ће се ту и зауставити. Да ли је могуће да неко необјашњиво зло хара његовим градом, и ако је заиста тако, како ће успети да му стане на пут?

Потребно је да у петак, 13. јуна, позвовете 034 333 116, после 10 часова и добијете ову књигу. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижарима „Вулкан“, која се налази у Тржном центру „Плаза“.

ТРЕЋА БИНА „АРСЕНАЛ ФЕСТА”

Explosive у Чаурници

Дејан Милићевић и још неколико занимљивих домаћих диџејева наступиће на трећој бини „Арсенал феста”, која ће ове године носити назив „Explosive Stage”. Додатна атракција овогодишњег фестивала биће смештена у Чаурници, фабричком простору из 19. века, где је снимана серија „Титаник - крв и челик“. У овом простору који има изражени индустријал амбијент, прве вечери наступају „Шумадиско“, диско-фанки диџеј коме је припадају једна од улога у родном Крагујевцу отвори ову сцену, а потом ће наступити драм ен бејс екипа „Софа кру“ и „Д Анило“, ново име на електронској сцени са већ неколико запажених наступа у Београду.

Друге вечери, 27. јуна, наступиће познати водитељ „Petrovitz Yugoslavia“, као којим је један од првих Крагујевчана који су радили на плочама „Горан(че)“, а следе „Battric & MiVU“, браћа из Косовске Митровице који су годину дана уназад направили јак пробој у диптек хаус електронску сцену Европе, као и Кристина Лалић, коју сврставају у топ пет женских диџејева Србије.

Кристини Лалић (1981) од раног детињства музика је била њена љубав и страст. Одрастајући у музичкој породици, окружена разли-

читом музиком, од класике до рока, попа и хауса, временом Кристина се заљубила у електронску сцену и ди-џејинг. Након неколико година учења и вежбања направила је паузу, а затим се одважила у прављењу електронске музике. Поред њеног посла, координатора продукције на телевизијској станици, Кристина је почела да ради и као тонски техничар и музички уредник на регионалној радио станици.

У септембру 2005. године постала је аутор и водитељ радио-емисије „Белгрејд клабинг“, где је представљала нова и предстојећа издања различитих жанрова електронске музике и давала разне информације о ноћном животу у Београду.

Наступала је на „Егзиту“, а сарађивала је са бројним познатим ди-џејевима.

Завршне вечери хедлајнер треће бине је Дејан Милићевић, а наступиће и његов рођени брат Александар, који га је увео у дијејствију и научио да пушта на плочама, а претходи им ди-џеј „Вајт“, такође један од првих Крагујевчана који су радили на плочама.

Дејан Милићевић почeo је да се бави ди-џејингом још у петнаестој години и већ око 20 година је на сцени. Све је почело да се дешава након што је освојио доста награда у 1997. и 1998. години и од тада као део „Ни дип“ фамилије. Његов музички стил је микс хауса техна у коме се осећа укус његовог великог искуства и дуге каријере.

НОВИ ФИЛМОВИ У „СИНЕПЛЕКСУ“

Тврд орах и Гранда

Најскупљи јужнокорејски анимирани филм „Тврд орах“ топла је прича о групи животиња које покушавају да преживе зиму, од прошле недеље налази се на редовном репертоару биоскопа „Синеплекс“, у ТЦ „Плаза“.

Продуценти ово анимирano остварење рекламирају као спој врхунске анимације и најбољих глумаца у цртаном који поставља нове стандарде анимиране забаве.

Веверица Сурли избачена је из свог парка и присиљена да живи у велеграду у коме се никако не сналази. На срећу, једног дана Сурли нађе на топлу и добро снабдеве-

ну продавницу коштувних плодова у којој проналази решење за све своје проблеме. Када дође хладна и немилосрдна зима, управо ће Сурли и његов нови дом помоћи старом друштву да преживе најсуровије годишње доба.

Иначе, овај филм синхронизован је на српски, а главне улоге повериле су Марку Живићу, Драгану Вујићу, Драгољубу Љубичићу, Миши Јанкетићу, Мини Лазаревић, Игору Дамњановићу, Божану Лазарову, Милану Чучиловићу, Фуаду Табуцићу, Александру

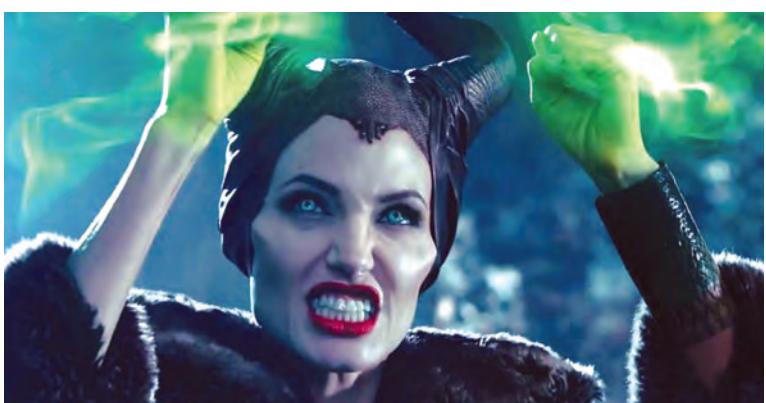
АНИМИРАНИ ФИЛМ „ТВРД ОРАХ“ СИНХРОНИЗОВАН ЈЕ НА СРПСКИ

Цуцићу, а специјални гост је Гоца Тржан.

Истовремено, на великом платну премијерно је приказан и филм „Гранда – зла вила“, у режији Роберта Стронберга, који истражује неиспрочану причу о Дизнијевом најпрепознатљијем зликовцу из класика „Успавана лепотица“ и елементе издаје који су на крају претворили њено чисто срце у камен.

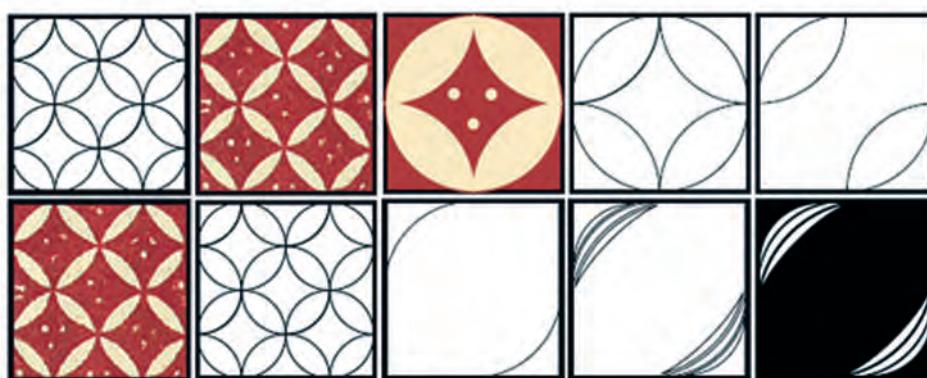
Вођена осветом и јаком жељом да заштити мочвару над којом влада, Гранда ће бацити неповратну клетву на новорођену краљеву ћерку, Ружицу. Док дете буде одрасло, Ружица ће се наћи у све већем конфлиktу између шумског краљевства које је заволела и људског краљевства које чува њено наслеђе. Гранда схвата да је Ружица можда клуч за мир у земљи и предузеће драстичне мере које ће заувек променити оба света. Главну улогу тумачи Анђелина Џоли.

ФИЛМ „ГРДА – ЗЛА ВИЛА“, У РЕЖИЈИ РОБЕРТА СТРОНБЕРГА

Култура

Is Ornament a Crime?

ИЗЛОЖБА СТУДЕНАТА ФИЛУМ-А

Све о орнаменту

У галерији СКЦ-а отворена је изложба „Is Ornament a Crime?“, студената Филолошко-уметничког факултета. Поставку чине радови студената прве, треће и четврте године одсека за примењену и ликовну уметност, Катедре за унутрашњу архитектuru. Иначе, сва дела су настала на предметима Стилска унутрашња архитектура и Основе пројектовања стилског ентеријера, које предаје доцент Данијела Димковић и часовима Пројектовање облика, које предаје др Јелена Петровић, доцент.

Орнамент представља најстарији декоративни елемент у ликовним и примењеним уметностима. Поред карактеристичне ликовности, орнамент се заснива у великој мери и на геометријској форми. Преузимање орнамента из историјског контекста ранијих цивилизација подразумева само полазну идеју за поновно промишљање и реконцептуализацију помоћу нових технологија и медија. Производ оваквог промишљања и анализе може се сматрати „дигиталним хибридом“, где је дозвољено коришћење различитих комбинација и техника визуелизације, колажног сечења, савијања,рендеринга као медијског средства пост-продукције.

Физички исход студијског рада и моделовања низ је опипљивих, физичких модела, генерисаних и реализованих путем ЦНЦ машине, лазерских секача и низа ЦАМ уређаја. Компјутерска технологија је актуелизовала већ постојећи проблем орнамента и пружила могућност новог приступа у истраживању, подизању свести о потенцијалу украса у архитектури. Са појавом савремених медија омогућена је реализација сложених математичких прорачуна и њихове визуелизације, који су донедавно представљали веома сложен и дуготрајан процес.

Данијела Димковић, шеф Катедре за унутрашњу архитектуру на ФИЛУМ-у објашњава да се данашња архитектура све више ослања на дигиталне медије, базирана на софтвер може бити конципирана као низ, серија у оквиру задатих параметара од стране пројектаната, са могућношћу реализације различитих верзија истог модула. Свака од ових верзија је јединствена, а ипак је део серије који се лако може прилагодити масовној производњи.

- Овакв приступ историјским стиловима нуди могућност за поновно разматрање већ познатих стилских архитектонских украса, затим доприносе бољем разумевању и вези различитих могућности

архитектонских решења и аспекта дизајна који имају тенденцију да буду релативно потиснути и неразвијени. Оваквим приступом, поизгравања са формом, пружа се могућност стварања аутономије пројекта са нагласком на разоткривање рељефа, боје и композиције, што доводи до изненађујуће напредних решења, објашњава Данијела Димковић.

Постављањем питања везе историјских архитектонских стилова и продукције компјутерске технике, развија се критички став о естетским питањима и иновативном приступу дизајну и производњи архитектонских компоненти. Улазак у дигиталну еру обележен је поновном појавом орнамента у дизајну, архитектури, уметности и сродним дисциплинама у којима је био укинут на почетку индустријске револуције. Повратак на орнамент у архитектонској пракси је знак дубоке промене, различитих размишљања и способности орнамента да скупи сва кључна питања у вези са дизајном, манифестију унутрашњу напетост и културни динамизам. Све више се актуелизују питања дигиталног орнамента из перспективе праксе, теорије, естетике и психологије медија.

Изложба „Is Ornament a Crime?“ ће бити отворена до 7. јула.

НОЋ МУЗЕЈА

Велика посета, слаба организација

Након првобитног, у хуманитарне сврхе искоришћеног мајског термина, „Ноћ музеја“, 7. јуна, одржана је у 43 града и места Србије, на 63 локације у Београду и 45 места Новом Саду, а у Крагујевцу тек на неколико локација.

Музеји широм Србије 7. јуна, у 11. „Ноћи музеја“, доказали су да знају како да привукну посетиоце својим напредним адитивним – занимљивим поставкама које све знатијељнике воде на јединствено, магично путовање у нове светове. Све од 18 часова па до два сата иза поноћи бројни љубитељи музеја провели су још једно незадовољно дружење у својим омиљеним уметничким кућама, на трговима и улицама обученим у уметност.

Лепо време привукло је и бројне Крагујевчане, али је весела музичка ноћ пропала прилично неорганизовано. Оне културне установе које су отвориле своја врата, кажу да је посета била изнад очекivanе, али је већина посетилаца остала незадовољна јер су понегде нашли на заједничким вратима.

Тако је Дом омладине привукао посетиоце несвакидашњом интервенцијом „Галерија на галерији“, својеврсним уметничким експериментом у који су и сами могли да се уклуче. Лик и дело Јована Белимарковића, личности која је обележила 19. век

ПРОДАЈНА ИЗЛОЖБА У ГАЛЕРИЈИ „АРТ“

код нас, заинтригирали су гости Музеја „Стара ливница“, док је колекција накита Славољуба Галића Ђанића, инспирисана средњовековним реликвијама, била магнет за знатијељнике у Спомен музеју „21. октобар“.

Посебно су се истакли и крагујевачки средњошколци својим глумачким перформансом који су извезли у Првој крагујевачкој гимназији.

У галерији „Арт“ била су изложена дела настала на прошлогодишњој ликовној колонији „Буљарице 2013“, од Александра Цветковића, Зорана Ивановића, Миомира Миша Вемића, Александра Луковића, Мирослава Арсића до Данице Басте и Олге Ђорђевић. Ова галерија направила је и хуманитарну продајну изложбу урамљених репродукција у малом формату, продато је чак 650 ових дела, а власник је постао свако ко је дао било какав добровољни прилог.

АУТОРОВ ЖИВОТОПИС

Уметник и златар

Уметник и златар Славољуб Галић Ђани је у Крагујевцу 1954. године, где и данас живи и ствара. Израстао је на најбољим традицијама српског златарства. О високим квалитетима његовог рада говори подatak да је још 1995. године примњен у Удружење ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Србије (УЛУПУДУС). Његова имагинација остваривала се у бројним колекцијама у којима је смело комбиновао злато и драго камење са фином обрађеним комадима гранита и племенитог дрвета, ретко коришћених у изради накита. Последњу колекцију накита „Снови Хиландара“ у којој је спојио злато (чистоте 999/1000 – што је данас званична мера чистоте уместо традиционалног „карата“), дијаманте и твоже из манастира Хиландар (остаци аутентичних употребљених предмета) многи су оценили као врхунац његовог досадашњег стваралаштва.

За свој јединствени уметнички рад Ђани је добио више националних признања међу којима се издвајају: награда Капетан Миша Анастасијевића (Нови Сад 2009.), награда Вукове задужбине (Београд 2009.), прва награда Мајданпека за дизајн накита (Мајданпек 2011.), као и Бурђеванска награда града Крагујевца 2008. године.

Излагао је на бројним самосталним и групним изложбама, како у земљи, тако и у иностранству. Посебну пажњу стручне јавности привукле су његове изложбе у Народном музеју у Крагујевцу 2008., у Музеју примењене уметности у Београду (исте године), на Новосадском сајму 2009., у Вуковој задужбини 2010., у оквиру националне манифестације Ноћ музеја у крагујевачком Народном музеју (исте године), као и у Галерији „Флоријана Вагнер“ у Бечу, такође 2010. године. Прошле 2013. године излагао је у Темишвару и Нишу у оквиру прославе обележавања Миланског едикта.

СКУПЛТУРА „РИЗНИЦА“ НА ПЛАКАТУ МАНИФЕСТАЦИЈЕ

ИЗЛОЖБА УМЕТНИЧКЕ КОЛЕКЦИЈЕ НАКИТА СЛАВОЉУБА ГАЛИЋА ЂАНИЈА

Уметност инспирисан

Крагујевачки златар и уметник изложио је нови циклус својих уметничких радова „У вери“ у Музеју „21. октобар“. Експонати су подељени на статуете и „носеће“ комаде накита, а сав приход од продаје аутор је наменио за пострадале у поплавама

Већ одавно је Крагујевчанин Славољуб Галић Ђани „искорачио“ из проседа обичног врхунског занатлије и стекао својим радовима заслужен статус уметника. Они који су пре неколико година имали прилике да погледају његов циклус „Снови Хиландара“ унисено су закључили да је реч о „врху његовог стваралаштва“. Али, мало су поранили јер је пред нама нова Ђанијева колекција уметничких скулптура и статуeta, као и комада накита под називом „У вери – пут ка улазу“.

Колек-

ција је изложена у музеју Спомен парка у Шумарицама, а њено отварање је више пута одлагано због непогода и ванредних ситуација које су задесиле читаву нашу земљу. Када су се небо, земља и вода коначно смирили, ова самостална изложба Ђанијевих радова отворена је прошлог уторка, 3. јуна, та ко да је аутоматски била и понуда Музеја „21. октобар“ у, такође одлаганој, интернационалној манифестацији „Ноћ музеја“, одржаној прошле суботе, 8. јуна.

Изложба, која није била првобитно планирана као продајна, због непогода које су захватиле

Србију променила је своју намену, а аутор је одлучио (види антрефиље) да читав приход остварен од продаје експоната иде као донација у хуманитарне сврхе. Прошлог викенда у Шумарице је привукла заиста бројне Крагујевчане.

■ Универзална и општа питања

У амбијенту који је сам аутор осмислио још у време презентовања циклуса „Снови Хиландара“, са витринама за експонате који су инспирисани црквеним певница-мајсторима, пригодном духовном музиком са видео бима сам Ђани дочекује посетиоце, непосредан какав и-је-

ИНСПИРАЦИЈА У РАДОВИМА СТАРИХ МАЈСТОРА

Занатска и технолошка енigma

Златар и уметник Ђани никада није крио да инспирацију за своје радове проналази у делима старих мајстора, попут легендарног Челинија, италијанског златара, вајара и писца (аутора прве званичне биографије „Мој живот“) из 16. века.

- Његов рад за мене је увек био највећа инспирација. Не знам шта бих дао када бих могао да проведем само два сата у његовој радионици, искрен је Ђани.

У та давна времена златарство је било једини занат којим су смели да се баве аристократе, па чак и припадници владарских породица. Импресиониран је и фасциниран оним што је рађено у 16. веку.

- Познавајући тадашње технолошке могућности у Европи и свету радови Челинија и њему сличних мајстора и данас су за нас у 21. веку занатска и технолошка енigma. Мали је број златара који би се и данас осудили да устврде: „На-правију тако и боље“, сматра он, додајући да је између класичног и врхунског занатства и уметности мала граница.

- То је оај тренутак када твоји радови дођују специфични рукопис, ауторски печат, и нису више само пукотински изведени, већ потпуно особено, не само приликом рада већ и приликом визуелног доживљаја посматрача, каже Ђани.

По њему „снага“ у стварању великих мајстора била је у томе што тадашњи уметници нису гледали на сат.

- Сво време света било је њихово, за разлику од нас, који смо данас много испланирани дневним агенцијама. Време је постало ограничавајући фактор, на жалост, чак и када је у питању стварање, тврди он, наглашавајући да када ради на својим креацијама такође не гледа на сат, не обазирући се да ли ће свој накит и скулптуре „материјализовати и продати“.

а вером

ДЕЛА КОЈА СУ ПОСВЕЋЕНА УНИВЕРЗАЛНИМ И ОПШТИМ ПИТАЊИМА

КОЛЕКЦИЈА КАО ДОНАЦИЈА

Свако да помогне у оквиру могућности

Иако није било планирано да колекција накита „У вери – пут ка уласку” буде продајна, недавна ситуација са последицама катастрофалних поплава одредила је њену даљу судбину као хуманитарну донацију.

- Све што је изложено у музеју Спомен парка, односно сав приход од продаје колекције, намењен је као хуманитарна помоћ за пострадале у поплавама. Наш народ је добар, емотиван, али на таљас, тако да брзо заборављамо. Ово што нас је заједнице са поплавама неће проћи преко ноћи и пострадалим људима је неопходна дугорочна помоћ, каже Ђани.

Дакле, даљу судбину колекције „У вери“ одређује хуманост крагујевачких колекционара и љубитеља лепих уметности.

- Све што се прода је мој лични прилог пострадалим у поплавама. Цене су због ове ситуације више него популарне и буквально дупло јефтиније не-

го у радњи. Радује ме да се прода што више примерака, јер сам у том случају не само донатор ја, као аутор, него је и сваки појединачни купац ових комада накита такође донатор. Заједно смо у истој, племенитој мисији, каже Ђани.

По њему, свако може да помогне пострадалима у оквиру својих могућности.

- Мој син је још прве вечери када су позивали добровољце са двојицом другара отишао и две ноћи и два дана помагао у одбрани Шапца и Сремске Митровице. Потом су комби са храном и водом одвезли у угрожено село код Параћина. Ја никада више у годинама да носим цакове, али свако треба да нађе начина да помогне пострадалима... Мој начин је овај, искрен је Ђани, надајући се да ће његов племенити чин да буде пример и инспирација и другим уметницима.

Цене експоната изложених у музеју Спомен парка, било да је реч о скулптурама или „носечим“ накитским експонатима, крећу се око 30.000 или 35.000 динара, а најскупљи експонат је „Крст диптих“ чија је продајна цена 247.000 динара.

УМЕТНОСТ ИНСПИРИСАНА ВЕРОМ КАО ХУМАНИТАРНА ДОНАЦИЈА

Проналази ли она пут до нас, или ми до ње? На која то врата она пролази или која су то врата кроз која ми пролазимо или са које се стране, за право, тих врата ми налазимо, само су нека од питања на која Ђани покушава да одговори својим експонатима, било да је реч о предметима рађеним од дрвета, злата, сребра, драгог и полудрагог камења, ебонине, бронзе, месинга...

- Та „улица“ је двосмерна као и врата на њеном kraju. Овај циклус радова је настao тако што сам се бавио овом темом на два начина: са једне стране то су радови који показују понешто од онога што је дубоко у мени – осећања и емоције, док са друге стране, ту су радови који указују на оно већ виђено и визуелно доживљено, појашњава Ђани, додајући да „обе ствари“ подједнако граде пут ка вратима вере, а да остаје вечно питање њихове међусобне зависности и поретка. На тај начин нови изложени циклус „У вери“ бави се универзалним и општим питањима.

■ Без трендовског блештавила

О његовом уметничком стваралаштву које су препознали као аутентично на овом поднебљу писали су многи наши еминентни аутори (види антфиле), а на сличном фону његову садашњу поставку оценила је у каталогу изложбе и историчарка уметности Јелена Давидовић.

За њу Славољуб Галић Ђани је десењима опчињен раскошном лепотом племенитих метала и њиховом податност која дозвољава да их обликује и претвара у рафиниране облике различитих врста накита.

„Много је труда уложио у савладавању техничких могућности обраде злата и сребра и још више да њихову лепоту додатно естетски ослободи префињеним дизајном, па у комадима накита које је израђивао никада није било трендовског блештавила. Постепено је рушио границу између занатства и уметности. Временом се формирао и његов стил и комади накита су све више наликовали минијатурним скулптурама. Тада уметнички преобразај омогућио је Галићу да иска-

же и свој животни став и то став према вери као дубоко интимној категорији човековог бића“, истакла је Давидовићева.

По њој Галићеве најновије скулптуре, идејно објединене називом „У вери“, су дела малих димензија (чија висина не прелази 20 центиметара), али монументалног значења и форме.

- На свим делима доминира облик крста, хришћанског симбола страдања и победе, које он преображава у низ варијација модерних форми, примерених и блиских човеку 21. века. У тој крстоликој форми, која у себи носи историјске и духовне наслаге, уметник сажима нека суштинска питања живота и на особен начин на њих реагује. Зато дела Славољуба Галића Ђани-

ја зраке хуманошћу, наводе нас на нека универзална питања и преиспитивања, која у овом узврелом времену некада оставимо мало по страни, истиче Јелена Давидовић, додајући да се Ђанијева уметност ослања на традицију, коју надограђује личним истраживањима. То је ликовни стил који се мења, а ипак чува.

После циклуса „Снови Хиландара“ сам аутор „признаје“ да се по други пут враћа сакралној уметности.

- У међувремену имао сам и циклус „Моје куће“ који је био излаган и у Бечу (види антфиле) у еминентној „Вагнеровој“ галерији, али сам решио да се поново окренем уметности инспирисаној ве-

ром и покушам кроз креативан начин да још једном посматрачу, али и самом себи, разјасним узак и смисао постојања ве у самом човеку, закључује аутор Ђани.

За сада судбина ове колекције зависиће (види антфиле) од хумано-естетског набоја наших суграђана, а на питање да ли у плану имају неки нови уметнички циклус, Ђани скромно и непретенциозно одговара:

- Никада по питању креативног рада не стајем. Свакодневно сам у тој материји и не слутим куда ће тај правац да ме одведе, завршава он.

Знајући га, видећемо сигурно и то ускоро. Изложба „У вери – пут ка уласку“ отворена је у музеју у Шумарицама до 1. јула.

Зоран МИШИЋ

ДРАШКО РЕЂЕП О ЂАНИЈУ

Наш Бенвенуто Челини

О стваралаштву Славољуба Галића надахнуто је писао и наш познати књижевник Драшко Ређеп, почасни грађанин Крагујевца:

„Свакако је јединствено настојање Славољуба Галића Ђанија, нашег истакнутог уметника из Крагујевца, да у посвећености хиландарских успомена и свакојаких остатака њихове материјалности, оствари спој класичног, традиционалног поимања уметности нашег златарства и, исто тако, инспирисан преплет модерних решења. Ова колекција која, у међувремену, стиче и знамениту европску актуелност, у најбољем могућем смислу уисти мах обнавља помисао на древно злато и сребро медијевалних наших ситуација, и полет сврмене скулпторске мисли. Овај наш Бенвенуто Челини истражује материјал злата и драгуља са интимном, доживљеном страшћу да не поно-

вибаналност симетрије, и да на сваком освојеном облику остави онај белег живота о коме је, као о једној од категорији укупног трајања, певао Вељко Петровић као о даху живота.

Славољуб Галић Ђани иде тако у ред оних највећих стваралаца првог реда који вуковску традицију настављају усредно, смело обнављајући освојен смисао, достављајући пажњу конкретног гледаоца и савременика све наше скоро на графике налик црте и резе унезврежености, несигурности, планетарних катаклизми. Тако његова остварења, која се надалеко разазнају у мноштву стереотипа тзв. примењене уметности, отварају могућност богате афирмације нових спојева, непоновљивог духовног колажа слободе.

Само је овај скупоцен материјал могао да сугерише хиландарску светињу, и само је измакнута матрица уобичајености омогућила

да се све препозна искошено, мултиплацирано, неиздвојено.

Награда са Вуковим знамењем свакако и у овом случају указује на истраживање веома чуљно, на резултат изричito остварене високе ватре заната, на моћну позицију усамљеног прегледашта и столпништва, у једином могућем, исидоринском смислу. Славољуб Галић Ђани је данас и овде, и још понедеље, неприкосновен, неуверив, неочекиван“, написао је Ређеп пре

ПОСЕТИОЦИ НА ОТВАРАЊУ ИЗЛОЖБЕ „НАШЕГ ЧЕЛИНИЈА“

пет година приликом додељивања „Вукове награде“ о уметничком стваралаштву нашег суграђанина.

ГЛУМАЦ БОГДАН МИЛОЈЕВИЋ ДИПЛОМИРАО СА ДЕСЕТКОМ

Тек сада креће права борба

Богдан Милојевић дипломирао је са највећом оценом, пре две недеље на сцени „Звездара театра”. Током студија имао је среће да учествује у пројектима Емира Кустурице и Радоша Бајића али је остао ускраћен за професионално изкуство на крагујевачким сценама

Надалеко чувено и са огromном традицијом крагујевачко глумиште од пре две недеље богатије је за још један издавац - наш млади глумац Богдан Милојевић (23) дипломирао је, и то са десетком. Милојевић је био студент првиштинског Факултета уметности у класи професора Милана Плећаша и његовог асистента Немање Савковића, а дипломску представу и то дуплу („Породичне приче“ Биљане Србљановић и „Љубавно писмо“ Косте Трифковића), његови класићи и он извели су 26. маја на сцени „Звездара театра“. Представа је прошла веома запажено, па није ни чудо што су сви студенти са ове класе оцењени десетком, на чelu са нашим Милојевићем, који је у Трифковићевој комедији тумачио лик доктора Васе Видића.

- Још од почетка четврте године тражили смо добар текст у којем би сви били равноправно заступљени у дипломској представи. Схватили смо да је веома тешко пронаћи такав комад са написаних девет ликови у којем би свако од нас могао да искаже своје умеће и оно што смо научили током школовања, па смо се одлучили за два комада, које смо одиграли исте вечери каједан сценски догађај, каже Милојевић, додајући да су имали помоћ од професорке диксије, глумице Адријане Виденовић, која им је омогућила да наступе на сцени „Звездаре“, где су радили читавих месец дана.

На дипломској представи радили су напорно и предано још од октобра прошле године, али им се труд очигледно исплатио. Представа је одлично прошла код колега, професора и критике, тако да јој следи дуг и активан живот, те млади дипломци имају већ позиве да их играју на сомборском позоришном маратону, фестиwalu на Сцени „Раша Плаовић“ у бе-

оградском Народном позоришту, а Богдан Милојевић се искрено нада да ће је видети и овдашња публика.

■ Знао је шта хоће

Богдан Милојевић рођен је у Крагујевцу 1991. године, а завршио је средњу медицинску школу, у коју се уписао на наговор мајке Наташе, иако је одувек знао да је глума његово трајно опредељење:

- Њу сам препознао као савршенство још са пет година, гледајући култног „Радовану Трећег“, чију

ДРАГОЦЕНО ИСКУСТВО СА СНИМАЊА „РАВНЕ ГОРЕ“

сам сваку реплику знао напамет још као петогодишњак. Тако је на мени пресудан утицај да постанем глумац имао Зоран Радмиловић, а не отац, како неки сматрају, каже Богдан, иначе син дугогодишњег члана ансамбла нашег Театра, глумаца Александра Милојевића Лије.

Попут многих других, и Богдан је био члан Дечије позоришне радионице и Драмског студија код легендарне Славице Урошевић Слаје и већ тада је чврсто одлучио да ће његов животни позив бити глума и сцена.

- Породица ме је у томе подржала а једино што ми је отац сугерисао

ГЛУМАЦ БОГДАН МИЛОЈЕВИЋ

било је да још једном „добро, добро и добро размислим“ пре него што се за то определим. Нисам се двоујио, тврди он.

Академију је уписао пре четири године. Прво је покушао на ФДУ, али

са београдским Домом културе „Студентски град“ да свакога семестра током школовања тамо проводимо по пет недеља. Било је то напорно, не само физички, већ и финансијски, али се ни једног тренутка нисам појао, јер сам знао да радим праву ствар и оно што волим, одлучан је млади Богдан.

Како да је такво школовање имало и добрих ствари, јер су као студенти глуме имали привилегију да на представе свих београдских кућа улазе само са индексом, тако да су сваке вечери учили занат од старијих колега и свако јутро пре предавања сумирали утиске о ономе што су гледали претходних вечери.

■ Драгоцене искуства са снимања

Такође, током студија имао је среће да учествује у великом и познатим професионалним пројектима.

- Имао сма срећу да одмах након друге године академије будем укључен у пројекат „Равна гора“ Радоша Бајића. Била ми је неизмерна част да будем у истим кадровима са сјајним Небојшом Глоговцем, Ненадом Јездићем, Милорадом Мандићем Мандом и Радком Поличем. Снимање је било веома напорно, јер смо на плус 46 степени морали да

носимо пуну ратну опрему и зимску униформу, али је било непроцењиво искуство. Сви остали из глумачке екипе односили су према мени као равноправном колеги и партнери, што ћу памтити читавог живота, прича Богдан.

Тог истог лета 2012. године укључен и у рад на панк опери „Дом за вешање“ Емира Кустурице, са којом је гостовао у Бањалуци и шпанској Картахени.

- У „Дому“ сам статирао, али то није био лак задатак јер се све радио кроз музiku и певање. Пресудну помоћ имао сам од Кустуричиног асистента Бобана Дедејића, који ми је помогао да се уклопим у целину толико великог и захтевног пројекта, не заборавља Богдан.

Од рада на академији издаваја и улогу у „Ожалошћеној породици“, на другој години студија, где му је професор по први пут поверио главну улогу, тумачио је лик Агатона, али и годину дана касније у Молијеровом „Убрзаном болеснику“, који је као испитна представа учествовао на пратећем програму прошлогодишњег „Стеријног позорја“ и до био сјајне критике од стручне јавности и медија. Богдан је у овој представи тумачио комичан лик надри-

ТОКОМ СТУДИЈА ИГРАО И КОД КУСТУРИЦЕ (Богдан први с лева, са татом и старијим колегама из нашег Театра)

лекара Tome Дијафаруса. Представа је имала и свој даљи живот, сем испита и на „Стерији“ играли су је на косовској турнеји у Звечану, Лепосавићу, потом у Краљеву, нишком „Урбан фесту“...

Једино се до сада професионално није огледао на крагујевачким сценама, што му је много жао, али је, због заузетости и обавеза, за протекле четири године у Крагујевцу и најмање боравио. Али, даће све од себе да то исправи. Већ има и начин. Уписао је постипломске студије, за чији ће дипломски рад одабрати неку добру монодраму.

- Њена премијера биће сигурно у Крагујевцу, обећава Богдан, додајући да тек сада креће права борба за проналажење ангажмана и послана. Дани студирања су завршени, почиње време професионалних изазова и доказивања, свестан је Богдан искушења која су пред њим у ни мало лаком глумачком послу.

Зоран МИШИЋ

НАГРАДА КАРИКАТУРИСТИ У ПЉЕВЉИМА

Ристо Пејатовић Мићи Милорадовићу

Познати крагујевачки карикатуриста Милета Мића Милорадовић лауреат је овогодишње специјалне награде на 21. Сусретима „Ристо Пејатовић“, који се традиционално одржавају у Пљевљима. Награда се додељује за карикатуру (није прописана тематика) која до сада није објављивана, а од ове године конкурсација је проширења на простор читаве бивше СФРЈ, чиме је успех нашег Миће Милорадовића још већи. По имени прашког ћака и студента, академског вајара и сликара

СА ДИПЛОМСКЕ ПРЕДСТАВЕ „ЉУБАВНО ПИСМО“ У „ЗВЕЗДАРУ ТЕАТРУ“

Роман „Време смрти“ недавно преминулог писца Добрице Ђосића од пре неколико дана поново се налази у књижарама. Крагујевчани су, међутим, његове делове прошлије недеље могли да виде на сцени Прве техничке школе. Призоре из вијевеске болнице, из пера овог писца, оживели су ученици.

Наставница српског језика и књижевности Марија Благојевић изабрала је и драматизовала кључне тренутке из романа, уклопивши их са чуvenим говором Мајора Гавриловића, писмија јунака „Времена смрти“ које су читали

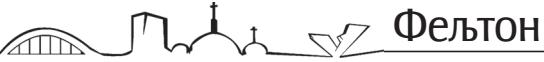
ћаци, а комплетној причи о Великом рату коју је кроз сценски игроказ приказала као својеврстан печат приодала је седницу на којој убијен Стјепан Радић.

За глумце-почетнике може се слободно рећи да су уложили много труда да уђу у карактер својих ликова. Василије Гаљак у улози Мајо-

ра, захваљујући сигурности на сцени, одличном гласу и солидној дикцији и способности да сваку реч испрати адекватним гестом, показао је да и те како има „штофа“ за глумца. Његов колега Милан Ђекић такође се потрудио и успео да дочара лик доктора Сергејева. Осталима је ипак требало још мало времена да се добро припреме за излазак пред публику, па да ово не буде само једна у низу школских представа.

Ћаци и наставници Прве техничке школе својим виђењем романа „Време смрти“ желели су да дају свој допринос обележавању годишњице Првог светског рата. Сала јесте била пуна, али не би било лоше да представу коју су припремили одиграју још који пут.

М. О.

ПРВА КРАГУЈЕВАЧКА ГИМНАЗИЈА У КУЛТУРНОМ И ДРУШТВЕНОМ ЖИВОТУ ГРАДА ИЗМЕЂУ ДВА РАТА (12)

Сарадници листова и часописа

Пише **Дејан Обрадовић**

Бројност локалних листова и часописа у Крагујевцу није била у вези са њиховим квалитетом. Приземни текстови, личне и политичке диксивификације, поигравање са стварним чињеницама, нису до приносили угледу средине. Као представници образованог дела грађанства, наставници Прве гимназије су добро знали колико је порасла моћ штампе, какав је значај стручних, књижевних и других часописа. У њима су могли да остваре промоцију, истакну своја гледишта, дају корисне прилоге за културу и историју града, бране се од напада. Сама школа је била позната по добрым новинарима из редова њених некадашњих ћака. Кроз локалну штампу обавештавала је грађанство о битним стварима, уписима, испитима, приредбама...

Учеће у раду хуманистичких, националних, професионалних друштава, бављење политиком, одређивали су, добром делом, у којим ће листовима сарађивати наставници гимназије. Ако се гледа по заступљености, њихов најомиљенији лист био је и, можда, најутемељенији и најписменији крагујевачки лист међуратног раздoblja – „Глас Шумадије“, који је издавала Градска општина. У првом броју листа, 6. XII 1930. године истакнут је став Уређивачког одбора: „Ма колико, да наша дневна штампа може да нас задовољи претресањем свих ових ствари, које је и дубље и свестраније, ипак наш град Крагујевац, има право и моралну обавезу и дужност да се у проучавање и претресање свих тих питања упусти на један још непосреднији начин. Он је то право и ту дужност имао као једно врло важно средиште најразноврснијих и врло плодних умних и културних радника, којима се на овај начин даје прилика да свој морал-

ни и културни утицај што више простира на општу и највећу корист заједнице“.

Широк тематски обухват, од актуелне политике, преко вести из града и општинских наредбада, до културе, науке, спорта и огласа, тражио је добре, образоване сараднике, а у тајким околностима, наставници Прве гимназије били су незаобилазни. Већ у бр. 4. истакнута је културна компонента листа као помоћи не само у сагледавању актуелних забивања, већ и за разматрање будућности: „Одјавно се осећа потреба за једним листом у срцу Шумадије, који би прављао разна наша културна и друга питања, која се неминовно намећу не само нашој данашњици, него и будућности. Због те потребе, про-сврени синови Шумадије латили су се једног тешког, нерентабилног, паако хоћете и незахвалног посла, а на име, да кроз једно своје јавно гласило припомогну својим скромним снагама те да Шумадија дође и до економско-културног изражаваја. Ми смо у процесу развића. Штампана реч је наша највећа потреба.“

У Уређивачком одбору „Гласа Шумадије“ на почетку друге године излажења (у децембру 1931) била су двојица наставника Прве гимназије: Миле Николић и Радосав Марковић. Из политичких разлога, доласком нове власти, после десет година владавине групе око Војислава Калановића, већ 18. ИЦ 1933. разрешени су чланови Уређивачког одбора Јован Јов. Јовановић, Миле Николић и Радосав Марковић. Ме-

ђу новим члановима Редакционог одбора био је Машан Булатовић, професор Прве гимназије. Лист је излазио до броја 228, када су, уместо њега, од стране Градског поглаварства, покренуте „Општинске новине“.

Појединци су своје деловање схватали као покушај да се кроз локалну штампу изнесу све друштвене потребе, које и онако не могу наћи места у престоничким великим листовима, који не могу све то да побежеле нити да пронађу довољно сарадника.

Миле Н. Николић је посебно анализирао значај и улогу локалне (провинцијске) штампе: „Служба народу је главно обележје провинцијске штампе. Кроз њу долазе крајеви, национално најчистији, до изражаваја. Листови, који ту штампу чине, доносе жеље, потребе својих суграђана, бележе њихове мисли, њихове назоре, њихове погледе. А све то није ништа друго, до израз живота народног, који је, и у политичком погледу и иначе од необичне важности“.

Од првог 60 сарадника листа, скоро трећина су били наставници Прве гимназије, од којих су били најактивнији: Милоје Павловић, Душан Трипковић, др Милан Крестић, Јован Мирковић, Зарија Вукићевић, Сава Ђукић, Машан Булатовић, Никола Кузјељ, Лазар Пантелић, Игор Рудски, Јосиф Прохаска, Светислав Максимовић и Милан Илић. Њихове теме су обухватале стручна и лична интересовања, соколство, путописе, научне прилоге из геологије, биологије, историје и других наука, педагошке расправе, текућа дешавања у граду, чак и праве новинарске врсте, вести, репортаже... Без њиховог присуства, овај лист би лично на општински билтен, проткан умрлицама, огласима и спортским резултатима, са понеком добром анализом стања попривредних култура и здравственим препорукама.

„Шумадија“, као часопис за друштвену културу, под уредништвом Симе Сп. Симића, појавила се 1927. године и окупила је завидан круг сарадника из свих крајева земље, веома истакнута песничка имена и најавила лепу будућност, али се на том путу брзо зауставила. У првом броју, већ исказани културни радник, професор Прве гимназије, Зарија Д. Вукићевић је објавио критички интониран чланак „Криза укуса“. Са пољског је преведен један одломак

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ

Прво издање монографије прерано преминулог крагујевачког историчара Дејана Обрадовића, чије делове одредавно као фељтон објављују „Крагујевачке“, а чији је издавач Прва крагујевачка гимназија, подељено је библиотекама и установама културе, школама и факултетима, образовним институцијама у читавој земљи, као и органима локалне самоуправе, без чије подршке књиге не би било.

Одлучили смо да отворимо претплату на друго издање ове вредне монографије.

Први претплатни период трајаће до 1. јула 2014. године и сви који наруче књигу остварите 30 посто попуста у односу на цену књиге по изласку из штампе. Уплатом од 1000 динара на жиро-рачуун школе 840-342666-39, са назнаком „претплата за монографију“, обезбедићете свој примерак овог драгоценог дела. Штампа другог издања биће завршена до 1. јула 2014.

Пшибишевског, а са руског Н. А. Њекрасова. Своје песме и прилоге давали су Густав Крклец, Тин Јевић и Сибе Миличић. Запажен је текст Драгана Алексића „Филмска техника и поезија“. Јаша М. Продановић се осврнуо на студије др Михаила Гавриловића, везане за нову српску историју. Др Радоје Вукчевић је писао о социјалном покрету у Енглеској. Вукићевић колега из Прве гимназије Димитрије Савојић се осврнуо на личност географа Јована Цвијића као научника.

У скршњем броју суботичког „Југословенског дневника“, 11–14. априла 1931. био је у целости посвећен Крагујевцу, иницијативом Маре и Драгослава Ђорђевића, начелника Министарства просвете. Ангажовани су сви виђенији Крагујевчани да то буде „један енциклопедијски извештај о просвети, индустрији, друштвима и установама, трговини, занатству“. За фотографије најважнијих објеката био је задужен одлични фотограф Август Черне. Тим поводом професор Гимназије Р. Марковић је, у најави за овај подухват, истајао: „Наш заједнички живот има да почива на међусобном поштовању и љубави, а такво осећање створиће се код нас само онда када се будемо међусобно искрено упознали, јер, како практична философија каже, знано је и вољено“.

Највреднији сарадници књижевних часописа били су Зарија Вукићевић и Светислав Максимовић. Далеко су превазилазили локалне овакве и своје текстове објављивали у Београду, Загребу, Суботици и другим местима. По броју прилога у штампи и вишеструким интересовањима, иза њих су, у том погледу, Милоје Павловић (до 1932), Машан Булатовић, Радосав Марковић и Миле Николић. Њихови прилоги су панорамска слика културног и друштвеног живота града.

„Шумадија и Шумадинци“ (Суботица 1927), под уредништвом професора Миливоја В. Кнежевића) и „Шумадија у прошlostи и садашњости“ (Београд 1932), под уредништвом Драгослава П. Ђорђевића.

У „Пастирском гласу“, листу који су уређивали свештеници Милан Сретеновић и Властимир Томић, Светислав Максимовић је објавио прилог о дечјим играма. Лист је 1938. пренео светосавску беседу директора Лазара Ђурчића.

Лист „Војни весник“ је почeo своје излажење у Крагујевцу, па је прешао у Београд. У уредништву је био Милоје Павловић, који је уређивао и „Полет“.

За појединачне листове у школи су одређивани повериеници који су бринули за скупљање претплате и њихово достављање претплатницима. Душан С. Трипковић је 1922. године био повериенник за „Наш Лист“, који је ишао преко Министарства просвете.

Лист „Светлост“ основао је 1935. године студент комуниста Љубиша Манојловић. У њен рад су били укључени Жива Ђорђевић, Александар Панић, Милош Јовановић, Војкан Јовановић. Први број је штампан 28. јуна 1935. године, у штампарији „Светлост“ Вукашина Јаковљевића. Чланови редакције и уредници били су млади комунисти Драги Миленковић, Драгоје Ђурић, Душан Дугалић и Миодраг Ивановић „Тифус“. У прављењу листа помогли су уредници „Недељних информативних новина“ (НИН) Јован и Света Поповић и Танасије Младеновић. Редакција је била у самој штампарији, у Масариковој улици. Број 9 је дељен бесплатно, јер је био посвећен Збору Народног фронта, 25. августа 1935. године. Убрзо је лист забрањен.

Највреднији сарадници књижевних часописа били су Зарија Вукићевић и Светислав Максимовић. Далеко су превазилазили локалне овакве и своје текстове објављивали у Београду, Загребу, Суботици и другим местима. По броју прилога у штампи и вишеструким интересовањима, иза њих су, у том погледу, Милоје Павловић (до 1932), Машан Булатовић, Радосав Марковић и Миле Николић. Њихови прилоги су панорамска слика културног и друштвеног живота града.

ДОГОДИЛО СЕ У КРАГУЈЕВЦУ

Пре 104 године: 15. (28.) јуна 1910. основано је друштво „Милосрђе“, које је било на међено помоћи немоћнима: деци, старима и изнемоглима. Прва председница била је Драга Ст. Петровић, а број чланова друштва нарастао је до 400. Захваљујући бројним дародавцима, пре свега Ђорђа Вајферту, који је друштву поклонио зграду у Вишњићевој улици, 1912. је отворен „Дом милосрђе“ за издржавање ратне сирочади. Дом се налазио

на левој обали Лепенице, преко пута зграде Шумадијског кола српских сесара (издана је зграде Поште). Немачки војници су 1917. преузели дом, децу су иселили, а у Дом су сместили самохране родитеље српских ратника.

На челу друштва је од 1914. до 1933. била Ленка Бошковић («баба Лена», 1855–1932). Од 1918. године друштво се преусмерило искључиво на помоћ и збрињавање ста-

рих и изнемоглих. Покренута је иницијатива за подизање новог друштвеног дома и управа друштва је одлучила да се сазида на плацу који им је за ту намену поклонио индустријалац из Београда Игњат Бајлони са синовима. Током 1928. године израђено је неколико пројеката новог Дома за смештај 50–80 лица. Захваљујући средствима општине и донатора, 9. јула 1929. извршено је освештање темеља репрезентативне двоспрат-

не зграде са 60 просторија. До завршетка изградње дома 1936. године стари и немоћни су налазили уточиште у старој Вајфертовој задужбини. Зато су чланице „Милосрђа“ мукотрпно, али неуморно сакупљале средства за што брзу изградњу Дома. Данас се у здану „Дома милосрђе“ налази Медицински факултет. Дом у Вишњићевој улици коришћен је за своју намену, за смештај старијих и изнемоглих, од завршетка Другог светског рата до краја педесетих година, а затим је издат као стамбени простор. Седамдесетих година зграда је срушена.

Пре 13 година: 17. јуна 2001. преминуо је епископ шумадијски Владика Сава (световно Светозар Вуковић). Рођен је у Сенти 13. априла 1913. године на Богословском факултету у Београду је дипломирао и докторирао 1961. замонашио се 1959. и постављен је викарни епископ моравички, па за епископа источноамеричког и канадског. За епископа шумадијског изабран је 21. маја, а установљен 18. септембра 1977. у Саборној цркви у Крагујевцу. Током његовог управљања Епархијом шумадијском, изграђено је или започето преко сто нових храмова, реновиран је

манастир „Каленић“ и основана је ризница и библиотека. Владика Сава је основао Богословију „Светог Јована Златоустог“ и покренуо изградњу репрезентативне школске зграде и интерната. Покренуо је лист Епархије шумадијске „Каленић“ 1978., а касније

Таблете

Питао ме муж шта ће ми „андол“, ја сам млада жена. Рекла сам му да сам добила кутију од родитеља, кад сам, недавно, била у посети. Они верују да ми „андол“ може ублажити болове у ногама, с којима, због проширених вена, живим већ четврту годину. То ћи може помоћи, рекао је муж. Погледала сам га, сажално. Сви су ми рекли, *зар си луда да, шако млада, штоши живош на стварку*. Шта сам могла друго? Да се *пуштим у йоромей...* Хвала ћи, рекла сам благо, и погледала захвално према њему: постоји неко ко о мени брине. *Кутија је на довољи*, додала сам сурово (ваља да држати на ланцу), *не треба да ми йођујеш*.

Покуњуо се, мада уме да буде цангризав и цвањкав. Данас му, очито, није до тога. Није ни мени. Нисам била код родитеља, слагала сам, родитељи са мном и не говоре: била сам код бившег мужа. Да овај садашњи зна, разгородио би се. Можда и не би. Нисам ишла задовољства ради. Ишла сам да тражим алиментацију за децу (мада су синови већ *шинејџери*). Али, кога лажем: сви наше сусрети се заврше у кревету.

Он је бивши маринац, има девизну пензију. Устрелили га на Окинаву у главу, преживео је и остао фаличан - не у телу, колико у души: кад се разгороди, поломи пола кафана и трезни се у затвору. Трпела сам то због деце. А онда ми га је Снежина кума преотела. Што га је преотела, на томе јој не за видим, али су, потом, изродили троје деце и он сад, наравно, нема довољно за алиментацију. Може једино да ми се одужи полукупцима: као да је мени до тога...

И куд ћеш, шта ћеш, свијај се уз старкељу и још оптужуј себе због тога што кришом читаш романе о тровачицама. То с романима остало ми је са студија: а све оно пошче тако што, једног дана, уместо на факултет, одеш са Снежком у парк. Колико пута сам себи враћала ту слику и говорила: *немој, Јована, не иди у йарк, иди на факултет*. Испада да смо жртве случаја или несрће: али, до једног смо их изазвали сами. Увек ми се смеју кад изрекнем мисао коју најчешће чувам за себе: да је у животу, желиш ли да га оживиш до краја и дочекаш све његове фазе, па и саму смрт, у радости и миру - потребно ићи јединим путем који је тешко подношљив, али да сви остали не ваљају, јер су тредутно, или што је још и горе, дугорочно - погибельни. Једна мајка - макар и не била баш у свemu исправна, као ја - мора да се, када, опамети.

И кад је већ тако, припијем се увече уз свог старкељу, да му бар згрејем, из захвалности, старачке кости, кад је већ тако љубазан да храни и одева мене и моје синове, док су га се сви из његове фамилије - због мене, разуме се - одрекли. Тако су се, због њега, и *моји* одрекли мене, па смо квит. Он подноси већу жртву (што не значи да га жалим): и ја и његова фамилија му желимо да што пре скочна, с тим што ја за то имам некакво оправданje: његова пензија ће, кад пређе на мене, добро доћи мојој деци.

Од бившег мужа никакве користи, од бившег дечка - још мање. Али је мања и штета - с њим се бар више не виђам. Ја сам тада у Београду студирала књижевност - са Снежком, али ни ја ни Снежа нисмо становале тамо где смо биле пријављене, у студењаку. За провинцијалце студирање у Београду је, на овај или онај начин, значило секуално ослобођење. Они су тамо ишли да би радили оно што овде, због контроле родитеља, нису могли. Наравно, не сви, али добра на већини. Узели су свој издржавани живот у сопствене руке. Међутим у сопствене руке, као издржавано лице, можеш да узмеш само своје споловило, па су се тога што једино имају, ваљда, и држали.

Ми, сиромашне девојке, схватиле смо Београд као могућност: из Београда се мого-

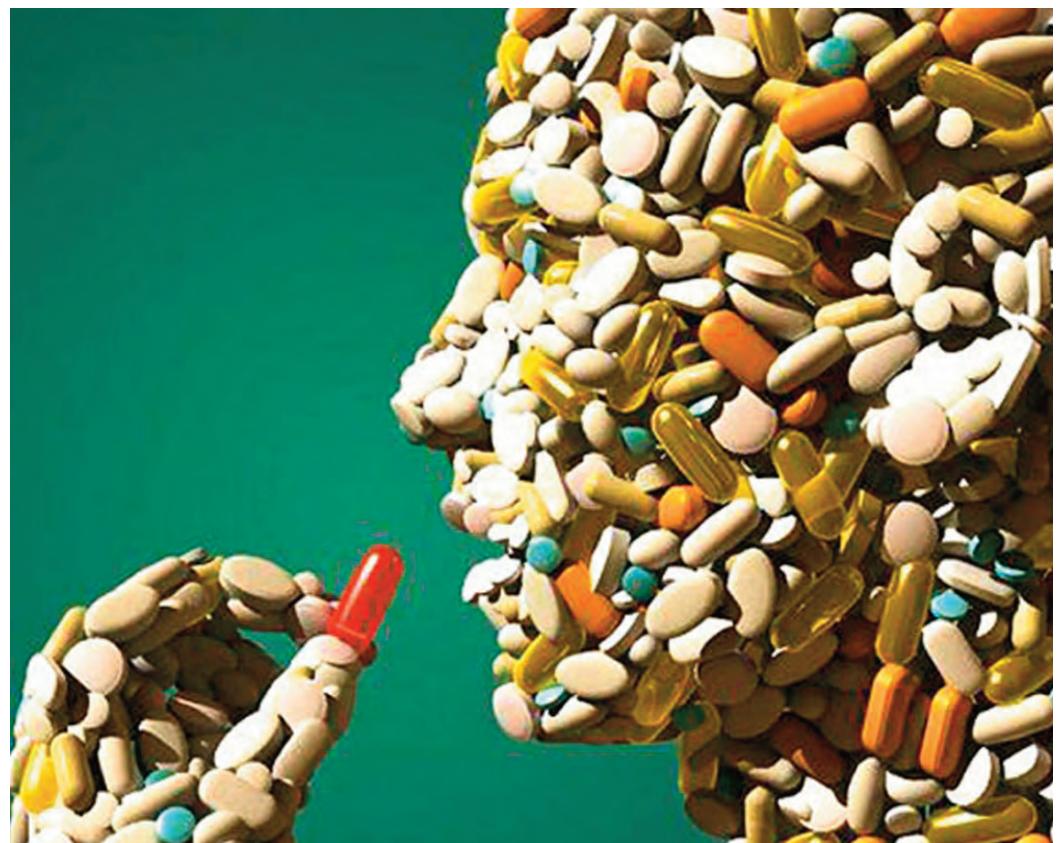
же освојити и свет. Али смо, углавном, освајале подстанарске сутеренске кревете и постајале краљице мансарди. Нашу илузију су подржавали такозвани дечаци из бољих крагујевачких кућа. Родитељи би им плаћали богато уређене станове у центру. Тамо бисмо долазиле ми, њихове завичајне виле. Снежа је живела са Жућком, а ја са Чапом. Имали смо само једну заједничку ствар: нико од нас није видео факултете, чак ни на разгледницама. Отишли смо тамо само на упис и никад више. Студирали смо, међутим, уместо уџбенике, све љубавне положаје који су се могли приступити. Да је секс наука, постигли бисмо савршенство.

Кад сртнетем бившег дечка Чапу, увек помислим на Снежку. Снежа је отишла прва. Оно што боли јесте да је покушала да се отргне, али није успела. Али, већа бити поштен па признати: није ни покушавала богзна колико. У гимназији се забављала с Бобом. За њега смо већ знали да ће постати политичар. То је она врста человека који ће, кад оде у пензију, посегнути за потрошеним уметничким даром. Боба је тада сањарио о каријери позоришног родитеља, а Снежа - да буде глумица. Сви смо знали да нема глас: оно што она говори са сцене није допирало ни до првог реда у партеру. Али смо од почетка, од првих корака наших, испољавали ту врсту социјалне интелигенције: да никоме у очи не говоримо истину, него да је кријемо за оговоре иза леђа. Не знам ко је више воље лаж и више мрзео истину од наше генерације; зато смо, ваљда, тако лако одувани са истинске сцене: да играмо епизодне, провинцијске улоге.

Нико Снежи није смео рећи то што смо сви знали, чак ни њен тадашњи дечко, редитељ аматерских позоришних представа у којима је она глумила главне улоге. Истина је њена, уосталом, била неиздржљива: колико сам знала, била је *мушној Ђорекла*, како се то код нас каже. Мајку јој је *најупитио*, да ли некакав Енглез, у време кад су Енглези овде имали кооперацију са фабриком конзерви: напумпао и отишао. Да ли је плаћао издржавање, то мало ко зна, али су бруку сазнали сви. Самохрана мајка - окружена јастребима. Тражећи боље, вероватно је спадала на све горе и горе мушкиарце: да би јој, напокон, неко од њих, на периферији, у аутомобилу, ножем распарао грло. Такве су нам судбине дате као упозорење да сопствене животе изглобимо из пакленог круга. За то треба снага - где је?

Тумарамо као слепа штенад, из зла у веће. Једном сам Снежку срела с Бобом, у центру. Мало смо стајали и разговарали, у парку пред судом, кад је нашао Црни. Ако постоји биће којег сам се гнушала, онда су то Црни, и његов млађи брат: снагатори спремни да се истресају на слабијима, а да онда увече цмиздре уз хит *Ти си само једна више кукавица*. Он је, у Бобином присуству, обгрлио Снежку око рамена, па око паса, почео да је љуби у врат: Боба ни да зуцне. Њој као да је пријало: волела је да гледа отимање око себе, лако отирићи патњу коју наноси оному ко је, можда, воли - злурадост настала на тој патњи била је намењена онима који су је напустили, несмирено сени мртве матере и одбеглог оца. Живот је постајао осветна маска самоуништења из којег се церио њен прћasti, насмешени носић. Тада смо мислиле да су то храброст, слобода, срећа, а сад знам једино да се тако не да живети, да се тако, додуше са смешком, из живота који је привид одлази у страхоте смрти.

СВЕТ јој је давао лоше, она ће му узвратити још горим. Боба је, као и сви њени каснији момци, требало да буде мост ка успону у високо друштво, са изгледном бу-

дућом каријером. Могао је да јој буде користан. Али је он брзо схватио да је она - ризична група, и клиснуо - као и остали.

Потом се појавио Жућко. Сви смо пушили марихуану, али је Снежа волела и иглу. Мислим да је Жућко то трпео. Оно што није могао да испријади њене вечери са пријатељима - кад смо се картали до касно на ноћ, пили, препирали се и мирили. Тиме смо се сви бавили веома озбиљно, па и Жућко. Али, Снежа се уплела у призывање духова и врачање, навукла ја и мене, па су нас у шали називали шумадијским вештицама - што нам је, неко време, пријало.

Жућко је, после једне пијане ноћи, приметио чаршаф који лебди изнад његове главе: ухватио се за исту и главом без обзира побегао на студије у Ниш. Није то учинио без помоћи родитеља, јер су у Крагујевац, очито, стигле узномирајуће вести, а сви су они били *штанини и мамини синови*. За Снежку је његово бекство значило - губитак новца. Њој је новац-стипендију могло да обезбеди само успешно студирање, а она читаве године на факултет није ни отишла. Да победиш Београд треба да си довољно јак: или да одеш тамо и никад се не вратиш из њега, или да задржи пијемонтски презир и никад у њега и не крочиш. Уместо тога, ми смо се, јер смо били слаби, враћали поражени. Шта те, у том случају, чека? Судбина провинцијског новинара, професорчића, политичара; све је то толико тужно да се боље осећам пријијена уз свог старкељу.

И онда су почели да се јављају удварачи. Јер, она је била лепушкаста плавуша са сензуалним сањивим очима и кокаинским зеницама, уз то слободоумна, намерна да постане глумица, спремна да призыва духове и убоде се у вену. Све је то одговарало пробисветима који у новопровинцијском месецу траје оно што им старобеоградске dame и цурице ускраћују: на списку њених удварача су се нашли рокенрол-свирачи и певачи, сви су они цигуликали и арлаукали пред њеним прозорима у Студењаку, сви су је снабдевали белим прахом и одвлачили у наркоманске гађбе. Постојећи пут сам је видела с неким типом крај студењака. Позвала сам је, а она је погледала кроз мене: схватила сам да је толико урађена, да нема појма ко ју је ословио. Уосталом, од тада ми се више није јављала: тандем шумадијских вештица се распао.

ИТАДА почиње фаза у којој ме Снежа више не препознаје. Обе смо се, некако у исто време, вратиле из Београда - Чапа ме оставио. Ни ја ни он нисмо положили ниједан испит, с тим што је он лагао да је исполагао неке, и то с десетком, а ја сам му у тој лажи могла само сметати, јер сам знала турбону истину: да је, као и ја, *пројали стуџене*. Свет је саздан тако да пред вас поставља непрелазне препреке које морате прећи, како би вас, не успете ли, са задовољством елиминисао из конкуренције. То сазнање ме утврђивало у самоубилачкој мисли која ми се често јавља: да смо у осно-

ви били бића неспособна за било који виши чин, осим за себични покушај постизања личног успеха који нам је, напакон, баш због те себичности, елегантно измакао. Били смо људска створења, али не и довољно људи. Све време с нама се играо ѡаво, ами смо се, уместо да се одупремо, или бар побегнемо главом без обзира, упустили у игру. Зар је онда чудно што је половина нас већ одавно мртва, иако смо тек у четрдесете?

У Крагујевац се вратила и Снежка. Покушала је да нађе посао, живела час код тетке, час у мајчином стану, са све проблематичним типовима, сви су они, као и она, били већ неизлечиви наркомани. Брак је презирала, мислила да никада није ни намеравала да се уда, о деци није могло бити ни речи, али јој је новац био потребан, јер је навикла да живи, ипак, колико-толико, збринуто. А новца - нигде. Зато је радила разне послове - негде би јој, као свршено гимназијалки, обезбедили учитељство на краткорочну замену, али то није могло дugo трајати, јер су посао на неодређено време добијала стручна лица, запослили су је у продавници ципела (једном сам ушла, не знајући да она тамо ради, правила се да ме не познаје), потом је пронашла неког полуисплативог типа, избеглицу из Босне који је глумио вечитог младића, с брацијом и репом, то је потрајало годину-две, али је он, чим је за то добио прилику, *запаљио преко тране* и никада јој се отуда није јавио. Напуштали су је, иако је она мислила да их држи у шаци.

Кад је њена кума Златица преотела мог мужа, уселила се у мајчин стан на Бубњу, а Снежа је прешла да живи код тетке, преко пруге, у породичну кућу - на Пивари. И то је последња фаза прекопружне њене судбине. Са тадашњим момком се посвајала, биће око новца, или друге, око чега другог? Већ је више пута лежала на инфективном одељењу и није јој било остало много, можда година или две. А момак јој је и то мало ускратио, тако што јој је забо нож у stomak и искидао јој јетру. Оставил је у локви крви, а онда отишао у кафану. Кад је милиција, после поноћи, вршила рацију, која није имала везе с тим убиством, офирио се: *Слјурно сијеје заштакли у локви?* Полиција се, зачудо, заинтересовала и... и то је све.

Уосталом није. Тетки, готово излапело слепој старици, нису рекли шта се догодило. Рекли су јој да је Снежа, изненада, отпуштала на студије. Тетка се намрштила и отчутала, навикнута на такве одласке и доловске, можда није ни схватила о чему јој говоре. Мислим да је умрла и не знајући шта се Снежи догодило. У Снежиним пусулама пронашли су одштампану, боље рећи копирану умрлицу, с њеном фотографијом, уз аматерске стихове. Ту су осмртвицу, касније, лепили по бандерама: после нечије пропasti постајемо галантни, све може... Преписала сам те стихове, за споменар.

Уз кујне, или предсобља, чујем глас свог матерог мужа: *Јована, јеси ли йођила шабљеш?* Попила сам, драги, попила. Ускоро ћу

БРАНКО РУЖИЋ, председник Извршног одбора СПС-а, о партијском симболу:

- Црвена ружа издржала је зуб времена, идеолошки и појавно она је представник нечега што је левичарска идеологија.

ГАГИ ЂОГАНИ, музичар:

- Бивша девојка сада ми смешта туђе дете. Она је желела да ми роди бебу, али нисмо имали услова за то.

НАТАША БЕКВАЛАЦ, певачица:

- Данас сам пресрећна, два мушкарца су учинили да се тако осећам, а ни са једним нисам у вези. Један је фризер, други шминкер.

МАЈА НИКОЛИЋ, певачица:

- Ја сам врло озбиљна пословна жена, и као што сам радила у руској фирмама, сада исто тако радим у немачкој. Потписли смо уговор за градњу болнице у Куванту.

МАЈА ОГЊЕНОВИЋ, одбојкашица, о вези са Данилом Икодиновићем:

- Мени је одбојка у првом плану, дачи његов приватни бизнис. Љубав између нас је јака и не треба нам папир или бурма као потврда да се волимо.

НЕВЕНА АЦЕМОВИЋ, бивша „моделница”, па народна посланица:

- Пријала ми је пауза од политике, а онда сам дugo размишљала чиме ћу се бавити и закључила да се вратим у политику.

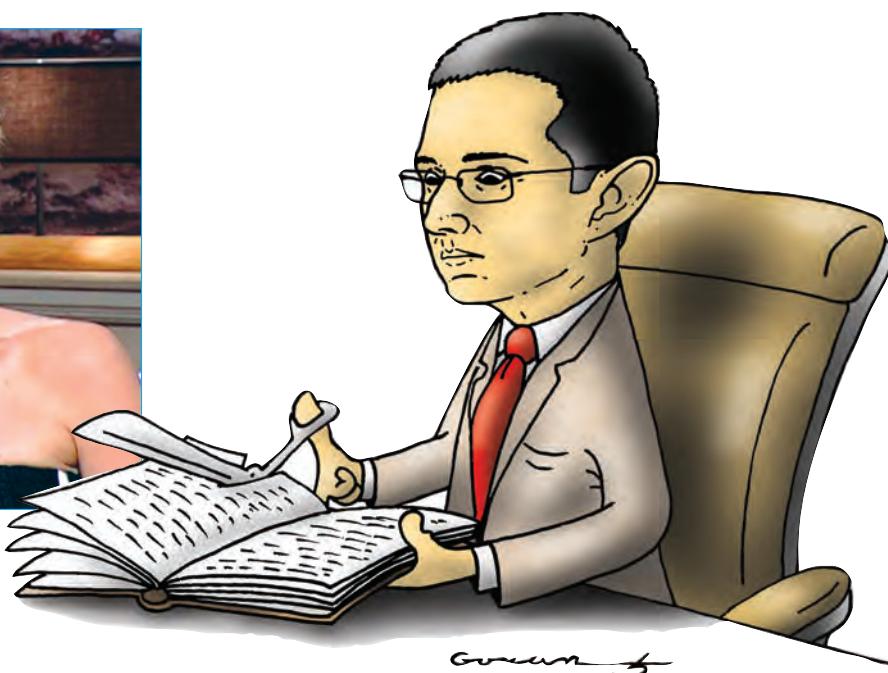
СУЗАНА МАНЧИЋ, водитељка:

- Секси сам и са вештачким куковима. Не могу да пре-крстим ноге као пре тридесет година, али опет се ја наместим да то баш изгледа.

ЛЕПА БРЕНА, певачица:

- Научила сам да штедим јер зnam како је бити сиromашан. Учим и децу да се не разбацију и зато смо Боба и ја волели да оду у Америку и да се за своје место изборе без оца и мајке.

Горан Миленковић

Карикатура Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЏОТЕКА

Савет

Долази човек код доктора и жали му се на бројне проблеме.

- Имам камен у жучи, песак у бубрезима, воду у колену. Молим вас, посаветујте ме шта да радим.

- Па, најбоље је да извадите грађевинску дозволу.

диона који је коначан резултат.

- Нула, нула - каже му овај.

Али полицијац је и даље раздознао:

- А како се завршило прво полувреме.

Разочарење

Несрећно ожењен човек враћа се кући мортус пијан. Жена му отвара врата, а он каже:

- Дакле, ја стварно немам среће!

- Како, драги - пита га жена.

- Целе ноћи сам пio да те заборавим, а сада те видим дупло.

Одговор

Долази Перица из школе и хвали се мајци:

- Мама, у целом разреду данас сам само ја знао одговор на једно питање.

- Браво, сине, а шта те је пита учитељица?

- Ко је разбио прозор на ученици.

Бандере

Иду два пса улицом и разговарају.

- Знаш ли шта има ново у граду - каже један.

- Не знам.

- У неколико улица поставили су нове бандере.

- Е, па то мора да се залије.

Резултат

После утакмице полицијац пита једног навијача испред ста-

Пред крај школске године отишао отац ушколу да види како „стоји“ његов син. Разредни отвара дневник и чита:

- Господине, ваш син има шест јединица. Ево, српски, математика, историја, физика, географија...

- Ау, па значи он ће да понавља - запањено каже отац.

На то ће професор:

- Ајде у петсто евра да не-ће.

СУЗАНА МАНЧИЋ, водитељка:

- Секси сам и са вештачким куковима. Не могу да пре-крстим ноге као пре тридесет година, али опет се ја наместим да то баш изгледа.

ЧАНЕ
Горан Миленковић

Република Србија
ГРАД КРАГУЈЕВАЦ
Градска управа за послове
опште управе
И лок. самоуправе
Факс: (034) 332-067

ЈАВНИ ПОЗИВ

**За полагање испита о познавању
града Крагујевца прописа
у области ауто такси превоза
путника (лицима која врше,
или ће вршити делатност
ауто такси превоза)**

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе-Секретаријат за комуналне послове и надзор-одељење за саобраћај, позива на полагање испита лица која врше, или ће вршити делатност такси превоза на територији Крагујевца.

Испит се организује на основу Правилника о програму и начину полагања испита за обављање делатности ауто такси превоза, а одржаће се у среду 18. јуна 2014. године у 15.30 сати у сали 105 Скупштине града.

Кандидати који полажу испит морају да испуњавају следеће услове:

- Да поседују возачку дозволу "Б" категорије најмање 3 године
- Да поседују лекарско уверење за професионалне возаче

Кандидат треба са собом да понесе личну карту на увид.

На основу положеног испита, Град издаје сертификат о познавању града Крагујевца, познавању прописа из области ауто такси превоза путника и прописа који регулишу безбедност саобраћаја на путевима, као и превоз у друмском саобраћају.

Сертификат ће се убудуће користити у поступку добијања легитимације такси возача, у складу са Одлуком о ауто такси превозу путника на територији града Крагујевца.

За додатне информације обратити се на телефон (034) 306 155.

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе-Секретаријат
за комуналне послове и надзор
Одељење за саобраћај

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОПШТИНА РАЧА
Општинска управа Рача
На основу члана 10.став 7. а увези
са чл. 29.став 1. и 3. Закона о
процени утицаја на животну средину ("Службени гласник РС",
бр.135/04, 36/09) даје следеће:

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

**О ПОСТУПКУ ОДЛУЧИВАЊА
О ПОТРЕБИ ПРОЦЕНЕ УТИЦАЈА
НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ**

Општина Рача, Општинска управа Рача, Карађорђева 48, Рача, ОБАВЕШТАВА јавност да је на захтев носиоца пројекта "Теленор" д.о.о., ул. Омладинских бригада 90, 11070 Нови Београд, донето решење број: 501-2/2014-ИВ-03-1, и спроведен поступак одлучивања о потреби израде студије о процени утицаја на животну средину Пројекта – базне станице мобилне телефоније на локацији "Вишевац", на кп.бр. 1798 КО Вишевац, општина Рача.

У спроведеном поступку донето је Решење да за предметни пројекат није потребна израда студије о процени утицаја на животну средину, будући да се за планиране карактеристике пројекта, уз примену важећих техничких норматива и стандарда прописаних за изградњу, коришћење и одржавање ове врсте објекта, као и одговарајућих мера заштите које су утврђене наведеним решењем, односно услова које су утврдили други овлашћени органи и организације, не очекују значајни негативни утицаји на чиниоце животне средине у току извођења и коришћења пројекта.

Донето решење заснива се на анализи захтева носиоца Пројекта и података о локацији, карактеристикама и могућим утицајима Пројекта на животну средину, при чему су узети у обзир прописани критеријуми за пројекате наведене у Листи II Уредбе о утврђивању Листе пројеката за које је обавезна процена утицаја и Листе пројеката за које се може захтевати процена утицаја на животну средину, ("Сл. гласник РС", бр. 114/08), узимајући у обзир и Стручну оцену оптерећења животне средине у локалној зони базне станице мобилне телефоније "Вишевац" на кп.бр. 1798 КО Вишевац, на територији општине Рача, коју је израдило овлашћено правно лице - Лабораторија "W-Line", Аутопут за Загреб 411, 11077 Београд.

Представници заинтересоване јавности могу изјавити жалбу на донето решење у року од 15 дана од дана објављивања овог обавештења. Жалба се изјављује Министарству пољопривреде и заштите животне средине, а подноси се преко првостепеног органа.

У среду, 18. јуна 2014. године, у 10 сати, освежићемо успомене на нашег драгог и не заборављеног

**Милоша Мишу
Тодоровића**

Мишио наш, није истина да време лечи ране.
Оне су још јаче и дубље, јер Тебе нема да их
зацелиш. Недостаје нам Твоја љубав, широк
осмех, звонак смех, савети за будућност.

Твоји најмилији,
захвални и неутешни

У уторак, 10. јуна 2014, навршиле су се две
године од смрти наше мајке

Драге Марковић

1923 – 2012.
из Кормана

Две године бола и туге, кћерке Љубице и си-
на Драгутина са породицама

МАРКЕТИНГ
333 111
333 116
marketing@kragujevacke.rs

У складу са Закључком Основног суда у Крагујевцу бр. I 14502/10
од 27.05.2014. године, Eurobank a.d Beograd, Vuka Karadžića 10

**INFORMIŠE JAVNOST O PRODAJI
NEPOKRETNOSTI U SUDSKOM POSTUPKU**

Породићна стамбена зграда, површине 140m² и помоћна зграда, површине 179m² са грађевинским земљиштем укупне површине 8943 m², на кат. parc. br. 93/1, потес Сеничани, upisane u LN br. 572 KO Добрача

Прво јавно надметање заказано је за 25.06.2014. год. са почетком у 11,00h у згради Основног суда у Крагујевцу, ул. Кнеза Михајла 2, судница бр. 18.

Procenjena тржишна вредност ових недржних имућности износи 4.856.703,30 dinara, а на првом јавном надметању, почетна продажна цена износи 60% од утврдene тржишне вредности, што представља износ од 2.914.021,90 dinara.

Zainteresovani kupci su dužni da 5 дана пре почетка усменог јавног надметања, пред судом polože 10% od procenjene тржишне вредности предметне недржности на račun судског depozita број 840-275802-35 sa pozivom na број - I 14502/10

Zainteresovana lica se za sve dodatne informacije mogu javiti predstavniku poverioca, ERB Property Services doo, na telefone +381 11 206-5894, +381 64 8853-972, ili na e-mail adresu: milena.beslac@erbpropertyservices.rs

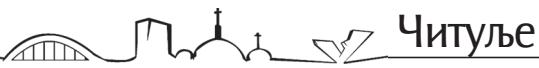
CityVision
МЕСТО ОГЛАШАВАЊА УСПЕШНИХ!
LED EKRAN U CENTRU GRADA

NOVA ERA
СПОЛАШНИГ ОГЛАШАВАЊА

**Bilbordi kakve ste
oduvuk
zeleli!**

TOP LOKACIJA:
STROGI CENTAR KRAGUJEVCA
Најпрометнија раскрсница i
почетак пеšачке zone

**POZOVITE
302-852
i uz nagradni
kod: "kgnovine"
dobicete
10% popusta
za reklamu**

Мали огласи

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту на име Аруновић Десанка.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту број 078691 на име Милка Чимбуровић.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ аутобуску карту број 071207, на име Костић Лука.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ аутобуслу карту број 070543, на име Гавриловић Радован.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ аутобуску карту

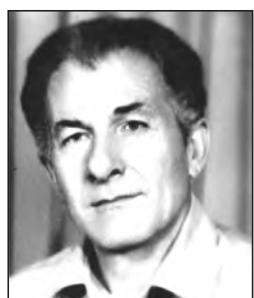
број 072090, на име Са- муиловић Милан.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ аутобуску карту број 079775, на име Симо Симовић.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ аутобуску карту број 076198, на име Живковић Татјана.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋИМ потврду о исправности уређаја и опреме за погон возила на течни нафтни гас број 018914-13к од 29. 5. 2013., на име Васић Јовице.

СЕЋАЊЕ
13. 6. 1989 – 13. 6. 2014.

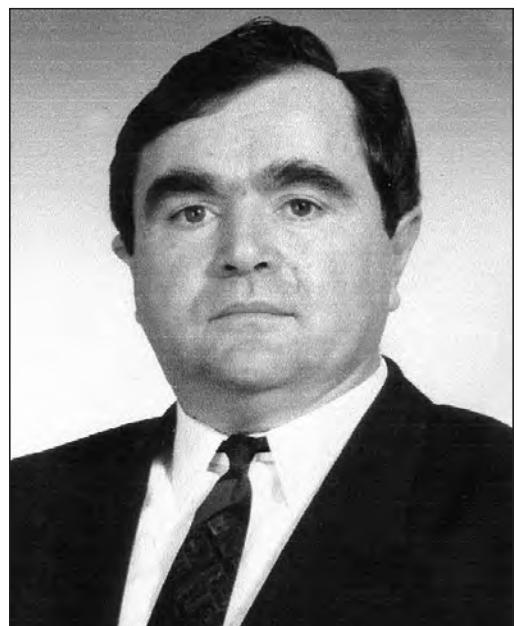

Благоје Ристић

Време пролази, а Блажа живи у мом сећању, у Тчићу где је рођен и у Крагујевцу где је провео највише година...

Супруга Зага

У суботу, 14. јуна 2014. године, навршавају се две године од смрти

**Владимира
Илића
Шерета**

Сузе не могу ублажити бол.

Твоја Нада

СЕЋАЊЕ

**Зоран
Милосављевић**
1999 – 2014.

Твоја доброта и љубав још увек нам греју срца.

Сања и Славица

Наша вољена мама и бака

Радмила Марковић

преминула је 6. јуна 2014. а сахрањена је 9. јуна 2014. године на Варошком гробљу.

Њени најмилији:
Драгана, Ана, Маја и Михајло

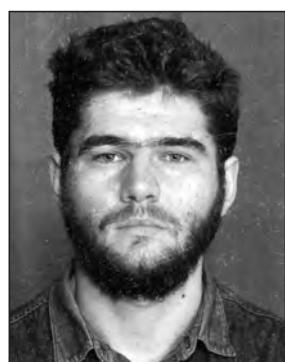
Тешки су путеви Господњи којим ходамо свих ових 14 година и тражимо твој загрљај и осмех у сећањима

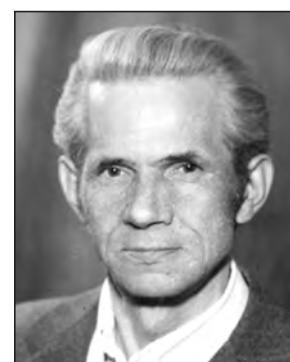
Гордана Ђупурдија
1978 – 2014.

У среду, 18. јуна 2014. године, у 12 сати, на Варошком гробљу, неизвидане ране ће се опет продубити и још више разорити наше душе и тела.

Сада и увек са тобом мама и тата

Божо

Власта

Мајка и супруга Џана

Дана 16. јуна 2014. даваћемо полу-годишњи помен, у 12 сати, на гробљу у Ђуриселу

Жарко Ђурђевић
грађевински инжењер

Био си достојан сваке људске врлине. Љубав коју си нам пружио, даје нам снагу за ново сутра.

Твоји:
супруга Љиљана, ћерка Јелена,
син Горан, снаја Весна,
унуци Јанко и Јован

Зелена пијаца у плавим ритама

Позирао је, мада хаскију никако не годе ове врућине

Балони за рођендан трогодишњих близанаца Дуње и Давида

Прилегоје и заспао на сред тротоара

Не поновило се да „Чистоћа“ опет штрајкује

ТЕЛЕВИЗИЈА КРАГУЈЕВАЦ

ТВ ПРОГРАМ
од 12. до 18. јунаЧетвртак
12. јун

СТАЊЕ СТВАРИ

- 20.00 Станje ствари
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм р.
09.00 Вести
09.05 Музички програм
10.00 Серија р. □
11.00 Серија р. □
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Кухињица у цвећу р.
13.00 Музички програм
14.00 Комунални сервис р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 Вино и виноградарство р.
16.00 Вести
16.05 Излог страсти р. □
16.35 Меридијанима р.
17.00 Мозаик
18.00 Серија □
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Станje ствари
21.00 Излог страсти □
21.30 Меридијанима р.
22.00 Хроника 2
22.30 Megafon Music
00.00 Вести
00.35 Хит дана

Петак
13. јун

моја Шумадија

- 17.00 Моја Шумадија
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм р.
09.00 Вести
09.05 Музички програм
10.00 Серија р. □
11.00 Серија р. □
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 АБС шоу р.
13.05 Музички програм
14.00 Станје ствари р.
15.00 Цртани филм
15.30 Атлас р.
16.00 Вести
16.05 Серија р. □
17.00 Моја Шумадија
18.00 Серија □
18.45 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Филум арт
20.30 Ноксат
21.00 Излог страсти □
21.30 Меридијанима
22.00 Хроника 2
22.30 Megafon Music
00.00 Вести
00.35 Хит дана

Субота
14. јун

ХРОНИКА

- 22.00 Хроника 2
09.00 Вести
09.05 Цртани филм
10.00 Megafon Music
11.00 Путујуће приче р.
12.00 Вести
12.05 Шумадијски праг р.
13.00 Кућница у цвећу
13.30 Fashion files
14.00 Shopping avantura
15.00 Документарни програм
16.00 Вести
16.05 Лут
18.00 Филум арт р.
18.30 Ноксат
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Лек из природе
20.30 Илузиониста
21.00 Концерт
22.00 Хроника 2
22.30 АБС шоу
00.00 Вести
01.15 Хит дана

Недеља
15. јун

телевизија крагujevac

- 22.30 Култура
09.00 Вести
09.05 Цртани филм
09.35 Све о животињама р.
10.00 Документарни програм
11.00 Кућница у цвећу
11.30 Лек из природе р.
12.00 Вести
12.05 Шумадијски праг
13.00 Агродневник
13.30 Кућница у цвећу
14.00 Документарни програм
16.00 Вести
16.05 Савршени син
18.00 Путујуће приче
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Стаклено звено
20.30 Све о животињама
21.00 Концерт
22.00 Хроника 2
22.30 Култура
23.00 Траг моје ћерке
00.00 Вести
01.00 Хит дана

Понедељак
16. јун

Јутарњи програм

- 07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Серија р. □
11.00 Серија р. □
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Стаклено звено р.
13.00 Музички програм
14.00 Shopping avantura р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 G.E.T. Report
16.00 Вести
16.05 Излог страсти р. □
17.00 Мозаик
18.00 Серија □
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Мост Београд-Приштина
21.00 Излог страсти □
21.30 Меридијанима
22.00 Хроника 2
22.30 Ноксат
00.00 Вести
00.05 Хит дана

Уторак
17. јун

Жива црква

- 20.00 Жива црква
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Серија р. □
11.00 Серија р. □
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Агродневник р.
13.00 Музички програм
14.00 Мост Београд-Приштина
15.00 Цртани филм р.
15.30 G.E.T. Report
16.00 Вести
16.05 Излог страсти р. □
16.30 Меридијанима
17.00 Мозаик
18.00 Серија □
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Жива црква
20.30 Суграђани
21.00 Излог страсти □
21.30 Меридијанима
22.00 Хроника 2
22.30 Серија □
23.30 Документарни програм
00.00 Вести
00.35 Хит дана

Среда
18. јун

КОМУНАЛНИ СЕРВИС

- 20.00 Комунални сервис
07.00 Јутарњи програм
08.30 Цртани филм
09.00 Вести
09.05 Музички програм р.
10.00 Серија р. □
11.00 Серија р. □
12.00 Вести
12.05 Кухињица
12.35 Култура р.
13.00 Музички програм
14.00 Жива црква р.
14.30 Суграђани р.
15.00 Цртани филм р.
15.30 Fashion files р.
16.00 Вести
16.05 Излог страсти р. □
16.30 Меридијанима
17.00 Мозаик
18.00 Серија □
18.50 Хит дана
19.00 Хроника 1
19.30 Цртани филм
20.00 Жива црква
20.30 Суграђани
21.00 Излог страсти □
21.30 Меридијанима
22.00 Хроника 2
22.30 Серија □
23.30 Вино и виноградарство
00.00 Вести
00.05 Хит дана

СТРЕЉАШТВО**Преко хиљаду стрелача у Минхену**

МИЛУТИН Стефановић освојио је 20. место у гађању ваздушном пушком на Светском купу у Минхену, који се одржава до 13. јуна. Имао је резултат од 624,3 круга, а за финале је било потребно "убости" 2,1 круг више.

Млади Стеван Јовановић са 618,4 круга пласирао се на 68. место у конкуренцији 131 стрелца. Прекјуче је на ватрену линију излазио и Стеван Плетикосић, који је гађао у елиминацијама у дисциплини малокалибарска пушка 60 метака лежећи.

Иначе, овогодишњи Светски куп оборио је све рекорде, уз учешће 1.300 стрелача из близу 100 земаља.

Гађа као матор

ЈУНИОР крагујевачког стрелачког клуба "Чика Мата" Милош Ивановић, освојио је златну медаљу у сениорској конкуренцији у другом колу Купа Стрелачког савеза Србије, који је одржан прошле недеље у Новом Саду.

Ивановић је био најбољи у гађању малокалибарском пушком 60 метака лежећи. Први је био у основном делу са 618,5 кругова, а најбоље је гађао и у финалу, где је забележио скор од 205,9 кругова.

Због поплава ове године Куп Србије има само два кола, па ће у финалу, које је заказано за 28. и 29. јун у Новом Саду, учествовати тројица Крагујевчана - Милутин Стефановић и Стеван Плетикосић код сениора, те Стеван Јовановић у јуниорској конкуренцији.

С. М. С.

РВАЊЕ**Медаље за Перицу и Милана**

ДВЕ медаље на првенству Србије за сениоре, које је прошле недеље одржано у Зрењанину, освојили су крагујевачки рвачи Милан Тодоровић и Перица Димитријевић.

Тодоровић је у категорији до 88 килограма приграбио сребрну медаљу, док је Димитријевић, у конкуренцији рвача до 66 килограма, припала бронзано одличје.

На овом првенству учествовало је 77 такмичара из 18 клубова.

И Слађана међу рвачима

КАЊИЖА је овог викенда домаћин купа Медитерана на коме ће се, као репрезентативци Србије, појавити и рвачи Радничког.

У јуниорској конкуренцији то су браћа Младен и Милан Поповић, затим Ђорђе Пешут и Данијел Угриновић, док ће код сениора дрес "орлова" носити Милан Тодоровић и Перица Димитријевић. Крагујевачки клуб имаће и једну даму међу репрезентативкама Србије, Слађану Цвијовић, која ће наступити у конкуренцији сениорки категорије до 63 килограма.

С. М. С.

ФУДБАЛРАДНИЧКИ 1923 ОПЕТ ОСТАЈЕ БЕЗ ПРЕДСЕДНИКА**Миленко најавио оставку**

НА конференцији за новинаре сазваној од стране председника ФК Раднички 1923 Миленка Марјановића, први човек "црвених" покушао је да што отвореније говори о проблемима у том клубу и образложи разлоге лоших овосезонских резултата и одлуке да поднесе оставку, коју је најавио градоначелнику пре седам дана.

Монолог који је потрајао, Марјановић је започео констатацијом да је на место председника дошао како би, када то нико није хтео, учинио клубу за који навија готово 60 година.

- После афере око трансфера Филипа Костића, услед чега су тадашњи председник клуба и генерални секретар провели извесно време у притвору, те њиховог повлачења са тих функција, клуб је имао великих проблема у функционисању и финансирању. Приближавао се рок за почетак припрема, бројни кандидати одбили су да преузму руковођење клубом, па иако свестан чињенице да долазим у изузетно тешком тренутку и као човек страначки неопредељен, прихватио сам да помогнем када је најтеже, што је, мислим, и дужност сваког Крагујевчанина - нагласио је Марјановић и наставио:

- Нова управа на челу са мном запекла је тада само 12 освојених бодова, нерешене дилеме око одређених играча и тренера, 100.000 евра на рачуну клуба од укупно 700.000 од трансфера Филипа Костића, хаос у омладинској школи. Е, требало је превазићи све те проблеме, остати у Јелен Супер лиги, организовати рад омладинске школе и решити финансијске потешкоће. И успели смо у томе - похвалио се одлазећи председник.

Као клучну тачку од које је за право почело његово изразито неслагање са члановима управе и спортским директором Драганом Анђелићем, Марјановић је навео отпуштање тренера Владимира Пантeliћа. Тврдио је да то није добар потез за клуб, да ће се одразити на резултат (јер је, наводно, опет по његовом ранијем казивању комесар за судијска питања у рођачким односима са Пантeliћем, прим а.).

НИЖЕ ЛИГЕ

Српска лига „Задар“, 28. коло: Рудар (К) - Млади радник 0:0, Јасеница 1911 - Победа Белошевац 2:3, Полећ (Љ) - Железничар 4:1, Маџа - Партизан (ББ) 5:0, Крушник - Бане 1:1, Сељак (М) - Шапине 3:1, Јошаница - Слобода (Ч) 6:1, Шумадија (А) - Лозница 0:0.

Табела: Маџа 62, Лозница 59, Полећ (Љ) 57, Железничар 49, Шапине 48, Рудар (К) 45, Јошаница 41, Победа Белошевац 38, Бане 35, Сељак (М) 33, Крушник 29, Шумадија (А) 29, Партизан (ББ) 26, Млади радник 23, Јасеница 1911 21, Слобода (Ч) 18 бодова.

Утакмице 29. кола одигране су јуче.
30. (по следње) коло (недеља, 17.30): Металац - Слобода (Г), Орловач - Карађорђе, Тушин - Трейча, Рудар (Б) - Мокра Гора, Таково - Славија, Полећ (Т) - Вогојажа, Омладинац - Шумадија 1903, Арсенал - Драчајево.

30. (по следње) коло (недеља, 17.30): Рудар (К) - Победа Белошевац, Млади радник - Железничар, Јасеница 1911 - Партизан (ББ), Полећ (Љ) - Бане, Маџа - Шапине, Крушник - Слобода (Ч), Сељак (М) - Лозница, Јошаница - Шумадија (А).

Табела: Шумадија 1903 65, Мокра Гора 59, Таково 48, Орловач 43, Полећ (Т) 42, Славија 37, Омладинац 37, Металац 36, Тушин 35, Трейча 35, Драчајеви 34, Вогојажа 33, Рудар (Б) 32, Арсенал 30, Слобода (Г) 30, Карађорђе 27 бодова.

- Тако је и било. Лоше суђење прошле јесени однело нам је најмање шест бодова, можда и више. Одавно би пребринули бриге око опстанка да није било тог потеза. Зато сам о одласку са места председника Радничког 1923 размишљао и у том периоду, али сам ипак остао, мислећи да ће се проблем превазићи доласком Радмила Иванчевића, нових играча, појачања.

Чаша се прелила када је Иванчевић због болести поднео оставку на место шефа стручног штаба. Дошло је до великог раздора у клубу. Да сам се повукао тада, имали бисмо проблема око опстанка и да бих за то био окривљен. Издржао сам сва вређања, потцењивања, претње и притиске до самог краја како би Раднички 1923 остао у Јелен Супер лиги, јер сам одувек био борац. И, ето, првенство је завршено, остали смо у лиги и чиста образа могу да погледам сваком у лице и напустим садашњу функцију.

Јесте да нисам водио клуб онако како председник треба да води, нисам ни био у тој позицији, морао сам да правим превише компромиса јер је, нажалост, дошло време када много више вреди 100 грама власти него два килограма памети. Уз то, нико ме никада ни од чега није заштитио, радио сам против свих, фигуративно речено, и успео сам - констатовао је познати крагујевачки хотелијер.

Даље Марјановић наводи да се и сада наставља опструкција, из исте "кухине", коју не жели да открије, да спорчки директор, на која је очигледно посебно киван, нема намеру да поднесе извештај:

МАРЈАНОВИЋ СОВОМ ПРЕЗАДОВОЉАН

Управном одбору да би га овај предочио предстојећој Скупштини клуба, без обзира што годишње прима негде око милион динара нето лични доходак. Како је рећао, он даје себи за право, мимо прописа клуба, да сам одређује да ли треба да подноси извештај или не, што је само наставак његовог оглушавања о одлуке Управног одбора и самовоље.

- Ви добро знате да је и потпредседник Драга Матић, један од људи од највећег градоначелниковог поверења, поднео оставку уз исте аргументе. Зато кажем, сам нас је Бог спасао, јер да није било гола са 60 метара и гола против Јавора у последњим секундама, били смо осуђени на испадање.

На то Марјановић је констато-

вао и да се садашње вођење клуба не поклапа са његовом визијом, да Раднички мора да буде крагујевачки, а не партијски клуб, да буде финансиран од бројних крагујевачких привредника и да је то теза коју заговара већ десет година. Тих 50-60 милиона колико Крагујевац одваја за Раднички 1923, недовољно је за личне дохотке, тврди, а камоли друге трошкове.

Такође, опорврао је да се мешао у кадровисање, да су на његов предлог доведени само Мирић и Ђуричковић, а да је са нетачним информацијама "заведеним" тренером Драгољубом Беквалцем и даље пријатељ, те да о њему нема ружне речи.

- Новој управи и новом председнику желим све најбоље, јер, за разлику од неких, остављам клуб у бољој ситуацији него што сам преузео, знатно организованији, а финансирање ће бити решено одласком неких играча на челу са Иваном Петровићем, па и новца од другог трансфера Филипа Костића.

Надам се само да се неће поновити грешка довођењем кадрова Шумадије, који су овде шенлучили и растерили све праве пријатеље Радничког, већ да дођи они којима је, као мени, овај клуб у срцу - поручио је на крају Марјановић.

В. У. К.

КУП СРБИЈЕ**Рампа за Славију**

ПОЛУФИНАЛНИ меч за Куп Србије на територији Фудбалског савеза западне Србије фудбалери Славије изгубили су од Златибора у Чајетини резултатом 3:0. Крагујевачки зонаш дуго је одолевао ривалу, члану Српске лиге, али су после сат игре примили један, а у самом финишу још два гола и тако завршили такмичење.

У финалу Златибор ће се састати са Сељаком из Михајловца, чланом западне групе Српске лиге.

М. М.

Утакмице 29. кола одигране су јуче.
30. (по следње) коло (недеља, 17.30): Металац - Слобода (Г), Орловач - Карађорђе, Тушин - Трейча, Рудар (Б) - Мокра Гора, Таково - Славија, Полећ (Т) - Вогојажа, Омладинац - Шумадија 1903, Арсенал - Драчајево.

Праћајућа 27. коло: Батремар - Сељак (МП) 1:0 (прекид у 80. М.), Јава - Будућност 4:1, Слободи (Д) - Партизан (Ц) 2:4, Винојади DB - Јадран 2:3, Србија - Сушица 2:2, Маршић - Јединство 2:2, Корићани - Колонија 3:4. Слободан је био Шумадија.

Табела: Партизан (Ц) 61, Јадран 53, Колонија 45, Јава 45, Сушица 44, Маршић 39, Јединство 34, Слободи (Д) 30, Корићани 29, Сељак (МП) 28, Будућност 28, Шумадија 26, Батремар 24, Винојади DB 24, Србија 22 бода.

28. коло: Јадран - Слободи (Д), Партизан - Јава (субота, 17.30), Шумадија 1934 - Младост, Хајдуц - Младост 21, октобар 24, Кременац 24, Младост Терерич 22, Азбеси 20 бодова.

29. коло (среда, 17.30): Азбеси - Шумадија 1934, Борац (Д) - Слободи (Л), Кушљово - Кошутњак, Заслава - Кременац, Сељак (Ц) - Хајдуц, Младост Терерич - 21. октобар, Батремар - Младост. Слободан је Жежель.

Трећа праћајућа 12. коло: Ђуриселац - Шумадије 2008 0:4, Велика Сутубина - Борац (НМ) 0:3 (ш. ф.). Слободни су били Дивосићин и Стјујденет.

Табела: Шумадије 2008 21, Стјујденет 18, Дивосићин 14, Борац (НМ) 7, Велика Сутубина 5, Ђуриселац 1 бод.

13. коло (недеља, 17.30): Борац (НМ) - Ђуриселац, Дивосићин - Стјујденет. Слободни су Велика Сутубина и Шумадије 2008.

СУПЕР ЛИГА (М) - ПЛЕЈ ОФ

10. (последње) КОЛО (јуче): Железничар - Раднички 23:31, Металопластика - Партизан 34:25, Војводина - Црвена звезда 33:30.
Војводина 10 7 1 2 274:247 15
Раднички 10 7 1 2 268:242 15
Металопластика 10 6 1 3 274:255 13
Ц. звезда 10 4 1 5 289:290 9
Железничар 10 2 0 8 274:296 4
Партизан 10 2 0 8 237:286 4

Правак за сезону 2013/14. је новосадска Војводина, захваљујући бољем међусобном скору у дуелима са Радничким.

ИАКО им тријумф у Нишу над Железничаром, победник Купа Србије, у борби за титулу није много значио, рукометаши Радничког "одрадили" су га као већину осесонских, одличном игром и убедљивом победом - 31:23.

Нажалост, истовремено је и Војводина у Новом Саду свавладала београдску Црвену звезду, што је Лале сместило на лидерску позицију шампионата и донело им титулу за сезону 2013/14. Уз исти број освојених бодова као и Крагујевчани, и свега за погодак више болу гол-разлику, зашта је пресудан био једини прави кикс "црвених" током плеј-оф надметања, прошлонедељни реми управо са новим-старим шампионом.

Да су тим сазрео за велика дела, те да је можда и неправда што им је изостало освајање неког трофеја у овој сезони, наши рукометаши наново су доказали силном партијом на "Чаир". Изједначено прво полувреме, у ком су углавном имали резултатску предност, оличену и у минималној при одласку на одмор (16:15), у следе-

ЕКИПА "ЦРВЕНИХ" ЗА СВАКИ РЕСПЛЕКТ

РУКОМЕТ

ЖЕЛЕЗНИЧАР - РАДНИЧКИ 23:31

Часно до звања вицепрвака

НИШ - Хала: "Чаир". Гледалаца: 200. Судије: Ковач (К. Мишровица), Миросављевић (Звечан). Седмерици: Железничар 2/2, Раднички 9/7. Искључења: Железничар 6 минута.

ЖЕЛЕЗНИЧАР: М. Стојановић, Живковић 5, Митић 1, Басарић 2, Вељковић, Мађар, Злашановић, Радончић 1, Ташковић 2, Прокић, Милошевић 3, Н. Стојановић, Павловић, Ђукић 5, Денић, Пернарић 4.

РАДНИЧКИ: Ристић, Жејарац 1, Пралица 8, Милошевић 3, Јанићевић 3, Гујеша 5, Лекић, Мошић 1, Пешић, Стасић 3, Милинчић, Јаћимовић, Томић, Шмићић 3, Рајичевић 4, Гробовић.

Ћих 30 минута претворили су у "тортуру" домаћина серијом 10:1

и коначним декласирањем рива-ла. Јесте да им је у томе помогла и

реална немотивисаност Нишлија, али све и да су уложили максимални напор, тешко да би могли да се одупру изванредном налету Крагујевчана.

Како је Раднички освојио друго место у српском првенству, у наредној сезони очекује га премијерни наступ у регионалној СЕХА лиги, а за домаће трофеје бориће се тек кроз плеј-оф такмичење.

В. У. К.

- Верујемо да ћемо створити далеко јачу екипу, са више играчица у ротацији, што нам је највише фалило. Окосница тима убичајено остаје, неће бити радикалних промена, а попуњавање следи на позицијама на којима је до сада мало шкрипало. Већ радимо на томе и ускоро очекујемо прве потписе.

И регионална лига за нас је веома привлачна, пошто се ради о атрактивним ривалима у сваком смислу, играчком, маркетингом, финансијском... Међутим, велики проблем представља што ми играњем у тој лиги нисмо поштеђени играња у домаћем првенству. Наступ на три фронта био бы огроман напор за клуб и девојке, физички и финансијски, али на вези смо са Савезом, па ако дође до промене става, могуће је да заиграјмо - саопштио је Рашковић.

В. У. К.

В. У. К.

"ТРОЈКА ИЗ БЛОКА"

За помоћ поплављенима

КОШАРКАШКИ терен у Великом парку, 15. јуна, биће по други пут место где ће се одржати такмичење у шутерију тројки - "Тројка из блока".

Предвиђено је да се ове године пројекат хуманитарне организације "Срби за Србе", који у нашем граду организују Покрет "Чиста Србија", Удружење студената права и Јединствени ђачки парламент средњих школа Крагујевца, посвети пострадалима од поплава, те ће и сав приход бити прослеђен као помоћ угроженима са тих подручја.

В. У. К.

БОКС

Одрађена и Јагодина

ПРОТЕКЛИ боксерски викенд обележило је четврто коло Шумадијске лиге, чији је домаћин била Јагодина.

Боксери Радничког Андрија Михајловић, Себастијан Анђелковић и Стефан Јовановић забележили су победе, док су изгубили Александар Јовановић и Дејан Дашић. Члан клуба КГ Вук Копривица добио је меч, а поражен је његов клупски колега Јовица Лешњак. Противнике нису имали Дејана Делетић, Тријун Џашић и Андрија Новаковић. Следеће коло је 21. јуна у Крагујевцу.

А наредног викенда БК Раднички, пријатељским сусретом у Алексинцу, обележиће "први рођендан" новоформираног клуба Рудар.

М. М.

ТРИАТЛОН

Три медаље из осам покушаја

ТРОЈИЦА такмичара Клуба екстремних спорова Крагујевац, од осморице колико је наступило, донели су медаље са Првенства Србије на Ади Циганлији. Сребром се окитио Душан Павловић, док су бронзе освојили Лука Милутиновић и Душан Костојић.

Наредне недеље екипа крагујевачког клуба огледаће се на такмичењу за Куп Србије у Панчеву.

М. М.

ЖРК РАДНИЧКИ

Догодине само јаче

ПРОТОКОЛАРНИ пријем у Скупштини града поводом освајања титуле првака државе, у Женском рукометном клубу Раднички искористили су да за следећу сезону најаве још амбициозније такмичарске планове. С обзиром да их, поред домаћег првенства и Купа, сада очекује и наступ у Лиги шампиона Европе, у табору "црвених" планирају појачања која би, како се надају, догодине у Крагујевац требало да донесу оба трофеја са српске и што репрезентативније издање на интернационалној сцени. Могуће је чак да наш тим заигра у женском пандаму мушкије СЕХА лиге, на регионалном нивоу.

- Наш циљ за следећу сезону је дупла круна, што значи да је тек

јња да освојимо и Куп Србије, који нам је, на жалост, ове године измакао у финалу. Што се тиче Лиге шампиона, видећемо докле ћемо да догурамо, јер сви знамо да се ради о фантастичним противницима са неупоредиво већим буџетима. У сваком случају, не идемо са белом заставом и пробаћемо да направимо што бољи резултат - став је председника клуба Горана Станишића.

А да одмора за руководство нема, потврђују и речи директора Ставре Рашковића, који је обелоданио да су преговори са играчичама за које се сматра да би оснажиле постојећи састав увекико у току.

ДИВЉИ ВЕПРОВИ - ИМПЕРАТОРИ 51:0

АМЕРИЧКИ ФУДБАЛ

ДИВЉИ ВЕПРОВИ - ИМПЕРАТОРИ 51:0

ДИВЉИ ВЕПРОВИ - ИМПЕРАТОРИ 51:0

Дерби само на папиру

СВУ силину знања и талента крагујевачке екипе на својој кожи осетиле су Нишлије, екипа која је до овог меча била трећепласирана, са само једним поразом. До мајин је био више него убедљив и обрадовао своје симпатизере пред

играли са мање јустрине, али доволно да не дозволе ривалу нити један поен.

Михаило Новаковић је два пута трчао за тач даун, док су по једном у Н зону ушли Ајк Витакер, Срђан Бошковић, Никола Симовић, Милорад Новаковић и Алекса Ђокић. Иван Живановић шутирао је ПАТ шест од седам, а Срђан Ружић додао филд гол.

У последњем колу лигашког дела Крагујевчани наредног викенда гостују Пантерима у Панчеву.

М. М.

FITNESS SHOP
OLYMPIA
SPORTSKA HRANA №1
Kod Vatrogasnog doma (034) 338 338

буран финиш сезоне. Резултат по деоницама гласио је 21:0, 21:0, 6:0, 3:0.

Ко зна са коликим омером би се меч завршио да тензија после убедљивог првог полувремена није спласла. Вепрови су финиш од-

играли са мање јустрине, али доволно да не дозволе ривалу нити један поен. Михаило Новаковић је два пута трчао за тач даун, док су по једном у Н зону ушли Ајк Витакер, Срђан Бошковић, Никола Симовић, Милорад Новаковић и Алекса Ђокић. Иван Живановић шутирао је ПАТ шест од седам, а Срђан Ружић додао филд гол.

У последњем колу лигашког дела Крагујевчани наредног викенда гостују Пантерима у Панчеву.

М. М.

СУПЕР ЛИГА СРБИЈЕ

6. КОЛО: Дивљи Вепрови - Императори 51:0, Шумари - Индијанци није играно, Вукови - Пантери 34:7, Војводе - Плави Змајеви 47:8.

Вукови 6 6 0 222:57
Војводе 6 5 1 240:96
Дивљи Вепрови 6 4 2 206:63
Императори 6 4 2 135:186
Пантери 6 3 3 132:181
Индјанци 5 1 4 64:152
Плави Змајеви 6 0 6 65:186
Шумари 5 0 5 56:199

7. КОЛО: Пантери - Дивљи Вепрови, Плави Змајеви - Шумари, Императори - Војводе, Индијанци - Вукови.